

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 8/Sayı 107/ 15 Ağustos 1990/2.50 DM

15 AĞUSTOS ATILIMI'NIN 7. YILINI SÜREKLİ HALK AYAKLANMALARIYLA KARŞILAYALIM!

Foto: Medico International

- *15 Ağustos'un 6. yıldönümünde Doğubeyazıt ilçesinde esnaf kepenk indirdi.*
- *Muradiye ilçe merkezine gerilla baskını. Sömürgeci-askeri binalar roketlendi.*
- *Genç'te ilçe kaymakamının da içinde olduğu özel savaş ekibine başarılı gerilla pususu.*
- *Çatak'ta Katoyê Xêrkan Dağı'ndaki çarpışmada altı sömürgeci düşman askeri öldürüldü.*
- *Silopi-Hesenan'da ARGK gerillaları bir sömürgeci birliği bozguna uğrattı.*
- *Uludere hükümet konağı roketlendi.*
- *Siirt-Çêlik ve Pervari-Gurzuvan köylerinde gerilla mayınları düşman güçlerine darbe indirdi.*
- *Özalp'ta düşmanın biri dozer iki aracı yakıldı.*
- *Şirvan-Merc ve Varto-Çağlar'da 13 korucu silahsızlandırıldı. Şırnak-Gilindor'da 6 çete ölümle cezalandırıldı. Cizre şehir merkezinde bir başgardiyan ve Elazığ-Arıcak'ta bir ajan cezalandırıldı.*
- *Şirvan, Kızıltepe ve Çatak'ta 6 ARGK savaşçısı kahramanca direniş içinde şehit oldu.*
- *Sömürgeciler Eruh, Şırnak, Pervari ve Çatak'ta köyleri bombalıyor ve ormanları yakıyor.*
- *Özel tim Silopi-Habur'da çocuklara ateş açtı.*

Haberler 5-6. sayfalarda

ERNK-Avrupa Temsilciliği:

Ortadoğu'da yeni bir emperyalist işgale ve gerici savaşlara karşı halkların ortak mücadelesini yükseltelim!

3. sayfada

* * *

ERNK-Avrupa Temsilciliği:

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılını sürekli halk ayaklanmalarıyla karşılayalım!

4. sayfada

* * *

ERNK, 15 Ağustos'un 6. yıldönümünde yaptığı basın duyurusunda bir yıllık savaş bilançosunu açıkladı.

5. sayfada

* * *

ERNK Avrupa Temsilciliği'nin basın açıklaması:

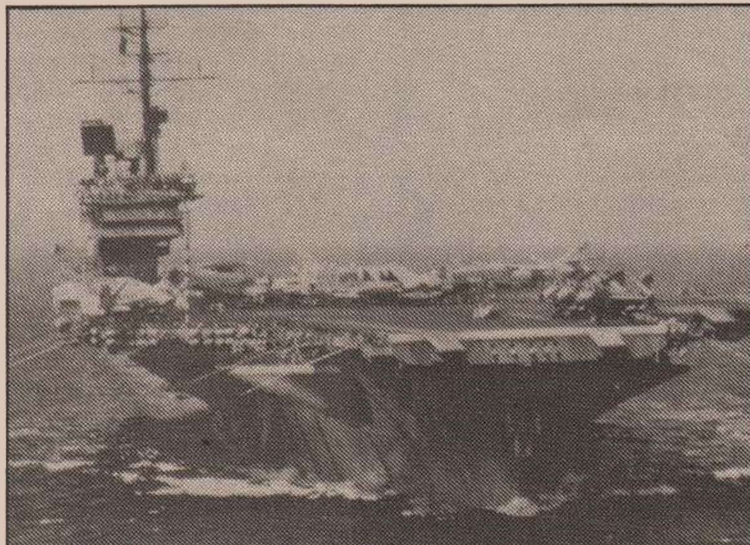
Sömürgeci Türk ordusu Kürdistan'da yine masum insanları katletti: Yüksekova'da silahsız 7 köylü kurşuna dizildi.

7. sayfada

Ortadoğu'da savaş gerginliği

- Irak, Kuveyt'i işgal etti.
- Saddam rejimi savaşsız yaşayamıyor.
- ABD'nin bölgeye yönelik saldırganlığı artıyor.
- Faşist Türk devleti telaş içinde, uluslararası gerginlik ve savaş durumunu kışkırtarak varlığını sürdürmeye çalışıyor.

Irak'taki faşist Saddam rejimi, 2 Ağustos günü, güneyinde yer alan ve küçük bir toprak parçası olan Kuveyt'i birkaç saatlik bir askeri hareketle tamamen işgal etti. Irak işgaline karşı hiçbir direnç göstermeyen, Arap alemi içinde emperyalizmin uşağı kukla devletçiklerin en önde gelenlerden biri olan Kuveyt krallığı yıkıldı. Kuveyt emiri ve yönetimi toptan Suudi Arabistan'a sığındı. Irak ve Kuveyt yönetimleri arasında bir süreden beri devam eden gerginliğin bu sonuca varmasının Ortadoğu ve dünyadaki etkisi ve yankısı büyük oldu. Saddam rejiminin bu açık saldırganlığı bütün dünya tarafından kınandı, ardından Irak'a karşı ekonomik ambargo uygulamaları ve askeri müdahale girişimleri gündeme geldi. Bu durumu fırsat bilen ve bir süreden beri Ortadoğu'da böyle bir ortam yaratmaya çalışan ABD, bölgeye yönelik saldırgan tutumunu ve Basra Körfezi, Suudi Arabistan ve Türkiye üzerinde asker sevkiyatını hızlandırdı. Kendisine yönelik bu tür uygulamaları bahane eden Saddam rejimi, Kuveyt'i ilhak ettiğini, Arap devletlerinin büyük çoğunluğunun emperyalizmin ajanı olduğunu açıklayarak, bütün Arap ve müslümanları emperyalizme ve siyonizme karşı cihada çağırdı. Bütün bu gelişmeler, sadece Ortadoğu'da değil, tüm dünyada önemli bir gerginliğin ve savaş tehlikesinin doğmasına yol açtı.

Körfezde ABD uçak gemisi

Devamı orta sayfada

Alman Der Spiegel dergisi:

Irak'a kimyasal silah satımında Federal Alman Gizli Haberalma Servisi aracılık etti

8. sayfada

Türkiye ve Kürdistan'da savaşa hayır kampanyası:

HEP, Sosyalist Parti, İnsan Hakları Derneği ve Yeni Halk Gerçeği gazetesinin basın açıklamaları

9. sayfada

İŞÇİ YIĞINLARI ARASINDA ÖRGÜTLENME TARZIMIZ NE OLMALIDIR?

14-15. sayfalarda

Kaynağa dönüş mücadelesinde direniş çizgisinin seçkin bir temsilcisi:

MEHMET ÖNER

21 Haziran Pötürge direnişinde halkımız kahramanca şehit düşenler halkasına yenilerini ekledi. Bu şehitlerimizden birinin de **Mehmet ÖNER** yoldaş olduğunu duyduk. Ulusal yabancılaşmanın egemen olduğu bir alanda özgürlük ağacını kanıyla sulayan **Mehmet ÖNER** yoldaşı en verimli bir mücadele sürecinde yitirmemiz, O'nun zengin pratiğine damgasını vuran anılarını bazı yönleriyle dile getirmeyi ve bu anıları birer emir ve talimat olarak kabul etmeyi zorunlu kılmaktadır. Tüm şehitlerimiz gibi **Mehmet** yoldaşın da anısını birkaç sayfaya sığdırmanın yetersiz olduğu kesindir. Haliyle O'nun zengin ve yol gösterici pratiğine damgasını vuran engin kişiliğini yeterince açığa vurmam mümkün değildir. Ancak O'nunla bir dönemi kapsayan yakın mücadele pratiğini birlikte geçirmiş olmamız bazı özelliklerini dile getirmeme olanak tanımaktadır.

Mehmet yoldaşla ilk karşılaşmamız, 1983'ün sonlarında yapılan Parti Avrupa II. Konferansı'nda gerçekleşmişti. Konferans, provokasyona müdahale ardından yeni bir düzenleme harekatını başlatma ve yeni dönemde parti çizgisini bütün yapıya egemen kılmak açısından tarihsel bir role sahipti. O dönemde kadro adaylarında görülen ideolojik-politik yetersizlik, deney-tecrübe eksikliği ve buna ek olarak provokasyonun yapıda yarattığı derin tahribatlar dikkate alındığında konferansta çok az sayıda delege aktiflik gösterebiliyordu. Delegelerin aktifliği sağlıklı karar ve planlamalara ulaşmak için oldukça önem taşımaktaydı. Bu toplantıya Stuttgart bölge delegesi olarak katılan ve **Mehmet Hoca** olarak tanınan arkadaşın ataklığı göze çarpıyordu. Tartışmalara aktif katılışı, sağlıklı değerlendirme ve önerilerde bulunması, açık görüşlü olması ve en önemlisi de provokasyon ve tasfiyeciliğe karşı kararlı ve açık tutum takınması, O'nun Parti direniş çizgisine bağlılığını, inanç ve kararlılığını ifade ediyordu. Daha o dönemdeki bilinç ve tecrübe düzeyi ile gelişkin bir algılama ve değerlendirme yeteneğine sahip olduğunu ve Parti Önderliği'nin talimatlarına bağlı kalmakta ısrarlı olduğunu göstermişti. Bu toplantı devamınca bir grup O'nun evinde kalmıştık.

Adıyaman-Kahta'nın bir köyünde yoksul bir ailenin mensubu olarak her ne kadar ekmek kavgasını emperyalist metropollerde aramak zorunda kalmış ise de, buradaki iş ve yaşam koşullarının zorluğu, O'nu mücadeleye bağlamaktan başka hiç bir değişiklik yaratmamıştı. Buradaki çileli ve zorlu yaşamı, eşi ve bir çocuğuyla birlikte yaşadığı evin oturmaya ve sağlığa elverişsiz oluşundan bile anlaşılıyordu.

Ülke ve halk gerçeğini bilince çıkaran, sınıf bilincine varan birinden kölece bir yaşamı reddederek kurtuluşu mücadele saflarında aramasından başka bir şey beklenemezdi. Zaten **Mehmet** yoldaş da sahip olduğu ulus ve sınıf bilincini doğru bir pratikle bütünleştiriyor, mücadelemize hizmet etmenin dışında basit yaşam ve güdülere boyun eğmeme kararlılığını sık sık ifade ediyordu.

Üretime katıldığı dönemde bile işten gelir gelmez tüm enerji ve zamanını yoğun kitle ilişkileri, kitle eğitimi, propaganda-ajitasyon ve örgütsel faaliyetlere adamıştı. O, hiçbir zaman bireysel-ailesel sorunlarını, iş ve yaşam zorluklarını mücadeleye katılımın önünde bir engel olarak göstermemiş, yakınmamış ve içtenlikle sarıldığı faaliyetlerde gelişmelere neden olmuştu. Fakat O, bu düzeydeki bir katılımla asla yetinmediğini üstüne basa basa vurguluyordu.

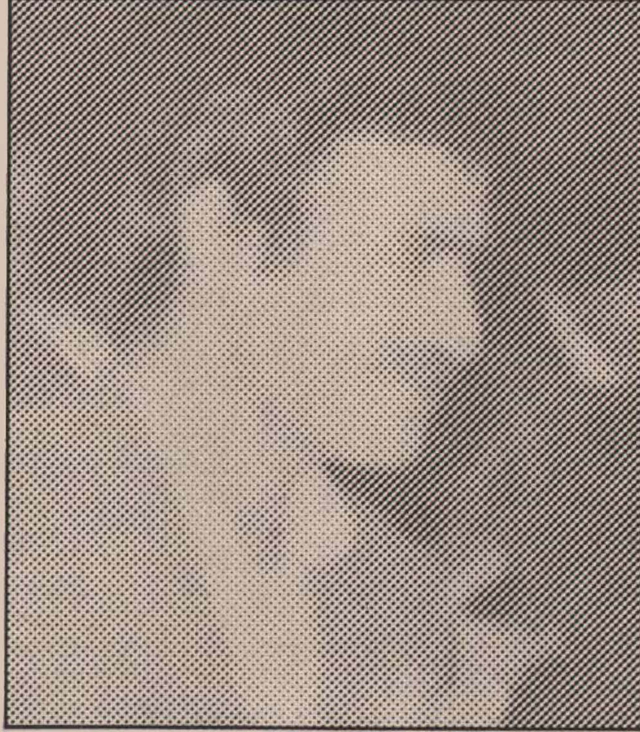
Mehmet yoldaş, Avrupa II. Konferansı ve diğer sorumlu toplantılarda yetenek, güç, zaman ve olanaklarını bir bütün olarak mücadeleye adayacağına, bireysel ve ailesel yaşamını ise buna göre düzenleyeceğine dair verdiği devrimci sözün eri olmasını bildi. Kendisini daha çok geliştirmek ve daha fazla yararlı olabilmek için işten ayrılarak bütün güç ve zamanını, bütün benliğini faaliyetlere adadı. Hem de ilerici, devrimci ve solcu terimlerini kendilerine layık gören bazı kişi, grup ve örgütlerin mülteci bir yaşamı emekçi halkımıza aşılamaya çalıştıkları, tasfiyeci bir rol oynadıkları, bireysel-ailesel yaşamlarını örgütlemeyi amaçladıkları ve sürdürdükleri bir sırada **Mehmet** yoldaş, çalıştığı iş yerinde ayrılarak ailece aktif olarak çalışmaya başladı ve bütün aile varlığıyla parti ve mücadele ortamında yeraldı. Bireysel ve ailesel çıkarlarını ulusal kurtuluş çıkarlarına tabi kıldı. Parti ve mücadele ortamının Kürdistan kadınını ne denli yüceltti̇ğini ve özgür kıldığını, kadının mücadelemizde oynadığı rolün ne olduğunu hesaplayarak en baştа yoldaşı olmaya karar veren eşini eğitmek için azami bir çaba gösterdi. Hiç bir zaman aile ilişkilerinde feodal ve burjuva ilişki ve yaklaşımları kabul etmedi. Ondaki müthiş istek, azim ve çaba ideolojik-politik, pratik ve kişilik gelişiminde çok kısa bir sürede yansımasını buldu. Denilebilir ki, Avrupa zemininde kendisini kısa sürede eğiten, yetkinleştiren, görev ve sorumluluklara hazır duruma getiren nadir örneklerden biriydi. O'nda varolan Parti, ülke ve halk sevgisi ve mücadele ortamına özlü katılımı istikrarlı bir gelişme göstermesini sağlıyordu.

Mehmet yoldaş, pratik içinde zorlu ve ağır görevlere sahip çıkıyor ve başarmak için sonuna kadar diretiyordu. Geliştirici, yenileyici, yapıcı ve yetkin kılıcı özellikleri bir çok çalışma alanında ürün vermişti. Mücadeleye bir bütün olarak katılım sürecinde **Feyka-Kurdistan** faaliyetlerini geliştirmek ve düzenlemek için başlattığı çalışmalarda doğru bir çalışma tarzının tutturulmasında katkısı olmuştu. Federasyon çalışmalarına işbirlikçi anlayış ve pratiği dayatmak isteyen bazı tasfiyeci unsurların bu durumuna, **Mehmet ÖNER** ve **Rauf AKBAY** arkadaşların görevlendirilmesiyle yapılan müdahale olumlu sonuçlar yaratmıştı. Böylece O'nun sınıf bilinci, kitle ilişkileri ve kitle örgütlenmesindeki doğru pratiğine de yansıyordu. O'nun kendi eğitimini sürekli kılma çabaları, güçlü kavrama ve yorumlama yeteneği, planlayıcı ve yol gösterici özellikleri, kitlelere ve kadrolara yapıcı ve ikna edici yaklaşımları, kararlı bir pratik ve görev adamı olması vd. olumlu ve istikrarlı özelliklerinden dolayı Avrupa faaliyetlerinden yetkili olan birim içinde görevlendirildi.

O, Partiye ve kendisine olan güven duygusundan ötürü en ağır görevleri omuzlamayı öneriyor ve üstlendiği görevleri devrimci girişkenlik ve kararlılıkla hayata geçiriyordu. Yine çalışmalarında disiplinli bir üslup tutturuyor, örgütsel toplantılara hazırladığı raporlarla katılarak, eleştiride bulunarak, öneri ve planlamalar sunarak karar gücü olmada aktif ve çevrelerde canlanmanın, toparlanmanın, coşku ve güven yaratmanın bir sembolüydü. O'ndaki halk sevgisi kitlelere olgun ve eğitici yaklaşmaya, planlı ve programlı bir kitle çalışma tarzını yürütmeye yolaçıyordu. Aynı olumlu yaklaşımlarını kadrolarla olan ilişkilerinde de sürdürüyordu. Kadro ve kadro adaylarına görev ve sorumluluklarını kavratmaya çalışır, somut planlarla yönetir, pratik içinde ortaya çıkan hata ve eksikliklerini kavratma temelinde eğitir, sekter ve bürokratik tutum takınmamaya çaba gösterirdi.

Mehmet yoldaş, sahip olduğu bu gelişkin özelliklerinden ötürü Avrupa'da en ağır faaliyet alanlarında, en yetersiz çalışma dallarında bir düzeltme, geliştirme ve müdahale gücü olarak rol oynadı ve içinde bulunduğu sorumlu yapının bütün olumsuz etkilerine rağmen sürekli bir gelişme grafiğini sergileyebildi.

Parti III. Kongresi'nde yeralan ve bu süreci yaşayan **Mehmet** yoldaş, Kongre sonrası yeni dönem Avrupa çalışmalarında yeniden düzenleme ve yenileme birimi içinde görevlendirildi. Kongre zeminindeki eğitimden aldığı güç ve özeleştiriye bağlılığın bir gereği olarak kendisine yönelmede çaba göstermesine ve bunu pratiğine yansıtmasına rağmen, içinde yeraldığı yapının tasfiyeci etkileriyle mücadelede gösterdiği çaba yeterli sonuç vermedi. Fakat O, her zaman Parti Önderliği'nin talimatlarına bağlı kalmaya çalıştı ve hiç bir zaman ikircikli bir tutuma düşmedi. Sonuna kadar Partinin direnişçi çizgisine sahip çıktı, Parti çizgisine ve Parti Önderliği'ne ters düşen anlayış ve davranışların ise karşısında yer aldı.

O, provokasyona karşı gösterdiği kararlı ve direnişçi tutumundan dolayı, bir avuç provokatörle ortaklaşa saldırıya geçen Alman emperyalizminin "Arananlar" listesinde yer aldı. Yeni provokatörler şebekesinin çıkış ve girişimleri karşısında yer aldı ve buna sürekli olarak arzu duyduğu ülke topraklarında mücadeleye katılarak cevap verdi.

Düşmanın Partimizin kök salmasına fırsat vermediği ve önemli kayıpların olduğu Güney-Batı eyaletinde özellikle son bir yılda sağlanan gelişmelerde **Mehmet** yoldaşın önemli bir rol oynadığını söylemek mümkündür.

O'nun Pötürge gibi yeni açılım ve ilişki sağlanan bir alanda şehit düşmesi, baştan beri ağır görevleri seve seve omuzlama kararlılık ve fedakarlığını, kucaklaştığı ülke topraklarında da sürdürdüğüne işaret etmektedir.

Mehmet yoldaşın kişiliği, basit ve ucuz bir yaşam uğruna mücadele saflarını terkedenlere, onursuz bir yaşam için kendilerini beş paraya satanlara, bireysel ve ailesel tutkulara kapılıp mücadeleye ilgi duymayanlara karşı bir panzehirdir.

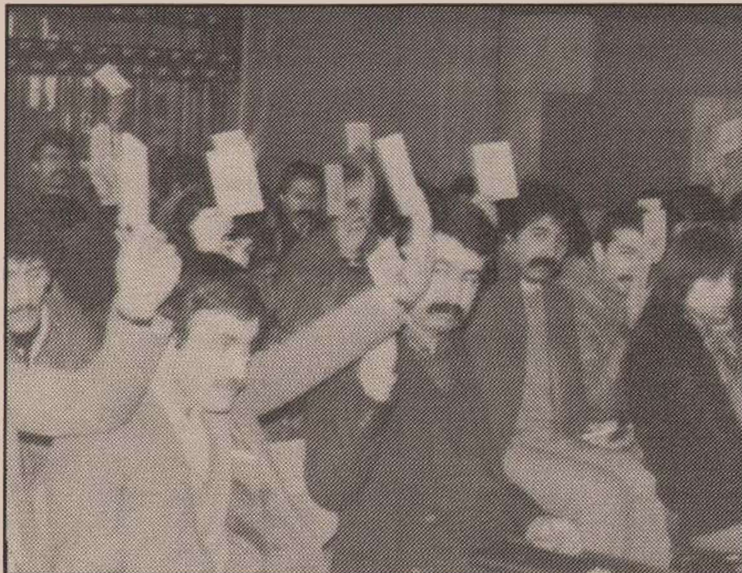
Mehmet yoldaşın süreklilik arzeden gelişme temposu, görev ve sorumluluklara engin bir istek ve azimle sarılması, halka ve yoldaşlarına karşı duyduğu sevgi ve bağlılık duygusu ve kendisini daima gelişkin görevlere hazırlama çabaları, mücadeleye katılmak ve kendisini dönüşüme uğratmak isteyen her dürüst insan için yol gösterici olmaktadır.

Mehmet yoldaşın ülke dışında yürüttüğü kaynağa dönüş mücadelesi ve kaynağa dönüş pratiği, bütün Kürdistanlı emekçilere kurtuluşlarını bağımsız ve özgür bir ülke yaratma mücadelesinde yeralmakta görmelerini emretmektedir.

Mehmet yoldaşın aile ilişkilerindeki devrimci yaklaşımı ve bütün aile varlığıyla mücadele ortamında yeralma fedakarlığı, devrimci ve yurtseverlerin eş ve aile çevrelerine nasıl yaklaşmaları gerektiğine ışık tutmaktadır.

Mehmet yoldaşın şehadeti önünde saygıyla eğiliyor ve onun anısına bağlı kalmanın zorunlu bir gereği olarak, ülkede olduğu gibi Avrupa alanında da bir **Mehmet** yerine, binlerce **Mehmetleri** yetiştirip Kürdistan'a göndermek, bilinen özelliklerini birer emir ve talimat olarak benimseyip uygulamak ve Pötürge kahramanlarının kanıyla kızıllaşan direniş bayrağını zafere dek dalgalandırmak için daha kararlıca görev başına!...

Bir mücadele arkadaşı

Mehmet yoldaş Şehit Rauf AKBAY yoldaş ile Feyka-Kürdistan kongresinde

Ortadoğu'da yeni bir emperyalist işgale ve gerici savaşlara karşı halkların ortak mücadelesini yükseltelim!

Sömürgeci-faşist Saddam rejiminin Kuveyt'i işgal etmesiyle Ortadoğu'da yeni bir süreç başladı. NATO üyesi emperyalist ülkelerin taşıdığı savaş bulutları bölge halkları üzerinde toplanıyor. Başta ABD ve İngiltere olmak üzere emperyalist devletlerin Basra Körfezine ve Suudi Arabistan'a sürekli artan bir savaş gücü yığmaları, siyonist İsrail ve faşist TC'nin savaş güçlerini alarma geçirmeleri, Irak'a karşı uygulanan ekonomik ambargo ve abluka ile Saddam rejiminin kışkırtma ve yayılma emellerini sürdürmesi Ortadoğu'yu bölgesel bir savaşın eşiğine getirmiştir. Bölge halkları, ateşleme fitili emperyalist cellatların ve bölgedeki kuklalarının elinde olan kimyasal silahlarla her an tehdit ediliyor.

Ortadoğu halkları, iradeleri dışında, çıkarlarına olmayan gerici bir savaşta saf tutmaya itiliyor. Savaşın bir tarafı, başını ABD'nin çektiği emperyalist blok ve bölgedeki İsrail ile TC gibi kuklaları devletler, diğer tarafı ise emperyalist güçlerin azdırdığı ve bölge halklarının başına musallat ettiği kanlı Irak faşist diktatörlüğüdür.

Ortadoğu'nun mevcut durumunun sorumlusu emperyalist güçlerdir!

Ortadoğu haritasını en son 1939-1945 paylaşım savaşı ardından çıkarlarına göre biçimlendiren emperyalist devletler, oluşturdukları yapay devletlerle başta Kürt ve Arap toplumlarını böldüler. Kürdistan ve Filistin katı bir sömürgeci egemenlik altına alınırken, birçok halk da, emperyalizmin ajanı yönetimlerin denetimine verildi. Emperyalist devletlerin ve bölgedeki uşakları Türk, İran monarşisi, İsrail ve gerici Arap yönetimlerinin katı baskısı ve talanı, Ortadoğu halklarını geri ve karanlık bir toplumsal yapı içinde bırakırken, halkların doğal zenginlikleri de sürekli emperyalist ülkelere akıtıldı. Emperyalist devletler, başta petrol olmak üzere Ortadoğu'nun zenginlik kaynaklarını sömürürken, karşılığında sadece halkların kırılması için en tehlikeli silahları gönderdiler.

Ne zaman bölge halkları kaderlerini ellerine almak istediler, o zaman "demokrasi havarisi" emperyalist devletler, çekinmeden halkların üzerine ölüm silahlarını kustular. İlerici insanlığın mahkum ettiği 1956 Süveyş Kanalı Savaşı bu nitelikteydi.

NATO'nun emperyalist devletleri 40 yıldır siyonist İsrail'i Arap halklarına karşı ölüm kılıcı olarak kullanıyorlar. Aynı güçler, yıllardır Türk, Irak ve İran devletlerini Kürt halkına karşı silahlarla donatıyorlar. Kürt halkının köleliğinin başlıca sorumlularından olan ABD, İngiltere ve özellikle Almanya ile Fransa emperyalist devletleri, faşist Irak sömürgeciliğini kimyasal silahlarla donatarak bir gün içinde 5.000 Kürdün soykırıma uğratılmasına yolaçtılar.

Irak'ı kimyasal silahlarla donatarak patlamaya hazır bir silah deposu haline getiren emperyalist devletlerin kendileridir. Emperyalist devletlerin donattığı ve şımarttığı Irak faşist diktatörünün bölge halklarının başına musallat olması ve sonunu getirecek olsa da bölge halklarını savaşa sürüklemesi kaçınılmazdı.

Eğer bugün emperyalist devletler, Irak diktatörünü cezalandırma hazırlıkları içinde oluyorlarsa, bu, onların bölge halklarını düşündüğünden değildir. Emperyalist devletlerin, "Kuveyt'i Irak işgalinden kurtarma", "Körfez ülkelerini Irak ordularının işgalinden koruma" gibi sözleri tümüyle yalandır. Emperyalist devletler, uşakları bile olsa, bölgedeki gerici statükoyu zorlayacak, petrol talanlarına yönelecek ve kendilerine problem çıkaracak her girişimi bastırmak istiyorlar. Emperyalist devletler, Saddam'ı cezalandırma adı altında tüm bölgeyi yeniden işgal etme ve bölge halkları üzerinde daha koyu bir baskı kurma hazırlıkları içindeler.

Öte yandan Saddam Hüseyin'in çıkışı ne İsrail'i cezalandırma, ne Filistin halkını koruma, ne Arap birliğini sağlama ve ne de anti-emperyalist bir çıkıştır. Saddam Hüseyin'in çıkışı, yıllardır beslenen ve şımartılan bir caninin efendisine havlaması ve bir yerinden ısırmasından başka bir şey değildir.

Emperyalist devletler, hem kanlı beslemelerinin sesini kesmek, hem de bunu bahane ederek bölgeyi yeniden paylaşmak istiyorlar. Bölge halklarını boğazlamada, stratejik Körfez bölgesini işgal etmede ve bölgenin petrol yatakları üzerinde denetim kurmada birlik halinde hareket eden emperyalist güçler, müdahaleyi bölgede birbirine karşı üstünlük elde etme yönünde de kullanmak istemektedirler. İngiltere aktif olarak ABD'yi desteklerken, Almanya ve Fransa, ABD'nin bölge halkları nezdinde teşhirinden yararlanarak öne geçmek istiyorlar.

Uşak karakterlerinden yararlanarak Arap yönetimlerini pasifleştiren emperyalist devletler, bölgede İsrail ve TC'ye dayalı daha katı bir statüko oluşturmanın ve savaşla buna varmanın hazırlıkları içindeler.

Faşist Türk devletinin savaş hazırlıkları Kürdistan'ı zapta ve Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesini dağıtmaya yöneliktir!

Sömürgeci-faşist Türk devleti, emperyalist efendilerinin vize vermesiyle, bölgede truva atı olarak tüm hızıyla savaşa hazırlanmaktadır. İran'a karşı Irak yönetimini var gücüyle destekleyen, Irak faşist diktatörlüğünün Kürt halkını katliama uğratmasına ortak olan Türk devleti, Kuveyt işgalinden sonra ciddi bir korku ve telaş içine girmiş, ardından ABD ile anlaşarak savaş kışkırtıcılığı yapmaya başlamıştır.

Türk devleti, ordusu, hükümeti, parlamentosu ve basınıyla savaşa hazırlanmaktadır. İncirlik Hava Üssü, ABD savaş uçaklarıyla doldurulmuştur. Türk savaş uçakları Diyarbakır ve Batman askeri havaalanlarına kaydırılmıştır. ABD askeri uzmanları Kürdistan'ın dört bir yanına dağılmıştır. Türk ordu birlikleri Kürdistan'da takviye edilmektedir. Gizli seferberlik ilan edilmiş, yeni celpler askere çağrılmakta ve yedekler hazır tutulmaktadır. Hükümet ve Genelkurmaylık bünyesinde savaş kurmayı oluşturulmuştur. Türk faşist generalleri ve politikacıları şimdiden sanki zafer elde etmişler, sanki Musul ve Kerkük'ü ele geçirerek, zengin petrol bölgelerini işgal etmişler gibi zafer naraları atmaktadırlar. Türk hükümeti, parlamentodan, "savaş yetkisi" onayı aldı. Türk burjuva basını, Özel Harp Dairesi kaynaklı propaganda ile halkı provake etmekte ve savaşa hazırlamaktadır.

Bu savaşta Türk devletinin tek bir amacı vardır. Bu amaç: Güney Kürdistan'ı işgal etmek ve Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesini boğmaktır. Türk devleti, bu savaşta sürekli hayalini kurduğu ve halen Misak-i Milli sınırları içinde gördüğü Musul ve Kerkük'ün işgalini gerçekleştirmek, ulusal ve toplumsal çelişkileri savaşla boğmak ve Kürdistan'ı tek başına denetlemek istiyor.

Türk devleti, Nisan ayındaki sömürgeci kararnameleri bu amaçla çıkardı. Temmuz ayından beridir Kürdistan'da Türk ordusu sürekli operasyon halindedir. Şırnak, Eruh, Uludere, Beytüşşebap, Çukurca, Şemdinli, Silopi ve Çatak'ta köyler boşaltılıp yakılıyor. Dağlık ve ormanlık alanlar bombalanıp, yakılıyor. Kuşatılan gerilla gruplarına karşı kimyasal silahlar kullanılıyor. Köylü grupları toplu katlediliyor. Kürdistan'ın yarıdan fazlası askeri savaş bölgesi haline getirilmiş, takviyeli Türk ordu birlikleri top vb. ağır silahlarla donatılmış, sürekli operasyon içinde tutuluyor.

Bölge halklarının çıkarı emperyalist işgale ve gerici savaşa karşı tutum almaktan ve halklar arası dayanışma ile ortak mücadeleden geçer!

Bölge halkları tarihlerinde bir kez daha böylesine tehlikeli ve büyük yıkım getirecek savaş tehditi ile yüzyüzeler. Bu savaşta bölge halklarının yeri ne işgalci emperyalistlerin ne de Saddam diktatörlüğünün saflarıdır.

Bölge halkları olarak, ülkelerimizde yıkım, acı ve kölelikten başka bir şey getirmeyecek olan emperyalist işgalcileri istemediğimizi göstermeliyiz.

Bölge halkları ve devrimci-yurtsever güçleri olarak tutmamız gereken tek yol vardır: Ülkelerimizi emperyalistlerin çizmeleriyle kirlettirmeyelim. Başımıza bela kesilen ve emperyalistlerin bölgeye müdahalesine zemin hazırlayan zorba ve kukla yönetimlere ve emperyalist güçlere karşı direnişimizi yükseltelim, bu direnişte güçlerimizi birleştirelim. Direnişle ve halk devrimleriyle ülkelerimizin efendisi olma mücadelesi içinde olalım. Ancak bu şekilde, bölgemizi emperyalist işgalcilerden ve gerici savaşlardan koruyabilir; kardeşliğin ve barışın egemen olduğu bir Ortadoğu gerçekliğine varabiliriz.

Kardeş Türkiye halkı, emekçileri ve devrimci-demokrat güçleri!

Senin de kanını emen, faşist baskı altında tutan Türk devleti, seni sana yıkım getirecek bir savaşa sürüklüyor. Türk faşist generallerinin, politikacılarının ve basınının savaş naraları belki bazılarına hoş gelebilir. Ancak, emperyalistlerin çıkarına ve bölge halklarının aleyhine olan bir savaştan senin hiç bir yararın olamaz. Sömürgeci amaçlarla yürütülecek savaş sana daha fazla açlık, ölüm ve ülkene yıkım getirecektir.

Faşist-sömürgeci propagandaya kanma. Savaşa karşı çık, savaş aleyhtarı seslere ses kat, savaş aleyhtarı hareketi güçlendir. Sömürgeci ordunun Kürdistan'daki yıkımına ve Güney Kürdistan'ı işgal planına karşı dur. Kürt kardeşlerinin direnişine omuz ver.

Türkiye devrimci-demokrasi güçleri!

Halkı şoven savaş propagandasının etkisinden kurtarmak ve savaş aleyhtarı hareketi örgütlemek sizlerin görevidir. Unutmayın ki, Türk devletinin savaş hazırlıklarıyla varmak istediği bir amaç da, Türkiye'de devrimci-demokrasi hareketini tümüyle boğmaktır. Tarihsel bir sorumlulukla yüzyüzesiniz. Militanca bir direnişle, sömürgeci-faşist burjuvazinin savaş çığlıklarını boğabilir, halk devrimi için mücadeleye atılım sağlayabilirsiniz. Bu amaçla en temel görevlerinizden biri de savaşın yoğunlaştırıldığı Kürdistan'da halkın ulusal kurtuluş mücadelesine omuz vermeniz ve onunla örgütlü bir mücadele dayanışması içinde olmanızdır.

Emperyalist ülkelerin sosyalist, demokrat ve savaş aleyhtarı tüm güçleri!

Emperyalist hükümetlerinizin ülkelerimize müdahalesine hiçbir haklı gerekçe gösterilemez. Onların tek bir amacı vardır, ülkelerimize, doğal zenginliklerimize ve insanlarımıza egemen olmak. Emperyalist yönetimler, Ortadoğu'daki yoksulluğun, sömürgeci statükonun ve sürekli savaşı yaşayan durumun başlıca sorumlusudurlar.

Emperyalist yönetimlerinizin demagojisine kanmayınız. Onların bölge halklarına cinayetlerini ve yeni işgal planlarını teşhir ediniz ve karşı durunuz. Yönetimleriniz, başka halkları kırarken, siz demokrasi içinde yaşıyoruz diyemezsiniz. Tarihi gözönüne alınız. Başka halkları biçen emperyalizm en sonunda size de yönelecektir.

Ortadoğu'da emperyalist işgale ve gerici savaşlara karşı durmak, bölge halklarının ülkelerinin efendileri olmak için verdikleri mücadeleye destek olmak ve bu mücadelelerle dayanışma içinde olmak sizler için temel bir görev olmalıdır.

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Faşist Türk sömürgeciliği her an başlatacağı bir savaşın hazırlığı içindedir. Bu savaşın iki tarafı da seni sömürgeleştiren Türk ve Irak devletleridir. Bu savaşın amacı Kürdistan'a egemen olmak ve halkımızın özgürlük sesini boğmaktır. Bu savaşın alanı Kürdistan olacaktır, savaşta Kürdistan insanı malzeme olarak kullanılacaktır. Düşmanlarımız şimdiden ülkemizin Kuzey ve Güney parçalarına güç yığıyorlar. İki taraf da en önde savaştırmak için gençlerimizi silah altına alıyorlar. Köylerimiz boşaltılıyor, dağlarımız, ormanlarımız yakılıyor.

İşçisi, köylüsü, aydını, genci, kadını, esnafı, din adamı ile tüm Kürdistan yurtseverleri!

Sömürgeci düşmanlarımız dini kullanarak bizi aldatamazlar. Çünkü iki taraf da islamiyet silahına sarılarak seni boğazlıyor.

Halk olarak emperyalist işgale, sömürgeci güçlerin ülkemiz üzerindeki egemenliğine ve yeniden paylaşım savaşına karşı topyekün direnelim!

Sömürgeci ordularda askerliği reddedelim, firar edelim, çocuklarımızı, eşlerimizi ve kardeşlerimizi sömürgeci ordudan firara ikna edelim!

Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverler olarak, bildiriler, protestolar, gösteriler ve mitinglerle sömürgeci savaşa karşı çıkalım!

Savaşta örgütlü olan ve direnen güçler kazanır. Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'de birleşelim ve Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin saflarına katılalım!

PKK'nin gösterdiği yol Ortadoğu halklarının kurtuluş yoludur. Bu yolda yükselttiğimiz ulusal direnişimizle bölge halklarına örnek olalım, onları da direnişe sevkedelim!

Halk olarak örgütlü gücümüzü güçlendirelim, Bağımsız ve özgür Kürdistan için ulusal kurtuluş savaşımızı ayaklanmalara vardırarak emperyalist-sömürgeci savaşı boşa çıkaralım!

– Kahrolsun emperyalist ve sömürgeci savaş!
– Kahrolsun faşist Türk ve Irak sömürgeciliği!
– Yaşasın Ortadoğu halklarının kardeşliği ve ortak direnişi!
– Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!

ERNK-Avrupa Temsilciliği
15 Ağustos 1990

15 AĞUSTOS ATILIMI'NIN 7. YILINI SÜREKLİ HALK AYAKLANMALARIYLA KARŞILAYALIM!

15 Ağustos Ulusal Kurtuluş Atılımı'nın 6. yıldönümünü bağımsızlık ve özgürlük için ayağa kalkmış, savaşımı kitleselleştirmiş bir halk gerçekliği ile karşılıyoruz. 6 yıl önce inanılması son derece güç koşullarda, ama büyük bir inanç, kararlılık ve cesaretle patlatılan özgürlük silahı, bugün milyonları birleştiren, örgütleyen ve ayağa kaldıran bir meşaleye dönüşmüştür.

Ulusal kurtuluş gerillalarımız, herkesin kısa sürede biter vb. türdeki kehanetlerini boşa çıkararak, faşist-sömürgeci orduya karşı 6 yıldır sürekli savaşmaktadır. Kürdistan'ın dört bir yanında eylem yapan, halkı örgütleyen ve umut aşılayan ulusal kurtuluşçu silahlı güçlerimizin açtığı direniş yolunda örgütlenen **Ulusal Kurtuluş Cephemiz-ERNK** her geçen yıl daha da güçlenmiş, Kürdistan ve Kürdistan dışındaki yurtsever yığınlara nüfus etmiş, milyonların bilinçlenme, örgütlenme ve eylem örgütü haline gelmiştir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin istikrarlı gelişimiyle hem halkımızın kendine güveni gelmiş, hem de mücadelemiz Ortadoğu ve dünyada saygınlık kazanarak, Kürdistan'daki işbirlikçi kesimlere dayalı emperyalist ve sömürgeci güçlerden kaynaklanan tasfiye planlarının hayata geçirilme şansını ortadan kaldırmıştır.

Mart 1990 Halk Ayaklanmalarımız, Kürdistan'ın gür özgürlük sesini tüm dünyaya duyururken, bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelemize yönelik sömürgeci imha planlarını ve uygulamalarını yerle bir etmiş, Kürdistan'daki kitlelerin katılımına dayalı yeni bir eylem türü ve mücadele süreci başlatmıştır.

Ulusal bağımsızlık mücadelemiz karşısında özel savaş ve sömürge valililiği, politika ve uygulamalarından sonuç alamayan faşist-sömürgeci TC, 1990 Nisan ayı ile birlikte faşist kararnameler çıkarmış, bunlarla halkımız ve kurtuluş mücadelemize karşı topyekün bir imha ve soykırım savaşını gündemleştirmiştir. Bu tarihle birlikte halkımıza karşı bir imha savaşı tırmandırılmıştır. Sömürgeci ordu takviye edilmiş, çete birlikleri ve özel terör timlerinin sayısı artırılmış, gizli ve açık sürgün furyası geliştirilmiş, kapalı kutu haline getirilen Kürdistan'da ordutim-çete terörü kitleleri kapsayacak şekilde ve aşırıya vardırılmıştır. Tarihte örneği az görülen bir barbarlıkla köylerimiz, dağlarımız, ormanlarımız, ekili tarlalarımız, bahçelerimiz yakılmakta ve tahrip edilmektedir. Masum köylülerimiz gruplar halinde katledilmektedir. Son dört ay içinde Beytüşşebap, Uludere, Şırnak, Pervari ve Yüksekova'da en az 10 kitle katliamı gerçekleştirilmiştir. Elleri bağlanarak kurşuna dizilen yurtseverlerin cesetleri köpeklere atılmakta ve toplu çukurlara gömülmektedir. Köylerin etrafına döşenen mayınlar her gün çocuklarımızdan bir kaçının ölümüne yol açmaktadır. Botan, Hakkari ve diğer bir çok bölgede zoraki göç büyük boyutlara varmıştır. Göçertilen köylülerimiz ya Türkiye'ye sürülmekte ya da askeri birliklerin bitişiğindeki çadırlara kapatılmaktadır. Kimyevi silahlarla ve yakalanarak kurşuna dizilen gerillaların kolları ve kafaları vücudundan koparılmakta, arta kalan parçalar yeri belirsiz çukurlara gömülmektedir.

Faşist TC'nin insan mantığına sığmayan bu vahşetinin tek amacı vardır, o da Kürdistan'daki sömürgeci varlığını idame ettirmektir. Ancak, vahşet ve korkunun ecele faydası yoktur. Kürdistan halkı ayaklanmalar sürecine girmiştir. Sömürgeci terör ters tepmektedir. Soykırım kararnameleri ölü doğmuştur. Sömürgeci şiddet kitlesel tepkiye yol açmakta, bir geri adımda ise halk örgütlenme yönünde yararlanmaktadır. Kısacası sömürgeciler ipin ucunu bir daha asla yakalayamayacakları tarzda kaçırmıştır. Bir çok bölgede halk fiili ayaklanmaya hazır duruma gelmiş, tüm Kürdistan güçlü bir direniş konumuna girmiştir.

İşte bu yüzden TC, ayaklanmalara gebe Kürdistan'a karşı emperyalistlerin doğrudan müdahalesine ve bölgesel savaşlara umut bağlıyor.

Tek başına Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle başedemeyen faşist TC, ağır silahlarla donatılmış emperyalist güçleri ve savaş uzmanlarını Kürdistan'da konumlandırıyor. Sömürgeci-faşist kararnameler, faşist ordunun başarısız Temmuz ayı imha taaruzu, başta Turgut Özal olmak üzere TC'nin en üst düzey askeri ve siyasi yetkililerinin Kürdistan'a savaş gezileri, takviye edilen ordu birlikleri, geniş alanları bombalayarak yakma ve boşaltma, son aylarda yoğunlaşan kitle katliamları vb. uygulamalar, Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı topyekün bir savaşın göstergeleridirler. Irak'a ekonomik abluka adı altında Mardin, Van ve Şırnak'ta sınır ticaretine getirilen yasaklarla yüzbinlerce Kürt insanı açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştır. Faşist TC, Kürdistan'ı bölgesel bir savaşın fiili alanı haline getirmek ve katliamlarla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dağıtmak istiyor.

Bolucu eşkıyanın şehit ettiği askerlerimiz memleketlerine gönderildi

Şehitlerimizi toprağa veriyor

2 subay, 5 er şehit

Köy basan PKK militanları, 1 evi yaktı, 7 kişiyi yaraladı

...KK'ya karşı 500 timle günde 35 operasyon

Botan'da kuşatma

...seyyar satıcılar, bakka... ...mallar kara kara düşünüyor:

'Ya sınır tümüy... ...patılırsa?'

İncirlik'te hareket

PKK yine kan döktü: 4 ÖLÜ, 2 YARALI

Yurtsever Kürdistanlılar!

Faşist TC'nin tek korkusu ulusal bağımsızlık mücadelemizdir. Sömürgeci devlet tüm politikalarını buna göre oluşturuyor. Faşist-sömürgeci devlet şimdiden ülkemizi bir silah deposu ve kan gölüne çevirmiştir.

Kapı eşiğindeki bölgesel savaş ve TC'nin şimdiki fiili savaşında yıkımın önüne geçmek ve sömürgeci imha savaşını boşa çıkarmak için halk olarak tarihi sorumluluklarla yüzyüzeyiz. Eğer bu sorumluluklarımızı yerine getirmezsek, ülkemizin yeniden ve daha gerici bir tarzda bölüşülmesine ve halkımızın savaş malzemesi olarak kullanılmasına seyirci kalmış olacağız, ki bunu hiç bir vatansever kabul edemez.

Kürdistan'da halen bazı uşaklar, tıpkı önceden olduğu gibi uç beyliğine soyunuyor ve savaşan taraflardan birine dayanarak bir şeyler elde edebileceklerini sanıyorlar. Halk olarak artık bu ihanete geçit vermeyecek kadar bilinçli, örgütlü ve savaş gücü sahibiyiz. Ulusal bilinç, örgütlülük ve direnişimizi ulusal ayaklanmalara vardırarak sömürgecilerin imha ve yeniden paylaşım savaşını boşa çıkarmalıyız.

Ulusal Kurtuluş Cephemiz-ERNK, ulusal kurtuluş öncümüz PKK'nin emrine uyarak tüm örgütlü güçlerini, tüm ulusu, Ulusal Kurtuluş Atılımı'nın 6. yıldönümünde emperyalist-sömürgeci savaşa karşı durmaya ve bu savaşa ulusal ayaklanmalarla karşılık vermeye çağırmaktadır. ERNK'nin çağrısı Doğubeyazıt'ta pratiğe geçirilmiş, tüm Kürdistan direniş ve ayaklanma kaynaşması içine girmiştir. ARGK birlikleri Kürdistan'ın dört bir yanında saldırı, sabotaj, çeteleri silahsızlandırma ve büyük köy toplantılarıyla, köy ve şehirlerdeki örgütlü ERNK güçleri de çalışmalarıyla halkı siyasal gösterilere ve ayaklanmalara sevketmek için seferber olmuşlardır.

Halk olarak girdiğimiz topyekün direniş, siyasal ve askeri başkaldırılar sürecinde dünyanın dört bir yanına dağılmış tüm Kürdistanlı yurtseverler göreve çağrılmaktadır. Yurtsever olarak hiç birimiz, ülkemizin yakılmasına, köylerimizin virane hale getirilmesine, insanlarımızın açlıkla pençeleşmesine, kurşunlanmasına, toprağımızın emperyalistlerin çizmeleriyle çiğnenmesine seyirci kalamayız.

Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverler olarak, cephemizin çağrısına uyarak ulusal ayaklanmaya katılma ve destek verme göreviyle karşı karşıyayız. Bunun için;

- Emperyalist-sömürgeci savaşı teşhir edelim!
- Sömürgeci faşist ordunun köy boşaltması, ormanlarımızı yakması, suçsuz insanlarımızı gruplar halinde katletmesi ve ulusal kurtuluş gerillalarımıza karşı kimyasal silah kullanılmasına karşı sessiz kalmayalım!
- Faşist Türk sömürgeciliği ve destekçisi emperyalist güçlerin ülkemizdeki uygulamalarını ve savaş hazırlıklarını var gücümüzle teşhir edelim!
- Çocuklarımızı faşist orduya göndermeyelim, yakınlarımızı sömürgeci-faşist ordudan firara ve ARGK birliklerine katılmaya ikna edelim!
- Ülkedeki tüm tanıdık ve yakınlarımızla ilişkiye geçerek, onların da ulusal direniş seferberliğine katılmasını ve destek vermelerini sağlayalım!
- Köylerimizde tanıdığımız köy korucularını silah bırakmaya ikna edelim!
- Emperyalist-sömürgeci savaşta, savaşan taraflardan birine yaslanan ve bunu Kürdistan adına yapan Kürt uşaklarını şiddetle teşhir ve tecrit edelim!
- Tüm tanıdıklarımızı ERNK çağrılarına uymaya; örgüt ayrımı yapmadan tüm Kürdistanlı yurtseverlerin ulusal birlik ve direniş seferberliği içinde yer almalarını sağlayalım!
- Türk kardeşlerimizi sömürgeci savaşa karşı uyaralım, onları da faşist yönetime karşı direnişe ve ulusal direnişimize destek vermeye ikna edelim!
- Çevremizde bulunan değişik halkların devrimci, demokrat ve tüm savaş aleyhtarı güçlerinin dikkatini ülkemizde yoğunlaşan sömürgeci terör ve emperyalist işgale çekerek, ulusal direnişimizle dayanışma göstermelerini sağlayalım!
- Bildiri, toplantı, gösteri, yürüyüş, işgal ve mitinglerle kitlesel bir protesto eylemliliği başlatalım! Eylemlerimizde gittikçe daha fazla kitlesellik sağlamak için tüm gücümüzü seferber edelim!
- ERNK'nin tüm örgütlü güçleri olarak, herbirimiz bir ulusal kurtuluş militanı olarak kitleleri direnişe sevkedelim! Cephebirlik örgütleri olarak eğitim, örgütleme vd. tüm örgütsel faaliyetlerimizi işçi, gençlik, kadın, aydın, din adamı, esnaf vb. halk kesimlerinin ulusal kurtuluş ayaklanması etrafında toplanmalarını sağlamaya hasredelim! Evi, okulu, fabrikayı, camiyi vb. kitlenin bulunduğu her alanı propaganda ve örgütlenme alanı haline getirelim!

Bir yanda emperyalist-sömürgeci savaş diğer yanda devrimci-yurtsever savaş; bir yanda acı, yoksulluk, göç ve yıkım diğer yanda özgür ve demokratik bir toplumun yükselişi. Her yurtseverin tercihi devrimci-yurtsever savaş ve özgür-demokratik bir toplum yaşamı ve bunun için direnmek olmalıdır!

Parolamız 15 Ağustos direniş ruhunu, ulusal ayaklanmamızda yaşatmaktır. Birlik ve direnişimizle Kürdistan'ı sömürgeci Türk faşistlerine ve emperyalist işgalcilere mezar edelim!

Zafer kutsal vatan toprakları için hiç bir fedakarlıktan kaçınmadan savaşan Kürdistan halkının olacaktır!

- Tüm Kürdistanlı vatanseverler; şehit kanıyla sulanan topraklarını kurtarmak için görev başına!

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği!
— Kürdistan emperyalistlere ve sömürgecilere mezar olacaktır!
— Yaşasın PKK ve ARGK!
— Yaşasın Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK!
— Yaşasın Ulusal Ayaklanma Klavuzumuz 15 Ağustos Direniş Ruhu!

ERNK Avrupa Temsilciliği
15 Ağustos 1990

ERNK, 15 Ağustos'un 6. yıldönümünde basın açıklaması yaptı

ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) Avrupa Temsilciliği, şanlı 15 Ağustos Atılımı'mızın 6. yıldönümünde geçtiğimiz bir yıllık mücadele sürecinde ortaya çıkan gelişmeleri değerlendiren bir basın açıklaması yaparak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin mevcut düzeyi hakkında dünya kamuoyunu bilgilendirdi.

ERNK Avrupa Temsilciliğince yapılan açıklamada, geride bıraktığımız bir yıl boyunca gerilla mücadelesinin kazanımları temelinde bölgesel halk ayaklanmalarının ortaya çıktığı; Kürdistan halkının ulusal-demokratik taleplerle sokaklara dökülerek Türk sömürgeciliğini ve terörünü protesto ettiği, buna karşılık ulusal kurtuluş mücadelesinde şehit düşen evlatlarına ve direnişe sonuna kadar sahip çıktıkları vurgulandı.

Ayrıca halk ayaklanmalarının sonucunda ARGK'ye yoğun ve kitlesel katılımların olduğu, ARGK'nin ulusal kurtuluşçu eylemliliğinin salt Botan alanıyla sınırlı kalmayıp tüm Kürdistan'a yayıldığı ve geniş kitle desteğine kavuştuğunun belirtildiği ERNK basın açıklamasında, düşmanın özellikle Botan'da ARGK karşısında inisiyatifi ve hareket serbestisini kaybettiği, yoğun teknik ve asker takviyesine rağmen ARGK karşısında tutunamadığı gerçeği bir kez daha ifade edildi.

Türk sömürgeciliğinin ARGK karşısında aldığı yenilgiler nedeniyle sivil halka saldırdığı, gerillaya karşı kimyasal gaz ve lav silahları kullandığı, bu durumun açığa çıkmaması için cenazelerin ailelerine teslim edilmeden kendileri tarafından toplu mezarlara gömüldüğü, yine ERNK açıklamasında yer aldı.

Açıklamada; *"Halk ayaklanmalarımıza karşı 9 Nisan 1990 tarihinde yapılan sivil bir darbe ile 413 nolu bir kararname çıkarıldı. Kanun kuvvetindeki bu kararname, gerillanın sosyal dayanağını kurutmak için sürgün; Kürdistan'ı dünyaya kapatmak için basın üzerinde sansürü içeriyor. Ayrıca cezalar iki misline çıkarılıyor, grev ve gösteri hakkı yasaklanıyor.*

"Türk devletinin Kürdistan'daki otoritesi silinmiş ve ancak varlığını askeri şiddet ve terörle ayakta tutabiliyor. TC Başbakanı Yıldırım Akbulut, resmi Kürt politikasını 30 Temmuz taihli konuşmasında şu sözlerle dile getirdi: 'Burada ilan ediyorum, Türkiye'de Kürt yoktur, Türk vardır. Bu topraklar üzerinde yaşayanların hepsi Türktür ve Türk olmak mecburiyetindedir.' Türk devletinin Kürdistan'daki insanlık dışı ve savaş kurallarını hiçe sayan uygulamalarına bu mantık yön veriyor. Bu mantığın bir sonucudur ki, Türk olmayı ve devletin silahını almayı reddeden 27 sivil insanımız bu yılın Haziran aylarında Çevrimli köyünde katledildi. Askeri şiddet ve terör resmi politikadır. Oysa PKK önderliğinde gelişen bu ayaklanmalarla bu politikanın tutmadığı ve halkın tercihini PKK'den yana yaptığı açıkça ortaya çıkmıştır. Daha fazla kan akıtmama Türk devletinin elindedir. Bu da, Kürt halkının ulusal haklarına ve toprak bütünlüğüne saygı ve Kürdistan'daki işgale son vermekten geçer" denildi.

Ayrıca ERNK basın açıklamasının son bölümünde, tüm dünyadaki ilerici demokratik insanlığın ve insan hakları savunucularının dikkatleri bir kez daha bu gelişmelere çekilerek Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük için yaptığı haklı başkaldırıyı desteklemeleri çağrısı yapıldı.

ERNK Avrupa Temsilciliğinin 15 Ağustos tarihli basın açıklamasında yer alan bir yıllık (15 Ağustos 1989-1990) savaş bilançosu şöyle:

Eylemler:

Sabotaj	36
Baskın	71
Çatışma	122
Pusu	33
Şehir baskını	10
Serhildan	17
Sonuçları bilinmeyen Çatışmalar	25

Türk devletinin personel kayıpları:

Subay	44
Asker	763
Özel tim	236
Devlet görevlisi (polis, memur)	236
Korucu	173
Ajan	49

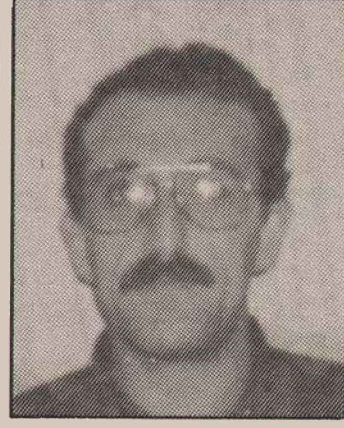
Türk devletine verdirilen maddi kayıplar:

Devlet hizmetinde kullanılan	30 araç
Devlet hizmetinde kullanılan	4 tren
Helikopter	9
Askeri araç (cip, panzer, vb.)	20'yi aşkın
Okul	21
Devlet hizmetinde kullanılan (emniyet, lojman, benzinlik vb.)	45

ARGK'nin kayıpları:

Çatışmalarda şehit düşen	126
Yaralı olarak esir düşen	22

Kerboran-Îvan direnişinde Mahmut TANRIKULU yoldaşı şehit verdik

Gazetemizin 106. sayısında sömürgeci birlikler ile bir grup ARGK savaşçısı arasında 16 Temmuz'da Kerboran-Îvan'da çıkan çarpışmada iki ARGK savaşçısının şehit düştüğünü yazmıştık. Çarpışmadan yeterli bilgi olmadığından şehitlerimizin kimliklerini tam belirleyememiştik. Bize ulaşan bilgilerden şehitlerimizden birinin **Mahmut TANRIKULU** olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz.

8 yılını Diyarbakır Cezaevi'nde direniş içerisinde geçiren değerli ARGK kadrosu **Mahmut TANRIKULU** yoldaşımızın erken şehadeti, halkımız için büyük kayıptır.

Büyük direnişçi ve halkımızın seçkin evladı **Mahmut TANRIKULU** yoldaşın yaşamını ve mücadelesini gazetemizin gelecek sayılarında vereceğiz.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Doğubeyazıt

15 Ağustos'un 6. yıldönümünde kitlesel direniş Doğubeyazıt'tan başladı

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'mızın 6. yıldönümünde Doğubeyazıt esnafı, ARGK'nin çağrısına uyarak kepenklerini kapattı, halk sömürgeci otoriteyi reddetti.

25 bin nüfuslu Doğubeyazıt'ta 15 Ağustos sabahından itibaren iki eczane ve iki fırın dışında kalan tüm dükkanlar ve işyerleri, 15 Ağustos Atılımı'mızın 7. yılına girişini kutlamak ve Türk sömürgeciliğini protesto amacıyla kapatıldı. ARGK'nin yaptığı eylem çağrısına uyan esnaf ve tüm kitleler, sömürgecilerin baskı ve tehditlerine rağmen dükkanlarını açmayı reddettiler.

Esnafın kepenk açmaması üzerine öğleye doğru sömürgeci asker birlikler ve takviye kuvvetler Doğubeyazıt sokaklarına doldurularak halka gözdağı verilmek istendi. Her dükkanın önüne asker dikildi. Öğleden sonra Doğubeyazıt'a gelen Ağrı valisi, esnafı ve kitleleri tehdit ederek, "Eğer kepenklerini açmazlarsa İran'la yapılan sınır ticaretini keseceklerini" söyledi. Tüm tehditlere rağmen yurtsever esnaf dükkanlarını açmayı reddetti. İki fırın ve iki eczane dışındaki tüm iş yerlerinin 15 Ağustos'u kutlama ve sömürgeciliği protesto amacıyla kapatılmış olması ve herşeye rağmen açılmaması, sömürgecileri çılgına çevirdi. Akşam saatlerinde çok sayıda yurtseverin gözaltına alındığı öğrenildi.

Doğubeyazıt'taki kitlesel direniş ve kitlesel itaatsizlik, Türk sömürgeciliğini hiç beklemediği bir yerde ve biçimde vurdu. Sömürgeciler, ARGK'nin kuruluşunun 6. yıldönümünde askeri eylemler beklerken kitlesel direnişle karşılaşınca büyük bir şaşkınlık içinde hazırlıksız yakalandılar. Bu, aynı zamanda Mart ve Nisan aylarında Nusaybin, Cizre, Silopi'den başlayarak tüm Kürdistan'a yayılan halk ayaklanmalarımızın bundan böyle Ağustos aylarında da, her 15 Ağustos döneminde gerekltilmesi ve yaşanması gerektiğini, bunun nasıl olacağını ortaya koyan ilk kitlesel direniş oldu.

Artık her 15 Ağustos, Türk sömürgeciliğine karşı kitlesel direniş, kitlesel ayaklanma, itaatsizlik ve başkaldırı günüdür. Bu, sadece o günle sınırlı kalmayacak, tüm ay boyunca Kürdistan'ın dörtbir yanına yayılacaktır. Doğubeyazıt'taki kitlesel direniş, bunun ilk başlatıcısı olmuştur. Sömürgeciliği hiç ummadığı bir yerde ve biçimde canevinden vurmuştur.

Muradiye

İlçe merkezine gerilla baskını

5 Ağustos akşamı Muradiye ilçe merkezine Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'ye bağlı gerillalar baskın düzenlediler. Baskında ilçe emniyet binası ve polis lojmanları ile askeri binalar roketlendi ve uzun süre kurşun yağmuru altında tutuldu.

Saldırıda düşmanın kayıpları tespit edilemedi. Sömürgeci binalara büyük hasar veren gerilla saldırısında düşmandan çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bölgedeki yurtseverler tarafından iletildi.

Gerillalar ilçede kaldıkları süre içinde halkla konuştular, slogan attılar ve bildiri dağıttılar.

Neye uğradığını şaşıran sömürgeci düşman, gerilla baskınından sonra halka yönelmeye başladı. 6 Ağustos tarihinde 40'ın üstünde yurtsever gözaltına alındı. Ağır işkence gören bu yurtseverlerden 35'i serbest bırakılırken, 5'i halen esir tutuluyor.

Özellikle 1990'da ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve gerilla eylemlerine sahne olan Muradiye'de ilçe merkezine yapılan bu baskın, bölgede halk arasında çok büyük bir etki yarattı.

Çatak

Katoyê Xêrkan dağında tekrar çarpışma: 6 düşman askeri öldürüldü

Temmuz ayının son haftası Gevaş alanında başlayıp Çatak'a doğru devam eden çarpışmalar Ağustos ayının ilk günlerinde de özellikle Xelîlan vadisi ve Katoyê Xêrkan dağının eteklerinde devam etti. Bu çarpışmalardan **Tehta Reş** köyü civarında olanında 6 asker öldürüldü, 4'ü de ağır yaralandı. Çarpışmalarda 1 ARGK gerillası da şehit düştü.

Sömürgeci ordunun binlerce askerle yürüttüğü operasyonları, bu yılın bahar aylarında Türkiye'den Çatak'a aktarılan komando tugayı yürütüyor. Ancak sömürgecilerin büyük umut bekledikleri bu operasyonlarda vardıkları sonuç hezimettir.

Sömürgeci ordu, Temmuz ayı sonlarındaki çarpışmalarda kesin kayıplarını gizledi. Bölgeden aldığımız emin haberlere göre Temmuz ayının son haftası ve Ağustos ayının ilk günleri arasında Van'dan askeri uçaklarla en az 40 asker tabutu Türkiye'ye yollandı.

Genç

Özel savaş ekibine gerilla pususu: Düşmandan iki ölü ve çok sayıda yaralı var

Ulusal kurtuluş gerillalarımız, 7 Temmuz akşamı **Yeniyazı** köyü yolunda aralarında Genç ilçesi kaymakamının da olduğu iki araçlık özel düşman ekibini pusuya düşürdüler.

Gerilla saldırısında ilçe veteriner hekimi Mahmut Türel ve Dursun Sertan adlı asker öldürülürken, kaymakam Fuat Ergül, koruma polisi Kenan Vedat, kaymakam şoförü Ahmet İltaş, Halk Eğitim Merkezi Başkanı Katip Artuk, ilçe ziraat teknisyeni Mustafa Metin ile ilçe müftü yardımcısı Bahattin Haydaroğlu yaralandılar.

Saldırıda kaymakamın bindiği araç tümüyle tahrip edilirken, gerillalar ikinci aracı çarpışma alanına yaklaştırmadılar.

Saldırıya hedef olan ekip, bir özel savaş ekibiydi. Sömürgecilerin deyimiyle bunlar, köylerde "Huzur konuşmaları" yapıyordu.

Ancak halk olarak bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Kürdistan'ın her bölgesinde 1984'ten itibaren bu tür ekipler oluşturulmuştur.

Bu ekipler köylere gitmekte, köylüleri toplamakta, tehdit etmekte, PKK'yi ve gerillaları suçlamakta, köylüleri çeteciliğe itmektedirler. Bu tür ekipler özellikle ulusal kurtuluş mücadelesine aktif destek veren köylere gitmektedirler.

Bu özel savaş ekiplerinin faaliyeti, özel tim faaliyetini tamamlamaktadır. Özel tim terörle amacına ulaşmayı hedeflerken, bunlar da yumuşak yöntemlerle aynı amaca ulaşmayı hedeflemektedir. Bilinen şeker-kamçı politikasının uygulayıcısı bunlar. Bu tür özel ekipler o kadar sadist ki, gerillaların köye gelip gelmediklerini ortaya çıkarmak için gerilla eşlerini muayene ediyorlar. Bu ekiplerdeki müftüler de, dini kullanarak faşist-sömürgeci propagandayı yürütüyorlar.

Böylesine sömürgeci-sadist bir amaç için çalışma yürütenlerin hakları ölümdür ve gerilla, saldırısıyla bu ekibe hakettiği cezayı vermiştir.

Silopi

ARGK saldırısıyla bir sömürgeci birliği dağıttı

ARGK gerillaları, 2 Ağustos günü Cudi dağının eteklerindeki **Hesenan** köyündeki düşman karakoluna saldırı düzenlediler. Roketlerin kullanıldığı saldırıda karakol binası tümüyle tahrip edildi. Sömürgeci birliğin tümüyle dağıtıldığı bu saldırı ve çarpışmada 3 asker öldürüldü ve 13'ü de yaralandı. Bölgedeki gerilla kaynaklarına atfen yurtseverlerden aldığımız haberlerde, düşman birliğinin komutanı subay, gerillaların eline rehin düştü. Bu subayın akibeti konusunda henüz bilgi almış değiliz. Sömürgecilerin, gerilla saldırısından sonra, bölgede yaptıkları yoğun operasyonlara bakılırsa subayın gerillaların elinde olduğu kesinlik kazanıyor.

Ulusal kurtuluş gerillalarımızın kayıp vermediği bu saldırıda, düşman askerlerinin çok sayıdaki silahına da el konuldu.

Uludere

İlçe hükümet konağına gerilla saldırısı

12-13 Ağustos gecesi ulusal kurtuluş gerillalarımız, ilçe hükümet konağına karşı roketle bir saldırı düzenlediler. Binaya 3 roket isabet etti. Hükümet konağının bulunduğu bina büyük ölçüde yandı.

Binanın önündeki kulübede nöbetçilik yapan 3 polis ise ağır şekilde yaralandılar.

Siirt

Askeri panzere gerilla mayını

6 Ağustos günü **Çelik** köyü yoluna gerillaların döşediği mayına 1 askeri panzer çarptı. Mayına çarpan panzer tümüyle yanıp imha olurken panzerin içindeki biri subay, dört asker ambülanslarla Siirt hastanesine kaldırıldılar. Ancak bu askerlerin ölüp ölmediklerini henüz tespit edemedik.

Pervari

Gurzuvan-Mexes yolunda gerilla mayını

8 Ağustos günü Pervari'den gelen bir düşman konvoyunun öndeki aracı **Gurzuvan-Mexes** yoluna döşenen gerilla mayınına çarptı. Ancak, eylemin sonuçlarını öğrenemedik.

Özalp-Başkale

Gerillalar biri dozer iki aracı tahrip ettiler

8 Ağustos günü Başkale-Özalp **Turan** köyü yolunda karayolu şantiyesini basan gerillalar, biri dozer iki aracı yakarak tahrip ettiler. Sömürgeciler, gerilla faaliyetlerine karşı koymak için bölgede çok sayıda yol yapıyorlar. Bu yolların tümü askeri amaçlıdır.

Gerillalar, şantiyede bulunan az sayıdaki işçiyle de konuştular. Eylemlerinin kendilerine yönelik olmadığını açıkladılar.

Kızıltepe

Dehşik köyündeki çarpışmada üç ARGK savaşçısı ile bir yurtsever köylü şehit düştü

Bölgede çalışma yürüten dört kişilik bir ARGK birimi, bir ihbar sonucu bulundukları **Dehşik** (Ülker) köyünde sömürgeci birlikler tarafından kuşatıldılar. Kuşatmaya özel tim de katıldı. 1 Ağustos sabahı saat 03.00 sıralarında başlayan çarpışma üç saat kadar sürdü. Kuşatılan gerillalar, düşmanın saldırısına karşı zafer sloganlarıyla son mermilerine kadar direndiler.

Sömürgeciler, saldırıda roket kullandılar, gerillaların sığındığı evi roketlerle yıktılar. Çarpışmada ARGK gerillalarından kod adları **Bêrivan**, **Seyda** ve **Remzi** olan üçü ile gerillaların safında çarpışmaya katılan **Abdi** adlı köylü yurtsever şehit düştü. Çarpışmada düşmanın kayıpları öğrenilemedi. Çarpışmadan sonra, sömürgeci askerler, çok sayıda köylüyü gözaltına aldılar, ayrıca **Şêxoyê Emikê** adlı yurtseverin evini yaktılar ve evde bulunan 50 milyon olduğu tahmin edilen paraya el koydular.

Şirvan

Bir köy daha koruculardan temizlendi

2 Ağustos günü Şirvan'ın **Merc** (Suluyazı) köyü korucularına baskın düzenleyen ARGK gerillaları, köyün 10 korucusundan 9'unun silahlarını aldılar. Silahı alınmayan 1 korucu, gerilla baskını sırasında köyde mevcut değildi. Silahı alınan korucular, gerillalara karşı direnmediler, silah almak istemediklerini ve zorla verildiğini söyleyerek, bir daha silah almayacaklarına yemin edince, gerillalar herhangi bir cezalandırma eylemine gitmediler.

Köyde toplantı düzenleyen gerillalar, düşmanın koruculuk siyasetini açıkladılar ve köylülerden bu politikaya araç olmamalarını istediler.

Eylemden sonra köye gelen sömürgeci askerler, 9 korucuyu gözaltına aldılar. Bölgeden aldığımız haberlerde silahı alınanların çoğunun bir daha silah almayı reddetikleri, birkaçının ise tekrar silah aldığı şeklinde.

Şirvan'ın **Payî** (Taşkaya) köyü civarında gerillalarla düşman birlikleri arasında meydana gelen ve aralıklarla 1.5 gün devam eden çarpışmalarda ise özel time bağlı 2 polis öldürüldü, 5'i de ağır yaralandı. Sömürgeciler, bu çarpışmadaki kayıplarını gizlerken, gerillaların kayıplarını 4 olarak verdiler. Ancak bölgeden, ve çarpışma alanından aldığımız haberlerde çarpışmada 1 gerillanın şehit düştüğü ve aynı çarpışmada özel timin mermilerine hedef olan köyden bir çocuğun da öldüğü bildirildi.

Bölgeden yurtseverler, Şirvan köylerinde gerilla faaliyetlerinin arttığını, korucular arasında silah bırakma furyasının geliştiğini, sömürgecilerin bu gelişmeden telaşa düştüklerini, bu nedenle de iki de bir gerillalar vuruldu açıklamaları yaptıklarını söylediler.

Bilindiği gibi 1983'le Şirvan bölgesine ulusal kurtuluş birimleri yerleşmiş, 15 Ağustos 1984'te **Ramazan KAPLAN** ve **Abdulkadir BİÇİM** komutasındaki küçük HRK birimi ilçe merkezini basmış ve bölgede yoğun bir eylemlilik yaşanmıştı. Şirvan'da **Ali UĞUR** ve **Veli YAŞAR** da çalışma yürütmüş ve bu büyük komutanlar, bölge halkı ile ulusal kurtuluş örgütlenmesi arasında sarsılmaz bağlar kurmuşlardı. 1985 kışı ve baharında Hürmüzlü Remê Şerik isimli hainin ihbarı ve Ali Ozansoy'un ihaneti sonucu, bölgede bir dizi çarpışmalar meydana gelmiş, bu çarpışmalarda **Ramazan KAPLAN**, **Ali UĞUR**, **M. Sait YILDIRIM**, **Ekrem GÜNDÜZ**, **Ahmet AYDIN** ve **Abdulkadir BİÇİM** şehit olmuş, aralarında **Sabri OK**'un da bulunduğu birkaç devrimci de yaralı olarak esir düşmüştü.

1985'te Şirvan ve Mutki'de HRK birimleri bir dizi intikam eylemleri gerçekleştirmiş ve onu izleyen süreçte belli bir dönem bölgedeki ulusal kurtuluş faaliyetlerimiz kesintiye uğramıştı.

Şimdi, ARGK'nin bölgeye yerleşmesi ve isabetli darbeleri hem sömürgecileri hem de işbirlikçilerine soğuk terler döktürüyor. Zira sömürgeciler Şirvan'ı Botan'la Garzan arasında geçit hattı görüyor ve bu gölgeye özel önem veriyorlar. Şirvan ve Mutki'ye yerleşmiş bir gerilla faaliyeti, düşmanın Botan'ı kuşatma planlarının boşa çıkarılması demektir.

Şırnak

Gilindor köyünde 6 köy korucusu cezalandırıldı

14-15 Ağustos gecesi Gilindor (Kemerli) köy korucusu çeteleri üzerine baskın düzenleyen ulusal kurtuluş gerillalarımız, silah bırakmamakta direten 6 korucuyu yargılayıp ölümle cezalandırdılar.

Gerillalar, cezalandırılan çetelerin silahlarına da el koyarak kayıp vermeden köyden ayrıldılar.

Şırnak'tan yurtseverlerden aldığımız bilgilere göre bölgenin dört bir yanında hergün çarpışmalar olmaktadır. Özellikle Şırnak'ta korucuların belli kırılmıştır. Şehire sıkışan Tatar ailesi ve Dergulê'deki Osman Ağa'nın dar çevresi dışında koruculuk yapanların sayısı 50 civarında kalmıştır. Gerillalar, tüm köylere giriyor, Koma Gel (Halk Komite)'leri kuruyor, genç savaşçıları topluyorlar. Sömürgecilerin, ARGK' nin Şırnak'ta bu istikrarlı gelişimine karşı aldığı önlemler, askeri gücünü artırmak ve köy yakmak biçiminde oluyor.

Arıcak-Elazığ

Gerillaların köy toplantısı ve cezalandırma eylemi

11 Ağustos gecesi Arıcak ilçesine bağlı **Çavuşdere** köyüne giden ulusal kurtuluş gerillalarımız, köyde büyük bir toplantı gerçekleştirdiler. Gerillalar, ayrıca köyde ajanlık yapan ve köy koruculuğunu geliştirmek isteyen köy muhtarını ve düşmanın koruculuk uygulamasını teşhir ettiler.

Köy toplantıları, gerillanın köy örgütü yaratma ve köyleri düşman işbirlikçilerinden temizleme taarruzunun yaygın bir uygulamasıdır. Hemen hemen Kürdistan'ın dört bir yanında bu tür toplantılar yapılıyor. Bu eylemler basına çok az yansıyor. Ancak, köy toplantıları gelişkin eylem türü olup, gerilla faaliyetinin belli bir parçası. Gerillanın bu siyasal çalışmasına sahne olan köylerde düşman otoritesi dağıtılırken, yerine Koma Gel (Halk Komiteleri)'lerde ifadesini bulan ulusal kurtuluş otoritesi tesis ediliyor.

Cizre

Şehir merkezinde başgardiyanlık yapan bir ajan cezalandırıldı

ARGK'ye bağlı bir tim, 7 Ağustos akşamı Cizre cezaevi başgardiyanı Mehmet Atak'ı evinin önünde kurşuna dizerek ölümle cezalandırdı. Cezalandırılan hain, ajan faaliyetleriyle Cizre'de namlıydı. Mehmet Atak sadece gardiyanlık yapmıyor, cezaevinde işkence yapıyor, tutukluları ve yakınlarını rüşvetle soyuyor, sömürgecilerin operasyonlarına katılıyor, yurtseverleri tutuklatıyor ve sömürgeci ordu komutanlarına aracılık yaparak, yurtseverlerden büyük meblağda rüşvet alıyordu.

Bu son eylemle, Cizre şehir merkezindeki ARGK'nin şehir kitlesi üzerindeki otoritesi daha da güçlendirilmiş oldu.

Diyarbakır

İşsizliğe karşı protesto yürüyüşü sömürge valisi'ni protesto mitingine dönüştü

15 Ağustos günü Diyarbakır'ın Bağlar semtinden Vilayet'e kadar çoğu köylü en az 3000 kişi yürüdü. Yürüyüş, işsizliği protesto amacıyla düzenlenmişti. Belli bir izne bağlı olmadan gerçekleştirilen yürüyüş boyunca sömürge valisi ve Türk hükümeti aleyhine sloganlar atıldı. Yürüyüşçüler valiliğin önüne gelince, valilikten üst düzey bir görevli yaptığı konuşma ile halkı protestodan vazgeçirmeye çalıştı. Ancak halk, bu görevliyi yuhaladı ve sömürge valisini istifaya çağırdı.

Yürüyüş izinsiz yapılmasına rağmen sömürgecilerin oldukça "müsamahalı" davranması, tutuklananların olmaması ve radikal sloganların atılmamış olması şaşkınlık yarattı.

Bilindiği gibi Nisan ayında çıkarılan 413 sayılı sömürgeci kararnamenin bir maddesi de Olağanüstü Hal Bölgesi dahilinde kalan yerlerde 50.000 kişi için iş istihdamının açılması şeklindeydi. Sömürgeciler, bu sayıdaki kadroyu ajan ve milis ağını yaygınlaştırmak için kullanıyorlar. Bu rakama aldanan insanlarımız yığın halinde valiliğe iş için başvurdukları halde şimdiye kadar hiç biri olumlu cevap alamamış.

Yürüyüşün 15 Ağustos gününe rastlaması, bazı güçlerin günün anlamını, reformist talepleri içeren ve sömürgecilerin göz yumduğu pasif gösterilerle gölgelemek istediklerini göstermektedir. Nitekim, valilik önünde kitlelerin radikal sloganlara yönelmesinin sezilmesiyle yürüyüşün dağıtılması, bu değerlendirmemizi doğrulamaktadır.

Varto

4 köy korucusunun silahı daha alındı

3 Ağustos günü **Çaylar** nahiyesinde ulusal kurtuluş gerillalarımız 4 korucunun silahına el koydular. Daha önce de Varto'nun köylerinde korucular silahsızlandırılmıştı.

Siirt-Batman

Temmuz ayının ortalarından itibaren Batman'da tutuklanan yurtseverlerden 17'sinin mahkemesi 8 Ağustos günü Siirt'te yapıldı. Bu ilk mahkeme duruşmasında **Sıddık Tan** dışındaki 16 yurtsever serbest bırakıldı. Sıddık Tan'a yönelik hiç bir somut suçlama getirilmedi. Avukatlar ve serbest bırakılan yurtseverler, tutuklamanın keyfi olduğunu ve şehit babası olduğu için sömürgecilerin kendisine kin bilediklerini söylediler. Serbest bırakılan yurtseverlerin tümü kendilerine bir hafta boyunca aralıklarla işkence yapıldığını, aç bırakıldıklarını ve sürekli hakarete uğradıklarını söylediler.

Eruh-Şırnak-Pervari-Çatak

Sömürgeci ordu köy yakmaya devam ediyor

29 Temmuz günü Pevari'nin Gurzuvan köyü civarında gerillaların bir düşman konvoyunu içindeki askerlerle birlikte imha etmeleriyle sonuçlanan çarpışmadan sonra, sömürgeciler çevre köylere yönelmeye başladılar. Aldığımız bilgilere göre **Ilısu**, **İnceler**, **Hol (Aşağı Keramik)** ve **Kal (Yukarı Keramik)** köyleri boşaltıldı ve yakıldı.

Sömürgeci ordu birlikleri Şırnak'ta da Avyan (Dereler)'a bağlı 5 mezrayı boşaltıp yaktılar. Şırnak-Eruh karayolu üzerindeki **Törkiz** köyüne bağlı **Girê Sîran** ve diğer iki mezra tümüyle yakıldı.

Eruh'ta da **Çiyayê Reş (Şeyhömer Dağı)** çevresindeki ormanlık alan ve köylülerin bahçeleri sömürgeci ordu güçleri tarafından yakıldı.

Sömürgecilerin Uludere'de de birçok köyü yaktıları gazetemize bildirildi.

Ayrıca Çatak'ın **Govkan (Ovulu)** köyü tamamen, **Alêkan (Sırmalı)** ve **Kalekê (Andiçen)** köyleri ise kısmen boşaltıldı. Gelen haberlere göre, **Alêkan**'da sadece birkaç ev, Kelakê de ise 150 kişilik bir nüfus kalmıştır.

Özel tim 13 yaşındaki çocuğu katletti

Kürdistan'da sömürgeci özel savaş bütün vahşetiyle sürüyor. Düşman önüne çıkan kadın-çoluk-çocuk kim ve hangi yaşta olursa olsun, salt Kürt oldukları gerekçesiyle katlediliyor. Adeta Kürdistan'daki tüm canlıları ortadan kaldırmaya çalışıyor.

İşte bunlara eklenen yeni halkalardan birisi de 13 yaşındaki **Faruk AKTUĞ**'un sömürgeci özel timler tarafından katledilmesi.

Faruk AKTUĞ, 13 yaşında bir ilkokul öğrencisi. Fakat o, kendi ülkesinin tüm zenginlikleri sömürgeciler tarafından talan edildiği için küçücük yaşta ailesinin geçimine katkıda bulunmak zorunda kalmış bir büyük insan aynı zamanda.

5 Ağustos günü Kürdistan'ın güney ile kuzeyini birbirinden ayıran Habur Sınır Kapısı üzerinde bulunanlar, kelle avcısı özel timlerin yoldan geçenlere yumurta-ekmek satan çocukların üzerine ateş açtıklarına tanık oldular. Açılan ateş sonucu **Faruk AKTUĞ** katledildi. Özel timin katliamından kaçan çocuklardan ikisi, sınırın Irak tarafına geçtiler ve kendilerinden hiç bir haber alınamadı.

Özel tim tarafından katledilen **Faruk AKTUĞ**'un babası **Hacı Aktuğ**, Silopi Cumhuriyet Savcılığı'na bir dilekçeyle başvurarak oğlunu katledenler hakkında dava açılmasını istedi.

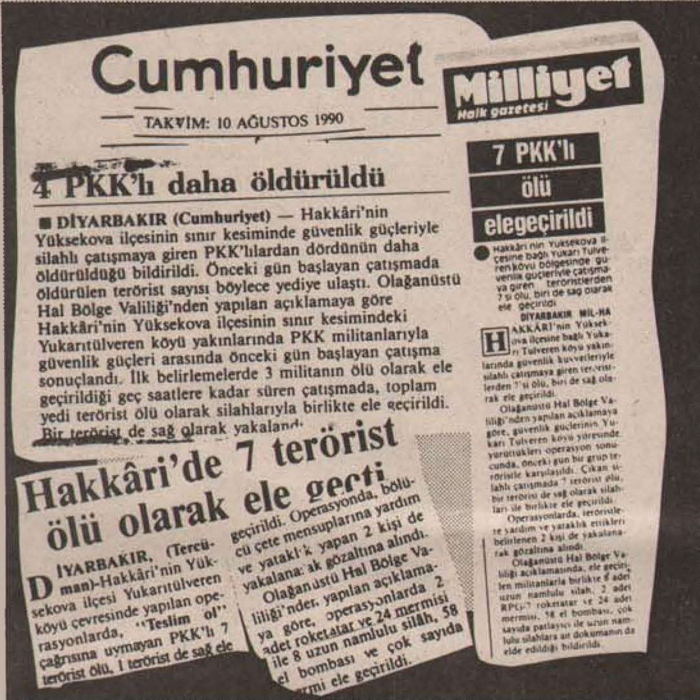
Bahardaki halk ayaklanmalarımız sırasında da Cizre'de 11 yaşındaki **Abidin TUNCER**, halkın üzerine sürülen panzerlerin altında kalarak yaşamını yitirmişti.

Sömürgeci Türk ordusu Kürdistan'da yine masum insanları katletti

6 Ağustos günü Türk radyo ve haber ajansları "Olağanüstü Hal Valisi" Hayri Kozakçıoğlu'nun açıklamasına dayanarak, Yüksekova'nın **Klora Jorî** (Yukarı Tülveren) köyü civarında "güvenlik güçlerinin teslim ol çağrısına uymayan teröristlerden 7'sinin çarpışma sonucu ölü, 1'nin de yaralı olarak ele geçirildiği"ni haber olarak verdiler.

9 Ağustos tarihli Türk gazeteleri, bölge valisinin açıklamasına dayanarak, hiçbir soruşturmaya başvurmadan ve olay bölgesine gitmeden olayı "çarpışma" ve ölenleri de "PKK'li" olarak verdiler.

Milliyet gazetesi, olayı "7 PKK'lı ölü ele geçirildi" (9 Ağustos), Tercüman ise "Teslim ol çağrısına uymayan PKK'lı 7 terörist ölü, 1 terörist de sağ ele geçirildi" (9 Ağustos) olarak verdiler ve çarpışma sonunda "2 adet roketatar ve 24 mermisi ile 8 uzun namlulu silah, 58 el bombası ve çok sayıda mermi ele geçirildiği"ni yazdılar.

Cumhuriyet
TAKVİM: 10 AĞUSTOS 1990

4 PKK'lı daha öldürüldü

■ DİYARBAKIR (Cumhuriyet) — Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinin sınır kesiminde güvenlik güçleriyle silahlı çatışmaya giren PKK'lılardan dördünün daha öldürüldüğü bildirildi. Önceki gün başlayan çatışmada öldürülen terörist sayısı böylece yediye ulaştı. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nden yapılan açıklamaya göre Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinin sınır kesimindeki Yukarıtülveren köyü yakınlarında PKK militanlarıyla güvenlik güçleri arasında önceki gün başlayan çatışma sonuçlandı. İlk belirlemelerde 3 militanın ölü olarak ele geçirildiği geç saatlere kadar süren çatışmada, toplam yedi terörist ölü olarak silahlarıyla birlikte ele geçirildi. Bir terörist de sağ olarak yakalandı.

Milliyet
Halk gazetesi

7 PKK'lı ölü elegeçirildi

● Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Yukarı Tulveren köyü bölgesinde güvenlik güçleriyle çatışmaya giren teröristlerden 7'si ölü, biri de sağ olarak ele geçirildi.

DİYARBAKIR MİL-HA

HAKKÂRİ'nin Yüksekova ilçesine bağlı Yukarı Tulveren köyü yakınlarında güvenlik kuvvetleriyle silahlı çatışmaya giren teröristlerden 7'si ölü, biri de sağ olarak ele geçirildi.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nden yapılan açıklamaya göre, güvenlik güçlerinin Yukarı Tulveren köyü yöresinde yürüttükleri operasyon sonucunda, önceki gün bir grup teröristle karşılaşıldı. Çıkan silahlı çatışmada 7 terörist ölü, bir teröristi de sağ olarak silahları ile birlikte ele geçirildi.

Operasyonlarda, teröristlere yardım ve yataklık ettikleri belirlenen 2 kişi de yakalanarak gözaltına alındı.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği açıklamasında, ele geçirilen militanlarla birlikte 8 adet uzun namlulu silah, 2 adet RPG-7 roketatar ve 24 adet mermisi, 58 el bombası, çok sayıda patlayıcı ile uzun namlulu silahlara ait dokümanın da elde edildiği bildirildi.

Hakkâri'de 7 terörist ölü olarak ele geçti

DİYARBAKIR, (Tercüman)-Hakkâri'nin Yüksekova ilçesi Yukarıtülveren köyü çevresinde yapılan operasyonlarda, "Teslim ol" çağrısına uymayan PKK'lı 7 terörist ölü, 1 terörist de sağ ele geçirildi. Operasyonda, bölücü çete mensuplarına yardım ve yataklık yapan 2 kişi de yakalanarak gözaltına alındı.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nden yapılan açıklamaya göre, operasyonlarda 2 adet roketatar ve 24 mermisi ile 8 uzun namlulu silâh, 58 el bombası ve çok sayıda mermi ele geçirildi.

Olay Türk devlet yetkililerinin ve gazetelerinin yansıttığının tam tersidir. Öldürülenler ne PKK'li ne de gerilladırlar; öldürülenler sivil köylülerdir. Olay bir çarpışma değildir, kimseye "teslim ol" çağrısı da yapılmamıştır; olay dört dörtlük bir katliamdır; katledilen köylülerden hiç biri silahlı değildi, katledildikten sonra cesetlerinin üstüne 2 adet silah bırakılıyor.

Katliam kesin şekliyle şöyle gerçekleştiriliyor: Hayvan ticaretiyle uğraşan ve tümü **Uludere'nin Guyî** aşiretinden olan 8 kişilik bir köylü grubu, olayın olduğu Yüksekova'nın Klora Jorî köyüne giderler. Köylülerin **Dîrrî** aşireti reislerinden İdris Ören'den alacakları vardır. Bu kişi bölgedeki sömürgeci ordu komutanlarıyla anlaşır. Köy dışında bekleyen köylü grubu, askerler tarafından kuşatılırlar ve kurşun yağmuruna tutulurlar. Dört köylü hemen ölür. Ağır yaralı diğer dört köylüden üçü de yolda öldürülür.

Katledilen köylülerden isimleri tespit edilenler:
1- **Salih ÜRÜN**, Mahmut oğlu, 1965 doğumlu, Uludere'nin Kel Hesnan köyünden, 2- **Mahmut ÜRÜN**, Fettah oğlu, 1955 doğumlu, Uludere'nin Kel Hesnan köyünden, 3- **Ömer ÜRÜN**, 1965 doğumlu, Uludere'nin Kel Hesnan köyünden 4- **Ömer ÜZEGİ**, Ahmet oğlu, 1955 doğumlu, Uludere'nin Ziravik (İnciler) köyünden, 5- **Sadık YAKUT**, Salih oğlu, 1955 doğumlu, Uludere'nin Kror (Ortabağ) nahiyesinden.

Katliamdan sonra, Yüksekova askeri yetkilileri, Uludere savcılığından öldürülenlerin kimliği hakkında bilgi ister. Savcılıktan verilen cevapta; "Öldürülen ve ağır yaralanan köylülerden hiçbirinin PKK'li olmadığı, kaçak da olmadıkları, hayvan ticaretiyle uğraştıkları" yazılır.

Öldürülen masum Kürt köylülerinin sahipleri, Yüksekova'ya giderek savcılık ve askeri yetkililerden cesetleri isterler. Sömürgeci devlet yetkilileri gerçeklerin açığa çıkacağından korktuklarından cesetleri vermezler ve olay yerine gömerler.

Diğer yandan 7 Ağustos günü Eruh'un **Aval** (Tünektepe) köyü yoluna özel tim'in döşediği mayına çarpan **Besna Aksoy** adlı Kürt kadını parçalanarak ölür. Temmuz ayı içinde de Uludere'nin **Mijîn** (Akdamar) köyünde iki çocuk mayına çarparak ölmüşlerdi. Yine Mayıs ayı içinde Pervari'nin **Osyan** (Doğanca) köyünde de bir kadın mayına çarparak ölmüştü.

Türk sömürgecilerinin masum Kürt insanlarını öldürerek, onları çarpışmalarda "öldürülen teröristler" olarak gösterme taktiği yeni değildir. Hakkari'nin Yoncalı köyü ve Silopi'nin Derebaşı köylerinde yapılan katliamlar, Türk devletinin bu vahşetinin en somut ve açığa çıkan örnekleriydi.

Türk sömürgeciliği Yüksekova-Klora Jorî katliamıyla Kürdistan halkına karşı soykırım savaşını daha da tırmandırdığını göstermiştir.

Tüm ilerici insanlığı, uluslararası insan hakları kuruluşlarını ve tüm basın-yayın kuruluşlarını Türk faşist-sömürgeci devletinin Kürt halkına ve masum insanlarına karşı geliştirdiği teröre ve katliamlara karşı tavır almaya ve seslerini çıkarmaya çağırıyoruz.

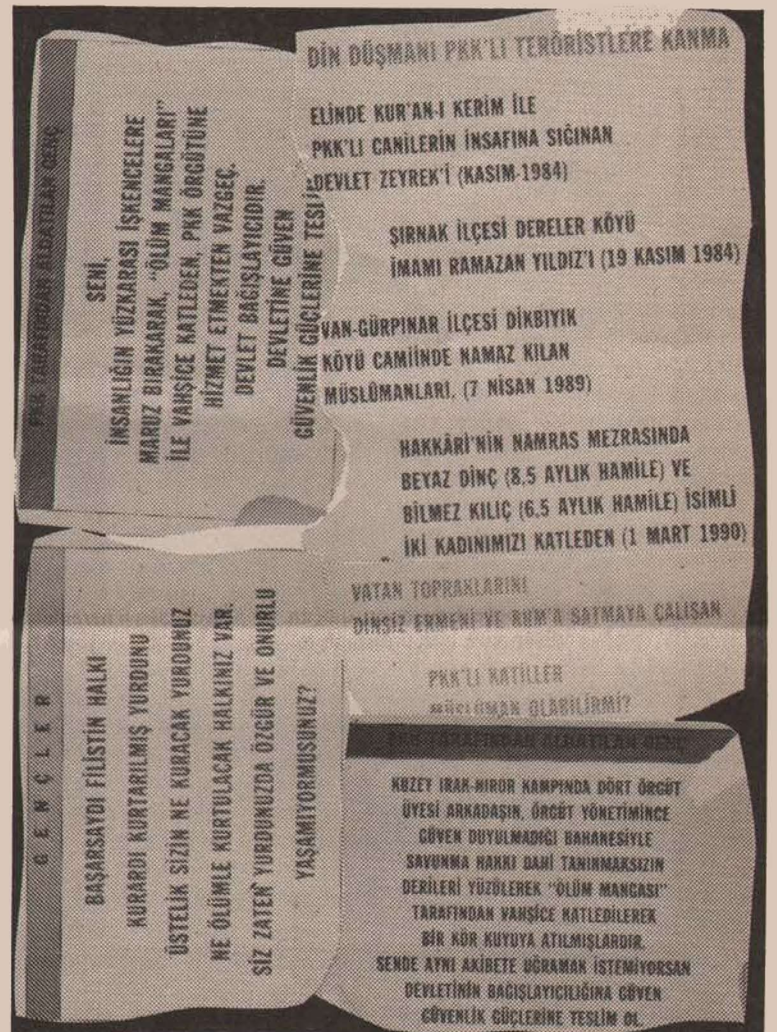
ERNK Avrupa Temsilciliği
11 Ağustos 1990

Türk sömürgeciliği kimi kandırabileceğini sanıyor?

Sömürgeci-faşist Türk rejimi, ulusal kurtuluş savaşımızın kitleselleşmesi ve yaygın bir güç haline dönüşmesi karşısında kendi çağdışı egemenliğini sürdürebilmek için başvurmadık özel savaş yöntemi bırakmıyor. Bir yanda kitle katliamları, göçertmeler, köy yakmalar, en vahşi baskı, işkence ve hakaretler, diğer yanda söyleyenin bile inanmadığı akıl almaz yalanlar, komplo, entrika ve sahtekarlıklar. Sömürgeci-faşist rejimin uygulama ve politikalarında bunları fazlasıyla bulmak mümkün. Elbette tüm bunlar, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında artık daha fazla tutunabilecek güçte olmadığını, günün birinde ama mutlaka Kürdistan topraklarından defolup gitmek zorunda kalacağını bilmesinden, bunun yarattığı acizlikten kaynaklanıyor.

Özellikle PKK-ERNK ve ARGK'nin Kürdistan halkı üzerinde giderek gelişen otoritesi ve gençliğin kitleler halinde yoğun ve hızlı ARGK saflarına akını, halk ayaklanmalarında oynadığı büyük rol, Türk sömürgeciliğini ne yaptığını ve ne yapacağını bilemez bir duruma getirdi. Bu durumun önüne geçebilmek, Kürdistan gençliğinin ARGK saflarına akınını engelleyebilmek için elinden geleni yapıyor. Öyle ki, çoktan açığa çıkarılarak deşifre edilen yalanlarına, sanki bir "çözüm"müş, sanki yeni bir buluşmuş gibi sarılacak kadar komik ve zavallı durumlara düşebiliyor.

Bu amaçla Kürdistan'daki şehir merkezlerinin her tarafını, üzerini, düzenlenecek bir yarışmada kendisine dünya birinciliği getirecek yalanlarla süslediği el ilanları, afişler, pullarla işgal ediyor. Sömürgeci özel savaşın bir parçası olan bu pullar, afişler vb. üzerinde yazılanları tek tek ele alıp değerlendirmeye fazla gerek de yok. Çünkü bu 15 Ağustos 1984'ten bu yana süren bir durum ve defalarca çok kapsamlı bir biçimde değerlendirildi. Ve halkımız tarafından da Türk sömürgeciliğinin yalanları, çarpıtmaları çok iyi biliniyor. Yalnızca bunların asla unutulmaması, her an akılda tutulması ve gerçeklerle yalanların karşılaştırılarak bu ucubenin daha iyi tanınması için pul ve afişlerden bazı örnekleri aşağıda veriyoruz.

Doğu Perinçek'e tutuklama kararı

Kapatılan 2000'e Doğru dergisi Genel Yayın Yönetmeni **Doğu Perinçek**, geçen Şubat ve Mart aylarında Diyarbakır, Siverek, Nusaybin, Batman ve Van'da yaptığı konuşmalar nedeniyle açılan davanın 7.8.1990 günü yapılan ilk duruşmasında Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandı.

Savcılık tarafından TCK'nin 142/3. maddesine göre 25 yıla kadar ağır hapis cezası istenen Doğu Perinçek, yaptığı savunmada; *"Batı'daki konuşmalarımdan ötürü hiçbir savcı soruşturma açmadı. Paris Kürt Konferansı'yla ilgili İstanbul DGM'de açılan davadan beraat ettim. Sihirli bir el dokunarak bu içerikteki konuşmaları Güneydoğu'da suç sayıyor. Bu da devletin bölgeye ve bu topraklara bakış açısını çok iyi sergiliyor"* dedi.

Doğu Perinçek, savunmasında, "Kürt ve Türk halkının gönül birlikteliğini her zaman savunduğunu, hiçbir zaman bu düşüncesinden ödün vermeyeceğini" belirterek konuşmasını şöyle sürdürdü.

"Kürt meselesi, Kürt'e karşı çözülmez. Hele Kürt'ü ezerek, döverek hiç çözülmez. Kürt halkını benimsemeliyiz. Başbakan Yıldırım Akbulut gibi Kürtlerden 'onlar' diye söz etmemeliyiz. Benim için bir Kürt emekçisi, Türk emekçisi kadar önemlidir. Kürtlerin eşitlik ve demokrasi mücadelelerini ülkemiz halkının demokrasi ve özgürleşmesinde çok önemli bir faktör olarak görüyorum. 'Kürt yoktur' diyen politik düşünce iflas etmiştir" diyen Doğu Perinçek, *"Fikirlerimden vazgeçmem için kurşuna dizilmem lazım"* dedi. Konuşmasının bitiminde tahliye ve beraatını isteyen Doğu Perinçek'i savunan çeşitli barolara üye 13 avukat da müvekkillerinin suçsuz olduğunu, yalnızca düşüncelerini açıkladığını söyleyerek tahliye talebinden bulundular.

Mahkeme heyeti duruşma sonunda "suç kanıtlarının toplanması" amacıyla Perinçek hakkındaki tahliye talebini reddederek tutukluluğun ve duruşmanın 29 Ağustos'ta devamına karar verdi.

Doğu Perinçek'in duruşması, Sosyalist Parti Genel Sekreteri Ferit İlsever, İHD Diyarbakır Şube Başkanı Hatip Dicle ve yönetim kurulu üyeleriyle 50 dolayında Diyarbakırlı tarafından izlendi. Doğu Perinçek tutuklandıktan sonra cezaevine gönderildi.

Kürtçe söyleyen türkücüye tutuklama

Çalıştığı gazinoda Kürtçe türkü söyleyerek "Kürtçülük propagandası yaptığı" gerekçesiyle halk müziği sanatçısı Beşir Kaya, Urfa'da çıkarıldığı mahkeme tarafından 6 Ağustos günü tutuklandı.

Diyarbakırlı sanatçı Beşir Kaya'nın dava dosyasının Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderilebileceği belirtiliyor. Ayrıca Kürtçe türkü söylediği gazino da Urfa Emniyet Müdürlüğü tarafından beş günlüğüne kapatıldı.

Bundan bir süre önce de İstanbul'da bir konser sırasında Kürtçe türkü söyleyen Ahmet Kaya, salt bu gerekçeyle gözaltına alınmış, daha sonra çıkarıldığı İstanbul DGM tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştı.

Dünyanın hiç bir yerinde bir halkın kendi diliyle konuşması, türkülerini söylemesi "suç" olarak kabul edilmemiş ve cezalandırılmaya çalışılmamıştır. Ne ırkçı Güney Afrika rejiminin siyah halka ne de siyonist İsrail'in Filistin halkına karşı bu türden baskıları ve yasakları vardır. Yüzyıllarca başka halklar üzerinde sömürgecilik uygulayan İngiliz, Fransız, İspanyol, Portekiz gibi ülkelerin de egemenlikleri altında tuttukları halkın dilini ve türkülerini yasaklama gibi bir uygulamaları yoktur.

Ama sözkonusu rejim Türk sömürgeciliği gibi ırkçılık ve inkarcılıkta hiç bir sınır tanımayan bir güçse eğer, böylesi "yasaklar"a ve "suçlar"a rastlamak; ondan da öte her gün karşı karşıya gelmek hiç de şaşırtıcı olmamaktadır. Böylesine ucube bir rejim, çok rahatlıkla Kürt müziğini gaspedip Kürtçe sözler yerine Türkçe yazdırıp, söyletip piyasaya ve hatta tüm dünyaya "Türk müziği" diye sunabilmektedir. Yavuz hırsızın ev sahibini bastırmasını andıran bu durum, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimiyle birlikte aşılmaya da başlanmıştır.

Halkımız artık kendi diline, kültürüne, müziğine sahip çıkmakta, kullanmakta ve bunu yapabilmek için de sömürgecilikten icazet almaya gerek duymamaktadır. Bunun kendisinin en doğal ve meşru hakkı olduğunu gayet iyi bilmekte, doğuştan kazanılan bu hakkın sömürgeci baskı ve yasaklarla ortadan kaldırılamayacağını pratikte ortaya koymaktadır.

ARGK'nin 6. kuruluş yıldönümü coşkuyla kutlandı

Hannover:
4.8.1990 tarihinde Hannover Stadthalle'de düzenlenen, şanlı ordumuz **ARGK**'nin 6. kuruluş yıldönümünü kutlama gecesine 5 bini aşkın Kürdistanlı yurtsever katıldı. Eyaletin izin döneminde olmasına rağmen bu güçlü katılımın yanısıra, çok sayıda Türkiyeli dost ve ilerici-demokrat Almanlar'ın da geceye ilgiyle katılmaları dikkat çekti.

Geceye, aralarında Lüneburg, Rensburg, Bremen, Celle ERNK taraftarları, YJWK Avrupa Merkezi, YJWK ve YKWK Bielefeld örgütleri, Ekim Yurtdışı Örgütü ve Almanlardan oluşan Kürt Halkının Dostları'nın da bulunduğu çok çeşitli örgüt ve grupların sunduğu mesajların yanısıra, hediye olarak verilen **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, Ali AGAL** ve **Zekiye ALKAN**'ın el işlemesi resimleri, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelesine yönelik birer dayanışma örneğiydi.

Dünya ve Kürdistan devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan gece, Hunerkom korusunun söylediği devrimci direnişçi marşlarla devam etti. Ardından Ozan Diyar ve Ozan Azad'ın söyledikleri devrimci coşku dolu türküler, geceyi daha da renklendirdi. Alkışlar ve gür slogan sesleri arasında günün anlam ve önemi üzerine yapılan siyasi konuşmanın ardından Hannover folklor grubu, kitlelere Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden en güzel oyunlarını sundu.

Tüm gece boyunca kitleler tarafından sabırsızlıkla beklenilen Başkan APO'nun 1990'lı atılım yıllarına ilişkin yaptığı konuşma ve Kürdistan'ın tüm sınıf ve tabakalarına çağrısı, sık sık atılan "Biji Serok APO" sloganlarının eşliğinde ilgi ve dikkatle izlendi. Daha sonra gece Ozan Xelîl Xemgîn, Hannover müzik grubu Koma Amed, Köln folklor ekibi, Ozan Meçhuli, Kürtçe siyasi konuşma, Ozan Şemdin, Ozan Şiar ve üç bölümden oluşan tiyatro ile devam etti. Tiyatro oyunu, Kürdistan'daki halk ayaklanmaları, Türk sömürgeciliğinin özel savaş yöntemleri ve bunlara karşı Kürdistan halkının direnişe ve şehitlere sahip çıkışını yansıtıyordu.

ARGK'nin 6. kuruluş yıldönümü kutlama gecesi, Koma Berxwedan'ın direnişçi tüküleri ve geleneksel "Apo hate Hilvanê" türküsü eşliğinde çekilen halayla sona erdi.

Wuppertal:
11 Ağustos 1990 tarihinde Almanya'nın Wuppertal kentinde 4000 Kürdistanlı ve dost çevrelerin katıldığı ARGK ile dayanışma gecesi yapıldı.

Kürdistan'daki gerilla savaşının halklaşma sürecini konu alan özel program ile başlayan geceye, dünya ve Kürdistan bağımsızlık şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile devam edildi.

Koronun ve Ozan Şemdin, Zozan ile X. Xemgîn'in sunduğu devrimci marşlar ve halk türküleri kitleleri büyük coşkuya sevketti. Gecenin anlam ve önemini belirten Türkçe ve Almanca siyasi konuşmalar ardından Ozan Zamani, Şah Turna ve Şiar'ın söyledikleri devrimci türküler ve Koma Bêrîvan müzik grubu kitlenin beğenisini kazandı.

Kürdistan'da gelişen gerilla savaşı, Serîhildanlar ve Türk ordusunun içinde bulunduğu psikolojik durumu konu alan üç bölümlük tiyatro ardından, günün anlam ve önemini belirten Kürtçe konuşma yapıldı. Koma Bêrîvan folklor ekibinin Kürdistan'ın değişik yörelerinde derleyip sergilediği halk oyunları ilgi ile izlendi. Ozan Seyitxan ve Koma Berxwedan'ın sunduğu devrimci halk türkülerinden hemen sonra, gece geleneksel **APO Hate Hilvanê** türküsü eşliğinde kitlelerin halaya kalkmasıyla son buldu.

Almanya

Kerboranlı tutuklu direnişçi kadınlarla dayanışma eylemleri

27-28.7.1990 günü **YJWK (Kürdistanlı Yurtsever Kadınlar Birliği)** tarafından Almanya'nın bazı merkezlerinde Türk sömürgeciliğinin yargılamak istediği Kerboranlı direnişçi tutuklu kadınlarla dayanışma ve soykırım, sürgün ve sansür kararnamelerini protesto eylemleri yapıldı.

Stuttgart:
27.7.1990 günü Stuttgart'daki TC konsolosluğu önünde YJWK tarafından düzenlenen eylemle Kerboranlı yurtsever kadınların hemen serbest bırakılması talep edildi ve TC'nin çıkardığı son soykırım, sürgün ve sansür kararnameleri protesto edildi.

70 dolayında Kürdistanlı kadın ve çocuğun katıldığı eylemde sömürgeci TC'nin bayrağı ve Turgut Özal'ın fotoğrafı, kadınların zılgıtları ve attıkları sloganlar eşliğinde yakıldı. Ulusal kurtuluşçu sloganların atıldığı ve marşların söylendiği eylem sırasında Alman ve Kürdistan kamuoyuna yönelik eylemin amacını yansıtan çok sayıda bildiri dağıtıldı.

Berlin:
28.7.1990 günü şehrin en işlek yeri olan Gedenknis Kirche yakınında YJWK tarafından düzenlenen oturma eylemiyle sömürgeci-faşist Türk devleti protesto edilerek tutuklu bulunan Kerboranlı yurtsever kadınların serbest bırakılması talep edildi.

Eyleme yaklaşık 20 dolayında Kürdistanlı kadın ve çocuğun katılmış olmasına rağmen, çevrede yarattığı etki büyük oldu. Kürdistanlı kitlelere ve Alman kamuoyuna yönelik eylemin amacını anlatan bol miktarda bildiri dağıtıldı. Açılan bilgilendirme masası ve Kürdistan kadınının güncel gerçekliğini dile getiren yayın, afiş ve panolar özellikle Alman kamuoyunun yoğun ilgisini çekti.

Türk sömürgeciliğinin teşhir edildiği bu eylem 4 saat sürdü ve amacına ulaşarak sonuçlandırıldı.

Alman Der Spiegel Dergisi'nin Ortaya Çıkardığı Gerçek:

"Irak'a Kimyasal Silah Satımında Federal Alman Gizli Haberalma Servisi Aracılık Etti!"

F. Almanya'da yayınlanan haftalık Der Spiegel dergisi, 13 Ağustos 1990 tarihli 44. sayısında F. Alman silah firmalarının Irak'a verdiği kimyasal silahlara F. Alman Gizli Haberalma Servisi (BND)'nin aracılık yaptığını, somut belgelerle yayınladı. Bu yazının bir özetini yayınlıyoruz:

WIRTSCHAFT

IRAK'A VERİLEN HASSAS SAVAŞ MALZEMELERİ

Deutsche Lieferanten und Unterlieferanten von Produkten, die sich zur Herstellung von Rüstungsgütern eignen

Fabrika tezgahları ve zehirli gaz	**Askeri araştırmalar**
araştırma ve üretim tesisleri	Gildemeister Projecta. Bielefeld
Karl Kolb. Dreieich	MBB-Transtechnica. Taufkirchen
Pilot Plant (in Liquidation). Dreieich	Karl Kolb. Dreieich
Water Engineering Trading. Hamburg	Integra Sauer Informatic ICME.
Preussag. Hannover	Neumünster
WTB Walter · Thosti · Boswau. Augsburg	Degussa. Frankfurt
Heberger Bau. Schifferstadt	Carl Zeiss. Heidenheim
	Deutsche BP. Hamburg
Silah ve cephane tesisleri	Blohm Maschinenbau. Hamburg
Ferrostaal. Essen	Mauser-Werke. Oberndorf
Buderus. Wetzlar	Aviatest (Rheinmetall-Tochter). Neuss
Schirmer-Plate-Siempelkamp. Krefeld	
Hochtief. Essen	**Raketler / Helikopterler**
Klöckner. Duisburg	MBB. München
Marposs. Krefeld	Leifeld. Ahlen
Mannesmann Demag. Duisburg	H + H Metalform. Drensteinfurt
SMS Hasenclever. Düsseldorf	
Dango & Dienenthal. Siegen	**Nükleer teknik**
Georg Fischer. Singen	Nukem. Hanau
TBT Tiefbohrtechnik. Dettingen	H + H Metalform. Drensteinfurt
LOI Industrieofenanlagen. Essen	Saarstahl. Völklingen
Leybold. Hanau	Export-Union GmbH. Dusseldorf
Züblin. Stuttgart	
ABB. Mannheim	**Transport**
Lasco Umformtechnik. Coburg	Faun. Lauf
AEG. Frankfurt	MAN. München
Thyssen. Düsseldorf	MAN-Roland. Offenbach
Fritz Werner Industrie-Ausrüstungen. Geisenheim	Iveco Magirus. Ulm
Siemens. München	Daimler-Benz. Stuttgart
Maschinenfabrik Ravensburg. Ravensburg	Rhein-Bayern Fahrzeugbau. Kaufbeuren
Dynamit Nobel. Troisdorf	

DER SPIEGEL

Irak'a kimyasal silah satan ve fabrikasını kurmaya yardım eden Alman firmalarının adları. (Liste Der Spiegel'de yayınlandı)

– Darmstadt savcılığı, 1988 yılından beri Al Kahdi isminde 51 yaşındaki bir şahsa karşı bir kovuşturma yürütmektedir. Al Kahdi'nin yanısıra Preussag firmasının eski menajerlerinden bir kişi de bu kovuşturmaya tabi tutuluyor. Bu kişi, yani Al Kahdi, 1986-87 yılında Irak'ta Alman ajanı olarak tutuklanır ve ölüme mahkum edilir.

– Al Kahdi'nin tutuklanma haberi, Alman Haberalma Örgütü BND (Bundesnachrichtendienst)'nin merkezi Pullach'da büyük bir telaş yaratır. Çünkü Al Kahdi, BND'nin bir ajanıdır ve Irak uzmanıdır. Bunun üzerine Federal Almanya Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker, Al Kahdi'nin affedilmesi için Saddam Hüseyin'e bir mektup yazar. Dışişleri Bakanı Genscher ise, Kasım 1987'deki Irak gezisi sırasında olaya müdahale eder ve Al Kahdi'nin ölüm cezası, ömür boyu hapse çevrilir. Çok geçmeden Al Kahdi serbest bırakılır. Ancak buna rağmen Almanya'da kovuşturmaya uğruyor. Çünkü Halepçe katliamı ardından kimyasal silahların üretiminde kullanılan mekanizmaların FAC'den satıldığı iddiaları ortada dolaşıyor. Yine ABD, bu konuda FAC'ne baskı yapıyor.

– Al Kahdi, Hamburg'da kayıtlı WET (WATER Engineering GmbH) firmasının ortağıdır. Bu firma, kimyasal hammaddeleri zehirli gaza dönüştüren araçları Irak'a satar. Satılan malzemenin ismi: "Projekt 33/85". Malzeme, Türkiye üzerinden Irak'ın Faluça bölgesine getirilir. Faluça askeri bir bölgedir. WET firması, ayrıca tonlarca Methylenchlorid ve Natriumfluorid maddelerini Irak'a satar. Bunlar, Tabun gazının yapımı için vazgeçilmez hammaddelerdir.

– Al Kahdi, Irak rejimi ile iyi ilişkileri nedeniyle WET firmasına başta danışman olarak yardımcı olur, daha sonra sorumlu müdür ve ortaklığa kadar yükselir. Sadece Projekt 33/85 malzemesinin satışında aracılık yaptığı için 1.200.000 DM komisyon alır. Projekt 33/85, günde 17.6 ton kimyasal silah için hammadde üretiyor.

– ABD, Irak'ın kimyasal silahları nerede ürettiğini, nerede depoladığını çok iyi biliyor. Dicle nehri kenarında bulunan Selman Pak'ta bir araştırma laboratuarı, Faluça'da hammadde üretim tesisleri ve Samara'da kimyasal silah üretim tesisleri bulunuyor. Bu üç bölgede de Alman firmaları etkin bir biçimde yatırımda bulundu; bu kanıtlanmıştır. Irak, yılda birkaç yüz ton

Devamı 18. sayfada

"15 Ağustos Futbol Turnuvaları" yapıldı

B.Almanya-Hannover: 11 Ağustos tarihinde **Kürdistan Yurtsever Gençlik Birliği-YXK** tarafından düzenlenen **15 Ağustos Futbol Turnuvası**'na katılan 6 takımdan **Bêrîvanspor** birinci olurken, ikinciliği **Hêzilspor** ve üçüncülüğü ise **Berxwedanspor** aldı.

Katılan takımların yanısıra çok sayıda Kürdistanlı genç de büyük bir coşku ve heyecanla turnuvayı izledi.

Fransa-Paris: Ağustos ayı ortalarında **Kürdistan Yurtsever Gençlik Birliği-YXK, 15 Ağustos Futbol Turnuvası** düzenledi.

Turnuvaya yurtsever Kürdistanlı gençlerin oluşturduğu 6 futbol takımı katıldı. Turnuva sonunda tüm karşılaşmaları kazanan **Botanspor** 15 Ağustos Kupası'nı alırken, **Dersimspor** ikinci ve **Bagokspor** ise üçüncü oldu.

Yurtseverlerin kır gezisi

Bielefeld:
21.7.1990 tarihinde Kürdistan Kültür Merkezi'nin düzenlediği kır gezisine çocuklar da dahil 100 dolayında yurtsever katıldı. Baştan sona büyük bir coşku içinde geçen gezide halaylar çekildi, yarışmalar düzenlendi. Gezi, yurtseverler arasındaki ulusal kurtuluşçu birlik ve mücadele ruhunu pekiştirdi. Kürdistanlı yurtseverlerin bu coşkulu birliği, çevrede oturan yabancılar tarafından ilgiyle karşılandı.

Savaşa hayır kampanyası

"Ortadoğu ve savaş"

Yeni Halk Gerçeği gazetesi tarafından Ortadoğu'da giderek gerginleşen durum ve savaş tehlikesine karşı yapılan basın açıklamasında şöyle denildi:

"Ortadoğu'da yine kriz var. Saddam'ın Kuveyt'i işgal ve ilhakı ile birlikte Körfez yeni savaşlara gebe hale geldi.

Aklı Avrupa'da olsa da kendini bir türlü Ortadoğu ve Asya'dan ayıramayan TC bunalımın ortasına atlama manevraları yapıyor.

Türkiye'de savaş ve karşıtı cepheler belirginleşmeye başladı. Asil Nadir ve benzeri tekeller savaş istiyor. Çünkü savaş yoğunlaşan tüketim demektir. Yoksa Kuveyt'in Emir El Sabah'ın yönetiminde olması ya da Saddam'ın işgali altında olmasından Asil Nadirlere ne? Bu arada savaş çığlığı atanların başında Cengiz Çandar gibi köşe dönme potansiyeli taşıyan köşe yazarlarına şaşmamız gerekiyor mu? Cengiz'in devrimci diye yutturulmak istenen geçmişi bellidir. Bu geçmişte en küçük değişikliğe gerek kalmaksızın bugünkü sonuçlar elde edilebilinir.

Türkiye'de savaşa karşı çıkanlar da var. HEP, İHD ve pek çok sendika bu konuda açıklamalar yaptı ve kuşkusuz ki bu savaş karşıtı cepheye pekçok kişi ve kuruluştan katılım olacaktır.

Savaş karşıtı basın açıklamalarının ortak vurgu noktası, halkların barış içinde yaşaması gereği kadar savaş vesilesi ile ülke içinde insan haklarının ve özgürlüklerinin kullanılmasını tehlikeye düşürecek tasarruflara dikkat çekmektedir.

Nitekim daha savaşa girmemiş TC iki önemli görevi iki ay ertelemiş bulunuyor. Bu arada hükümetin ikiyüzlü tüm açıklamalarına rağmen zamlar petrolden başlayarak yağmaya başladı. Bu hafta sonu yapılacak birkaç belediye seçimlerinden sonra kamu da zam furyasına katılmakta gecikmeyecektir.

İyi ama, tüm iştahına rağmen TC neden savaşa giremiyor. Öyle ya, savaşa girmiş bir TC ülke içinde muhalefetsiz ve seçim talepsiz bir ortam kazanıp grevleri yasaklayan ve savaş zenginleri yaratan bir duruma gelebilecekken ve daha ülke dışında sırtı sıvazlanıp bazı kredi kapıları açılabilecek bir "jandarmalık" şansı doğmuşken ve de TC böyle bir durumu rüyalarında görse inanmazken niçin savaşa girmiyor? Daha doğrusu niçin giremiyor?

Çünkü TC zaten bir "savaşın" içinde. Evet TV hiç söylemiyor. Gazeteler yazamıyor. Yazılanlar çok eksik. Savaş bölgesine kimse sokulmuyor. Dünyadan gizlenmeye çalışılan bir savaş bu. Ama gerçek!

(...)

"O nedenle TC, Ortadoğu'da savaşa ancak ikinci cepheyi açmayı göze alabildiği taktirde girebilecektir. Nitekim Meclis'ten savaş izni alma tartışmaları, Hükümetin henüz böyle birşeye hazır olmadığını ortaya koymuştur."

HEP-Halkın Emek Partisi, "Savaşa Hayır" kampanyası başlattı

Halkın Emek Partisi Genel Başkanı Fehmi Işıklar, TBMM'de yaptığı basın toplantısında **"Savaşa Hayır kampanyası"** başlatacaklarını, bu amaçla siyasal etkinliklerde bulunacaklarını, miting ve yürüyüşler ile halkın bu konuda duyarlı hale getirilmesine çalışacaklarını açıkladı.

Fehmi Işıklar, 12 Ağustos günü TBMM'de aynı konuda konuşurken, TRT, Meclis'ten naklen yayını kesti. Sözkonusu günkü Meclis toplantısında hükümet, meclisten "gerektiğinde savaş kararı vermek için onay" aldı.

HEP'in başlatmayı kararlaştırdığı, "Savaşa Hayır Kampanyası" vesilesiyle basın ve kamuoyuna dağıttığı 12.8.1990 tarihli Basın Bülteni'ni olduğu gibi veriyoruz.

"1990'lı yıllara insanlık daha çok barış, daha çok özgürlük ve daha çok demokrasi özlemi ve umudu ile başladı. ABD ile Sovyetler Birliği arasında silah indirimi, NATO ile VARŞOVA paktlarının karşılıklı olarak feshedilmesi tartışmaları, Batı Avrupa ülkelerinde demokratikleşme yolundaki ilerlemeler bu umudun güçlenmesini sağladı.

Bir yanda bu sevindirici gelişmeler yaşanırken, Türkiye'nin de içinde bulunduğu Ortadoğu ise sıcak savaş alanı haline getirildi.

Uzun zamandan beri batılı ülkeler tarafından silah deposu haline getirilen Irak, nihayet Ağustos başlarında patladı ve işi Kuveyt'i ilhak noktasına vardırmış oldu.

Şimdi de Türkiye bu sıcak savaşın içine çekilmek isteniyor. Olay bu nedenle NATO çerçevesinde çözülmek ve böylece de Türkiye batının jandarmalık görevine zorlanıyor.

Türkiye önce şu soruları dünyaya sormalı ve yanıtını almalıdır.

- Başta kimyasal silahlar olmak üzere Irak'a bunca silahı hangi ülkeler satmıştır, bundan kimlerin yararı olmuştur?

- Halepçe'ye atılan ve 5000 masum insanın ölümüne neden olan kimyasal silahı hangi ülke üretmiş ve satmıştır? Bu olaya neden batılı ülkeler yeteri kadar ses çıkarmamıştır?

- Ortadoğu'yu sıcak savaş alanı haline getirmek ve sürdürmek kimlerin işine yarıyacaktır ve bu savaştan hangi halklar zarar görecektir?

- Ortadoğu'nun petrolü kimlerin denetimi altına alınmak istenmektedir?

- Türkiye'nin demokrasisini kim boğazlatmıştır, kendi iç sorunları ile boğuşur hale kim getirmiştir ve bu durumdan kimler yararlanmıştır?

- Olay NATO çerçevesinde ele alınır ve bu çerçevede çözülmek istenirse, bundan en çok hangi ülke zarar görecektir?

Buna benzer daha bir çok soru varki, bizi bu savaşın içine itmek isteyen ülkelerden sorulmalı ve yanıtına göre hareket edilmelidir.

Genelde dünyayı özelde de Türkiye'yi bu kadar yakından ilgilendiren bu konu TBMM tarafından ele alınmalı, Siyasal Partiler, Sendikalar, Meslek örgütleri sürekli bilgilendirilmeli ve en doğru çözüm ortaklaşa bulunmalıdır.

Irak, hiç bir şart ileri sürmeden, koşulsuz olarak geri çekilmeli ve Kuveyt'in uğradığı zararları ödemelidir.

Olay Birleşmiş Milletler kapsamında ele alınmalı, öncelikle ekonomik yaptırımlar denenmeli ve bu yaptırımlar Birleşmiş Milletler tarafından denetlenmelidir.

Türkiye kendi potansiyeline, gücüne ve stratejik önemine uygun davranmalı, barışçı çözüm yollarını zorlamalı ve Türkiye açısından çok yaşamsal öneme sahip olan bu konu iç politika malzemesi yapılmamalıdır.

TBMM tatilini kaldırmalı, sürekli çalışma kararı alarak duruma el koymalıdır.

Halkın Emek Partisi olarak bu günden itibaren ***Savaşa Hayır Kampanyası'nı*** *başlatıyoruz.*

Bu nedenle çeşitli siyasal etkinlikler düzenlenecek, özellikle miting ve yürüyüşle halkın bu konuda bilgilenmesi ve duyarlı hale gelmesi sağlanacaktır.

Bütün barışseverleri, sorumluluk duyan herkesi ve tüm kurum ve kuruluşları ***Savaşa Hayır*** *demeye davet ediyoruz."*

Ortadoğu'daki son gelişme ve savaş olasılığına karşı Sosyalist Parti'nin dağıttığı bildiriyi yayınlıyoruz:

"Türkiye'nin Ortadoğu macerasına hayır!

Irak'ın Kuveyt'e saldırısını fırsat bilen Amerika, Ortadoğu'ya tehdit üstüne tehdit yağdırıyor. Arap halklarına fütursuzca kabadayılık taslıyor. Irak'a "ders verme", "burnunu sürtme" sözcüklerini dilinden düşürmüyor. Tıpkı dünyanın ağası, beyi gibi...

Ortadoğu dünyanın petrol deposu. Amerika, Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra gözünü bu bölgeye dikti. İstiyor ki, hiçbir çatlak ses kalmasın, herkes efendiliğini kabul etsin. Petrolü dilediği gibi yağmalayabilsin. Dünyanın bu önemli bölgesinde stratejik noktaları elinde tutabilsin. Kendisine itiraz eden Suriye'yi, Irak ve Filistin'i bu yüzden bir süredir hedef tahtasına oturttu. Türkiye'yi de bu ülkelerin üzerine sürmek için elinden geleni yapıyor.

Amerika'nın Ortadoğu'ya müdahalesi zorbalıktır. Bölgedeki Amerikan hegemonyası ülkemiz için de tehdittir. Böyle bir zorbalık tüm Arap ve Filistin halklarını karşısında bulacak. Halkımız da Ortadoğu halklarının yanında yer alacaktır.

Bölgemiz için böyle kritik bir durumda Özallar ne yapıyor? Amerika'nın arabasına binmiş savaş türküleri söylüyorlar. İncirlik üssünün Irak'a saldırı için kullanılmasına izin veriyorlar. Yıpranan iktidarlarını Amerika'nın gözüne girerek güçlendirmeye çalışıyorlar. Türkiye'nin Amerika'nın dümen suyunda Ortadoğu'ya müdahalesi tam bir maceradır. Halkımızın Amerika'nın çıkarları uğruna kırılmasını reddediyoruz. Böyle bir macerayla Türkiye'nin alnına yapışacak "Amerikan uşağı" damgasını uzun yıllar silemeyiz. Arap halklarıyla aramıza girecek kan davasını yıllar boyu temizleyemeyiz.

Ülkemiz böyle bir haksız savaşa katılırsa, içerde grevler durdurulur, toplantılar, gösteriler yasaklanır, basın üzerinde sansür ağırlaştırılır. Gelsin yeni karanameler, yeni sıkıyönetim uygulamaları. Hakkını arayan yurttaşın karşısına savaş bahanesi çıkartılır. Zaten kısıtlı olan özgürlükler iyice kısılır. Zaten küçülen ekmeğimiz iyice küçülür. İşte Özallar Ortadoğu bunalımının üstüne bunun için de atladılar. Böylece Genel Grev'e yönelmiş işçinin, memurun, yoksul köylünün önünü kesmek istiyorlar."

İnsan Hakları Derneği, savaşa karşı basın açıklaması yaptı

İnsan Hakları Derneği (İHD) Genel Sekreteri Akın Birdal'ın, basına dağıttığı 12 Ağustos 1990 tarihli açıklaması şöyle:

"Son Körfez krizini ve savaş olasılığını dikkatle izliyoruz. Yaşam ve barış hakkını yok edecek bir sıcak savaşın eşiğine sürüklenişimizden derin kaygı duyuyoruz. Dünya Barış Günü 1 Eylül'e yaklaşırken ülkemizi karanlık ve sıcak bir tünele sokma çabaları var. Krize başkalarının gözü ile değil, kendi çıkar ve haklarımız açısından bakmalıyız. Bugün kriz atlatılsa bile, yarın bölge halklarını gerilime ve düşmanlığa itecek tutumlardan sakınılmalıdır. Bölge dışında kalan yabancı çevreler bir gün geri dönecek ve biz bölgede komşularımızla barış içinde yaşamak zorunda kalacağız.

Irak'ın maceracı ve bölgedeki çıkarlarını üstün kılmak isteyen saldırgan emellerini gerçekleştirmek için kimyasal silahları kullanacak olmaları, sivil halkların yaşamlarını da yok edecektir. Bunu önleyebilecek girişimlerde bulunurken, yaşam ve barış hakkı hiçbir surette pazarlık konusu yapılmamalı ve Türkiye üzerinden destek sağlamayıp, üslerin kullanılmasına izin verilmemelidir.

Bizler savaşa karşıyız. Türkiye bugün ve yarın barış hakkını tehlikeye sokacak girişimlerden kaçınmalıdır. İnsan haklarının ve özgürlüklerinin kullanılmasını tehlikeye düşürecek savaşlardan, faşist ve totaliter rejimlerden ülkemizi uzak tutmalıyız. Körfezdeki demokratik halkların ve insanlığın büyük zararları pahasına bir sürece sokacak başta Irak'ın ve diğer güçlerin savaş kışkırtıcılığına gelinmemelidir. Krize barışçıl çözümler ve diyaloglar aranmalı, başta yaşam ve barış hakkı korunmalıdır."

★ **Türkiye Barolar Birliği (TBB), Türkiye Mimar Mühendisler Odaları Birliği (TMMOB), Türk Tabipler Birliği (TTB), Türk Eczacılar Birliği (TEB), Türk Veteriner Hekimler Birliği (TVHB)** ve **Türk Diş Hekimler Birliği (TDHB)** adına başkanları tarafından yapılan ortak açıklamada savaş kışkırtıcılığı yapılmaması istendi ve *"İnsanımızın savaş korkusu olmaksızın barış ve sağlık içinde yaşamasını istiyoruz"* denildi.

Düsseldorf PKK Davası'nda hukuk rezaleti devam ediyor

Dava savcılarının en büyük kozlarından ajan-yalancı-iftiracı şahit **Nusret Aslan**, yalanlarıyla hakim ve savcıları zor durumda bırakıyor.

Nusret Aslan adındaki piyon, 7 Ağustos tarihinden itibaren mahkemeye çıkarılmaya başlandı. Ancak bu tarihle birlikte olağanüstü denebilecek değişiklikler oldu. Mahkeme binası üstünde helikopterler uçuşmaya başladı. Bir helikopter Nusret Aslan'a tahsis edilmiş, bir tanesi de onu taşıyan helikopteri izliyor.

Nusret Aslan'ın mahkeme salonuna girişi de, bir başka olağanüstü değişiklikti. Sözde, piyonu korumak amacıyla kendisine kurşun geçirmez çelik yelek giydirilmişti. Sanki her an saldırıya uğrayacakmış gibi etrafına dört tane goril tipli tim elemanı yerleştirilmişti. Bunların gözleri sürekli olarak tutsaklar ve dayanışmacı izleyicilerin üzerindeydi. Avukatlar, silah kontrolünün yapılmasını istedilerse de, hakim bu isteği reddetti. Alman yasalarına göre mahkeme salonunda silah bulundurmak yasak olmasına rağmen, belli ki Nusret Aslan'ın iri kıyım korucuları silahlıydılar.

Federal savcı ve Nusret Aslan'ın avukatı, annesinin Kürdistan'da saldırıya uğradığını iddia ederek, konuşmasının annesi için tehlike yaratacağını ileri sürüp, Nusret Aslan'ın konuşmamasını istedilerse de, hakimler bu isteği reddetti. Nusret Aslan da aynı istekle savcılığa başvurdu. İddianın doğruluğunu ispatlamak için savcılık, BBC'den bilgi talep ediyor. BBC, Alman savcılığına verdiği cevapta,"Nusret Aslan'ın belirttiği tarzda bir haberin bültenlerinde geçmediği"ni bildiriyor. Böylece savcılık, Nusret Aslan'ın başvurusunun nedenini "anlaşılmaz" olarak değerlendiriyor ve geçersiz kabul ediyor.

Hakim ve savcılar, piyonlarının konuşmaması için hukuki kılıf bulamayınca, Nusret Aslan'ın "ifadesi"ne geçildi.

Nusret Aslan, yaptığı açıklamalarla salondaki herkesi gülmekten kırdı geçirdi. Sahtekar, rezil adamın ağzından tek doğru kelime çıkmadı, öyle ki, bu yalanlarıyla kendisine büyük umutla sarılan savcı ve hakimleri renkten renge soktu. Önce sesi çıkmadı, uyarıldı. Mikrofonlar ve tercümanlar değiştirildi, yine de piyonun sözleri anlaşılamadı. Hakim, yanlı açıklamalarıyla Nusret Aslan'a sürekli yardım etmesine rağmen, durum değişmedi. Piyonun avukatı, çaresizlikten olacak, müvekkilinin "mahkeme salonunun gergin ortamı içinde ifade veremeyeceğini" ileri sürdüyse de, bu bahane geçerli görülmedi. Piyonun sıkıştığı her anda hakimler, duruşmaya ara verdiler. Bu da fayda etmeyince, piyonun "dişinin ağrıdığı"nı ileri sürerek duruşmayı erken bitirdiler.

Nusret Aslan, çıktığı dört duruşma boyunca akla hayale gelmeyecek yalanlar sıraladı. Öyle ki, hakimler bile bu yalanlara itiraz etmek zorunda kaldılar.

Her oturumda Nusret Aslan, kendini "koruyan" goriller arasında, izleyicilerin **"Yaşasın PKK","Vur Gerilla Vur, Kürdistan'ı Kur","Yaşasın Direniş, Kahrolsun İhanet"** sloganlarıyla karşılandı ve uğurlandı.

Evet, burası sözde "demokratik hukuk devleti"! **Van der Lubbe**, Nazi rejiminin ürünüydü. Her yerde Nazi rejiminde bu tür ürünler **doğaldı. Van der Lubbe'nin pabucunu dama atan Nusret Aslan** da demokratik(!) Alman rejiminin ürünü. Kimler daha hünerli? Nazi savcıları mı, yoksa Düsseldorf davasının savcıları mı?

Dava avukatları, gazeteciler ve dayanışmacı izleyiciler, ömürlerinde bu kadar çok yalan söyleyen ve bunları bu kadar rahatlıkla dizen düzenbaz hiç görmediklerini sürekli ifade ettiler. İlginçlik şurada ki, PKK Davası, Nusret Aslan'ın yalanlarına dayanarak yürütülmeye çalışılıyor. Ve tutsak devrimci ve yurtseverler, iki yıldan uzun bir zaman bu yalan ifadelerle özgürlüklerinden yoksun kılınıyorlar...

"...Halk bir kez inisiyatifi ele alırsa, sonunu da mutlaka getirecektir"

Uzun süredir size yazmadım. Gazetenin son sayısında PKK 2. Ulusal Konferansı'nın yapıldığı haberini okudum. 15 Ağustos'u Ulusal Konferansla karşılamaktan daha anlamlı ve görkemli ne olabilir?

Halkımızın yüce Newroz başkaldırısını ancak Konferans gibi bir olay değerlendirebilir ve gelişmeler ancak böyle özümsenebilirdi. Bu açıdan yapılması gereken ve bizim de beklentimiz olan şey zamanında yapılmıştır. Bize sadece kutlamak ve bütün insanlarımızın bunun gereğini yerine getireceğine olan inancımızı belirtmek kalmıştır.

Konferansın, halkımızın ve ulusal kurtuluş mücadelemizin geleceğine ilişkin çizdiği görevler hakkında bilgimiz yetersiz, henüz az bilgi edinebildik. Ama Abdullah ÖCALAN yoldaşın önderlik ettiği her çalışmanın, halkımızın ve mücadelemizin yararına olan en doğru ve yeterli kararları alacağını ve almış olduğunu biliyoruz. Buna her zaman inandık ve şimdi inancımız çok daha güçlü. Bu açıdan Konferansa tamamen katıldığımızı ve desteklediğimizi burada söylemek isteriz. Biz tutuklu arkadaşlar hepimiz böyleyiz. Konferansın Newroz ateşini daha da gür ve yaygın hale getireceğine ve halkımızı topyekûn bir başkaldırıya çekeceğine inanıyoruz. Gelişen mücadele görevleri büyütüyor ve büyüyen görevler daha çok ve başarılı çalışmayı gerektiriyor. Bütün insanlarımızın Konferansın yolunda başarıyla yürüyeceğine inanıyoruz. 2. Ulusal Konferansın halkımıza kutlu olmasını ve onu daha büyük başarılara götürmesini diliyoruz.

15 Ağustos'un 7. yılını bir Ulusal Konferansla karşılamak son derece anlamlı ve umut vericidir. Silahlı direnişimizin yıldönümleri, her zaman daha ileri adımların atıldığı bir dönem olmuştur. İşte böyle bir döneme daha giriyoruz. Hiç unutmamak gerekir, ulusal kurtuluş hareketimiz sömürgeci karanlıkta el yordamıyla yürüyerek oluştu ve bugün dünyanın en çok üzerinde konuştuğu bir hareket durumuna böyle geldi. Ama şimdi yol apaçık ve her şey belirgindir. 15 Ağustos günleriyle şimdiyi karşılaştırmak her şeyi o kadar açık gösteriyor ki! Şimdiye kadar yıldönümleri silahlı direnişte atılım dönemleri olmuştu. Ama Newroz başkaldırısıyla artık durum değişti. Halkımızın bundan böyle Ağustosları ayaklanmalarla karşılayacağına inanıyoruz. Ağustoslar artık böyle yaşanacak. Bu durum belki bu Ağustosla başlayacak. Koşullar gelişmelerin böyle olduğunu gösteriyor.

Türkiye'de olanlara ve faşist-sömürgeci rejimin durumuna bir bakalım. Koşullar hiçbir zaman böyle olmamış, bugün yaşananlar hiçbir zaman yaşanmamıştır. SHP raporundan sonra Beşikçi de tahliye edildi. Artık rejimin üzerinde şekillendiği resmi ideoloji parçalanmıştır. Bu, sadece devrimci güçler düzeyinde değil, yönetici güçler kendi ideolojilerini savunamıyorlar, ciddi bir çözülmeyi ve yalpalamayı yaşıyorlar. Rejim temellerinden çatırdıyor. Bir yıl önce Doğu Avrupa'da olanları hatırlayalım. Farklı ideolojik-politik sistemler olsa da, çok önemli benzerlikler vardır. Faşist-sömürgeci rejim yıkım günlerini yaşıyor. Böyle bir durumda artık tartışmak, durumu değerlendirmeye çalışmak anlamsızlaşıyor. Her şeyi, önü asker ve polisle tutulmaya çalışılan kitlelerin, bu durumu kırarak çözmesi gerekiyor. Türkiye'de kitlelerin söz sahibi olması ve tam bir demokratizasyonun yaşanması ancak böyle olabilir. Koşullar, dayatanın tam da bu olduğunu gösteriyor. Bunu başaranlara ancak görev yapmış insanlar denebilir.

Şurası çok açık ki, bu durumu en iyi emperyalizm ve faşist-sömürgeci rejim görüyor. İpin ucunu kaçırmamak ve rejime bir çare bulmak için her şeyi yapıyorlar. Amerika, bütün devlet organlarıyla kendini böyle bir çabaya hasretmiş bulunuyor. Bütün emperyalist devletlerin polis örgütleri, Türkiye'deki rejimi ayakta tutabilmak ve devrimci-demokratik gelişmeyi frenleyebilmek için adeta seferber olmuş durumdalar. Öyle anlaşılıyor ki, Ağustos korkusu, Kürt halkıyla Türk halkının isyanı korkusu hepsini sarmıştır. Ama korkunun ecele faydası olmadığı söylenir. Halk bir kez inisiyatifi ele alırsa, sonunu da mutlaka getirecektir. Newroz bunun müjdesini verdi, umuyoruz ki Ağustos bunu ilerletecektir.

Ağustosta Konferansımızı yaşatmak ve Konferansla 15 Ağustos'u karşılamak! 2. Ulusal Konferans ve 15 Ağustos halkımıza kutlu olsun!

Selahattin Erdem

ÇGD "Güneydoğu Anadolu Çalışma Grubu"

ilk raporunu yayınladı

Çağdaş Gazeteciler Derneği bünyesinde yaklaşık 4 ay önce kurulan "Güneydoğu Anadolu Çalışma Grubu", Kürdistan'da bu sürede ortaya çıkan gelişmelere ilişkin ilk raporunu yayınladı. Raporun girişinde çalışma grubunun amaç ve çalışma tarzı şöyle ifade ediliyor.

"Hükümet tarafından 'terör olaylarını önlemek' iddiasıyla çıkarılan 413 ve daha sonra da 424-425 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamelerin uygulamada basın özgürlüğüne büyük darbe vurduğunu saptayan bir grup gazeteci, Çağdaş Gazeteciler Derneği bünyesinde bir araya gelerek yaklaşık 4 ay önce Güneydoğu Anadolu Çalışma Grubu'nu kurdu. İstanbul, Ankara, Diyarbakır ve Güneydoğu Anadolu'nun çeşitli yerleşim birimlerinde profesyönel gazeteci olarak çalışan bu arkadaşlar, tamamen ve sadece mesleki ilke ve sorumluluklardan yola çıkarak, kamuoyunun habere özgürce ulaşmasına katkıda bulunmak amacıyla faaliyetlere başladı.

Amacımız, bir yandan basın mensuplarının habere serbestçe ulaşması bir yandan da kamuoyunun doğru, yansız ve çabuk bir şekilde gelişmelerden haberdar edilmesi idi.

Güneydoğu Anadolu konusunda uzman, uzmanlaşmaya çalışan ya da ilgi alanı bu bölge olan gazeteci arkadaşlar, başta sansür olmak üzere çeşitli gerekçelerle basına yansımayan gelişme ve olayları ayrıntılı bir şekilde yerinde incelediler. Bir yandan olayların kaydı tutulurken bir yandan da bir arşiv oluşturuldu.

Yörenin yapısı ama esas olarak sansür nedeniyle, söylenti ile haber arasındaki sınırın kılpayı olduğu bir dönemde, haber ile fısıltı gazetesinin arasındaki farkı ortaya çıkarmak için yoğun çaba harcadık.

9 Nisan'da ilk toplantısını yapan Çalışma Grubu'nun üyeleri bugüne kadar bölgede geniş çaplı 6 gezi yaptı. Bunun dışında bölgede sürekli olarak çalışan arkadaşlarımız, gelişme ve olayları günü gününe bizlere aktardı. Bölgeye giden yabancı gazetecilere çeşitli hizmetler veren grubumuz bu yabancı meslektaşlarımızın izlenimlerini de derledi. Ayrıca dünya basınında konuyla ilgili tüm yazıları dosyaladı. Yine yurtdışında bulunan çeşitli kurum, kuruluş ve örgütlerin yayın organlarını tarayarak olaylarin gerçeğe en yakın olan şeklini ortaya çıkarmaya çalıştı.

Yörede çalışan toplam 6000 kişiye (Avukat, doktor, sendikacı, muhtar vs. gibi halkla yoğun teması olan kişiler) gönderilen mektup sayesinde çalışmalarımız yörede de duyuruldu. Yöreden gelen bilgi, belge, mektup, fotoğraf ya da telefonla iletilen her türlü gelişme habercilik masasına yatırıldı.

Çalışma Grubu'nun tüm profesyonel gazeteci olan üyeleri, kendi yayın organlarındaki mesailerini tamamlamalarının ardından yaptıkları çalışmalarla Gruba katkıda bulundular. Kimi zaman sabaha kadar süren tartışma ya da yazım çalışmalarımız oldu.

Basının yöre konusundaki pasif hatta açıkça çekingen olarak niteleyebileceğimiz tutumu nedeniyle, gerek tüm kamuoyu ama özellikle Güneydoğu'daki insanların kendi bölgelerinde olup bitenlerden haberdar olmaması bizi kuşkusuz daha yoğun, daha programlı bir çalışmaya sevketti.

Sonuçta, ilişikteki üç aylık dönemi kapsayan bir döküm ortaya çıktı. Çalışma Grubumuz bundan böyle bu tür çalışmaları aylık olarak kamuoyuna iletme kararı aldı. Yöre halkından istihbarat olarak aldığımız destek sayesinde, başta Türkiye'deki olmak üzere tüm dünyadaki yazılı ve görsel-işitsel medyalara bölgedeki gelişmeleri düzenli olarak iletmeye çalışacağız. Bu ilk çalışmamızda gerek kapsadığı dönemin uzun olması gerekse ilk çalışma olması nedeniyle çeşitli eksiklikler olduğunu biliyoruz. Buna rağmen elimizde yığılan bu bilgileri bir an önce ilgili kamuoyona iletmeyi bir görev bildik.

'Özel tim 40 katırı öldürdü', 'Devlet Kürdistan'da kadınları kısırlaştırarak yöre nüfusunu azaltmak istiyor' ya da 'Gerillalar 100 korucuyu öldürerek cinsel organlarını kestiler' türünden duyumların kol gezdiği bölgede, sansür var oldukça doğru, yansız ve çabuk haber alabilmenin güç olduğunu biliyoruz.

Görevimizi, yöredeki çeşitli güçler arasında kesin bir tarafsızlık, daha doğrusu çok yanlılık içinde sürdürmek karındayız. Çalışma grubumuz, resmi güçlerin ya da silahlı örgütlerin sözcüsü değil, sadece ve sadece profesyönel gazeteciler olarak gerçeğin sözcüsü olmaya çalışmaktadır."

Raporun son bölümünde ise son duruma ilişkin değerlendirme yapılmaktadır:

"Çevrimli olayının hemen sonrasında, Siirt, Şırnak, Mardin ve Diyarbakır'da incelemelerde bulunan gazetecilerin izlenimleri:

"Bölgede altı yıldır süren olaylar gazetecileri hiç de bu kadar şaşkın, ne yapacağını bilmeyecek duruma getirmemişti. Daha önceleri bir olay istihbaratı alan gazeteciler köylere serbestçe girip olayları araştırıyorlardı. Böylece halk Güneydoğu'da ne olup bittiğinden haberdar oluyordu.

Ancak Çevrimli olayıyla birlikte artık bölgede -özellikle kararname sonrası- hiç te rahat çalışılamayacağı ortaya çıktı. Başta İçişleri Bakanı olmak üzere tüm yetkililer yaptıkları açıklamalarda gazetecilere bölgenin yasaklandığını söylediler. Öylesine çelişkili açıklamalar yapılıyordu ki, gazeteciler hangilerine inanacaklarını şaşırdılar. 'Köyde operasyon var', 'Çatışma çıktı', 'Köyde keşif var', 'Ulaşım kolay değil'.

Ve hedefe ulaşıldı. Çevrimli olayı ilk gün dışında gazetelerde büyükçe ve aykırı bir üslupla yer almadı. Ancak olaydan 11 gün sonra gazeteciler köye girebildi. Girdiklerinde de köyde hiçkimse yoktu. Köylüler göçmüştü.

Devamı 18. sayfada

Türkiye devrimci-demokrasi hareketi enternasyonalist olmak zorundadır

Ülkemiz devrimi ile Türkiye devrimi arasında doğrudan, kesin ve sıkı bir ilişki ve bağlantı vardır. Bu olguyu, her gelişmede görmek ve saptamak olasıdır. Son gelişmeler, bu durumu bir kez daha doğrulamıştır.

Mücadelemizin Serihildan ile kazandığı aşama, siyasal rejimi daha sert ve katı karşı-devrimci önlemlere yöneltti. **413, 424, 425** Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle yasallaştırılan karşı-devrimci önlemlerin bir boyutu da Türkiye devrimci, toplumsal muhalefetine dönüktür. Ülkemizde katliamlar, sürgünler ve soykırımlarla gündemleştirilen **özel bastırma ve imha savaşı**, Türkiye işçi ve emekçi muhalefeti üzerinde de faşizmin daha da derinleştirilmesi, özel savaş koşullarına ve ihtiyaçlarına göre yeniden ayarlanması, fiili olarak kazanılan mevzilerin ve kazanımların yok edilmesi, yaşamın bütünüyle cendereye alınması biçiminde somutlaşıyor.

Bu son karşı-devrimci yönelimlerin öteki boyutu, iki ülke devrimini birbirinden tecrit etmek, birbirlerinden etkilenmelerini önlemek, **birleşik bir mücadele cephesinde** buluşmalarını engellemeye çalışmaktır. Ayrıntıya girmeye gerek yok. Ancak, son karşı-devrimci yönelimlerle bir kez daha açığa çıkan gerçekleri saptamak, altını çizmek büyük bir önem kazanıyor. Bunları, satır başlıkları biçiminde şöyle sıralamak olasıdır:

Birincisi: Kürdistan politikasındaki gelişmelerin Türkiye siyasal rejimine ve toplumsal muhalefetine dönük boyutları ve bağlantıları var. Tersi de doğrudur. Yani, Türkiye toplumsal muhalefetine yönelik bastırma politika ve uygulamalarının, ülkemize de yansıyan kanlı boyutları var. Bu, tarihsel olarak sabit bir olgudur.

Örneğin, 1925 Şeyh Sait ayaklanmasının ve bunu bastırmak için çıkarılan Takrir-i Sükun yasasının Türk siyasal rejiminin biçimlenişine, toplumsal muhalefete (burjuva muhalefet de dahil) yansıyan yönleri biliniyor. Bu yansıma, hiç de az önemli olmamıştır. Kemalist diktatörlük, her türlü muhalefeti ve "aykırı ses"i bütünüyle bastırmış ve suskunluğa mahkum etmiştir. TC'nin siyasal biçimlenişinde, Kürdistan'daki gelişmeler ve Kürdistan üzerindeki politikaların çok etkin, hatta kimi zaman belirleyici bir rolü olmuştur. Bu, dün olduğu gibi, bugün de geçerli olan ve pratik tarafından doğrulanan bir olgudur.

Türkiye devrimci gençlik hareketini bastırmak için tezgahlanan 12 Mart faşist darbesinin, ülkemize yansıyan boyutları da daha az kanlı olmamıştır. 12 Eylül ve sonrasını, yine günümüzdeki örnekleri uzun uzadıya açmaya gerek olduğunu sanmıyoruz. Son olarak SS kararnameleri, Türkiye ve Kürdistan'ın tarihsel ve güncel yaşamı arasındaki kesin ilişkiyi gözler önüne seriyor.

İkincisi: İki ülke tarihi ve güncel yaşamı -her düzeyde ve her boyutta- birbirini bu kadar yakından ve doğrudan etkilediğine göre, bunun bir sonucu olarak, iki ülke devrimleri arasındaki etki, ilişki, bağ ve bağlantılar sorunu da çok açık ve net biçimde ortaya çıkmış oluyor.

İşin teorik açılımına ve ayrıntılarına girmeden vurgulamalıyız ki, son karşı-devrimci önlemler (413, 424, 425 Nolu Kararnameler), Türkiye devrimci-demokratik hareketinin önüne enternasyonalist görevlerinin niteliğini, kapsamını ve acilliğini çok çarpıcı bir tarzda koymuştur. Bu görevler, herşeyden önce Türkiye işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının kendi çıkarlarının bir gereğidir. Halkımıza ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelen her balyozun, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi yığınlarının da tepesinde inip kalkmasını getirdiği, güncel olarak da hissedilen bir gerçekliktir. Burada Türkiye devrimi açısından enternasyonalist görevlerle iç görevlerin ne kadar iç içe geçtiği, çakıştığı ve kopmaz bir bütün oluşturduğu ortadadır.

Bu bakımdan Türkiye devriminin enternasyonalist boyutu, herhangi bir ülke devrimine ve halkına karşı duyulan bir sorumluluk olarak algılanamaz. **Türkiye devriminin enternasyonalist boyutu, devrimin dış ve dolaylı bir boyutu değil, iç ve dolaysız bir özelliği niteliğindedir.**

Türkiye devriminin yol alabilmesi, işçi sınıfının ve halk yığınlarının nefes alabilmesi Kürdistan sorununa doğru bir politik yaklaşımdan, enternasyonalist görevlerin eksiksiz, ikircıksiz, kararlı bir şekilde yerine getirilmesinden geçer.

Ülkemize, ülkemizde gerçekleştirilen bastırma ve imha savaşına, bunun bütün boyutlarına seyirci ve kayıtsız kalan Türkiye devrimci-demokrasi güçleri, kendi kölelik ve idam fermanını da hazırlamış oluyor. "Başka bir ulusu ezen ulus özgür olamaz" önermesi, Türkiye-Kürdistan ilişkilerinde bin kez daha doğru ve geçerlidir.

Türkiye'de enternasyonalist görevlerin, özünde, işçi sınıfının ve halk yığınlarının kurtuluş görevlerinin asli bir boyutu, olmazsa olmaz bir ögesi olduğu gerçekliğini kavramak, kavratmak ve bu kavrayış temelinde pratiğe yüklenmek oldukça önemlidir. Bu, aynı zamanda mevcut koşulların bir dayatması durumundadır. Enternasyonalizme doğru yaklaşımın özü de, bundan başka bir şey değildir.

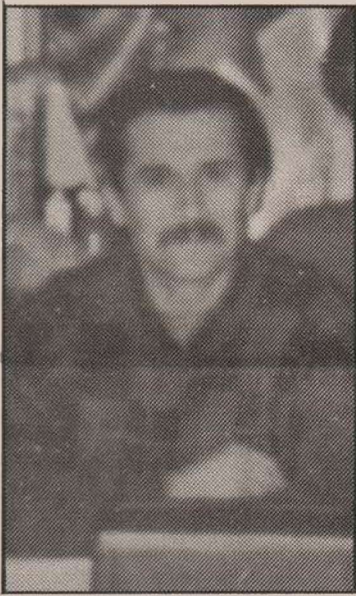
Ülkemizde yürütülen özel savaşın ekonomik, siyasal, moral faturasını -hak etmediği halde- ödeyen Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, herşeyden önce kendi öz çıkarları, kendi toplumsal kurtuluşları için ulusal kurtuluş mücadelemize ilgi duymak, izlemek, ona omuz vermek, destek ve dayanışmayı sürekli kılmak durumundadırlar. Her gün enflasyonla, zamlarla soyulan, yoğun olarak sömürülen kitleler, bu soygun ekonomisinin önemli bir boyutunun özel savaş harcamalarından kaynaklandığını bilmelidirler. Şimdiye dek onlarca, yüzlerce evladının haksız bir savaşta, egemenlerin sömürgeci amaçları nedeniyle öldüğünü kavramalı ve buna dur deme cesareti ve kararlılığını göstermelidirler. Özel savaşın Türkiye halkına biçilen ekonomik, siyasal ve moral faturası, somut olgu ve verileriyle bilince kazındığı ölçüde, devrimci-demokrasi kavgasının kitleselleşmesi ve enternasyonalize edilmesi gerçekleşme yolunda mesafe kaydedebilir.

Kısacası, Türkiye halkı, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş davasını kendi öz davası olarak bellediği ölçüde, kendi sorunlarının, toplumsal-sınıfsal ve enternasyonalist görevlerinin bilincine ulaşmış olabilir. Kürdistan halkına yönelik enternasyonalist görevleri formüle etmeyen, güncel pratikte bu görevlerin üstüne gitmeyen bir Türkiye devrimci-demokratik hareketi felçli bir konumdadır demektir.

Bu yüzden, Türkiye devrimci-demokrasi hareketi ve mücadelesi **enternasyonalist** olmak zorundadır. Bu, bir tercih değil, olmazsa olmaz bir kaçınılmazlıktır.

Çanakkale
25 Haziran 1990

Artık herkesin korku duvarı yıkılmış yerini cesaret, güven almıştır

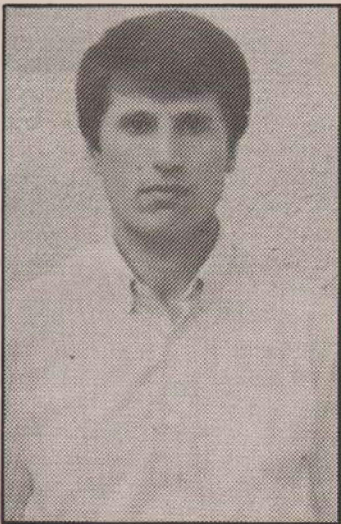

... Newroz'un ateşi ülkede bu sene gür yandı. Bu yangın öyle bir hal aldı ki, Türkiye'de 12 Eylül'le devam eden askeri diktatörlük, artık kimi çevrelerde "sivilleşmeye geçtik, demokratik haklar yavaş yavaş geri gelir, yumuşamalar olur" düşüncesi gelişmeye başladığı bir anda, ülkedeki halk ayaklanmaları iktidarı kabuğundan çıkardı. Türkiye bugün birçok yasakları yaşıyor, kimsenin zindana düşmeme diye bir garantisi yok. Dergiler yeniden basılmaları için matbaa bulamıyor, basmayı kabul edenler de bizle ilgili tek kelime yazmama koşuluyla basarız diyor. Daha dün üç-dört "eşkiya" dedikleri, bugün tümüyle uykularını kaçırmış durumda. Ülkedeki kitleselleşme olayı, birçok derginin ve düşüncenin tamamıyla olmasa da olumlu yönde değişimine yol açmış. Kısacası her çeşit insanın kafasında netleşen ve aydınlığa kavuşan bir durum, "parti bu işi omuzlamış, bitirici vuruşlar yakın, bu işi başka da yapabilecek bir güç yok" deniliyor.

Ülkedeki mücadelenin gelen görüşmecilerimiz üstünde yarattığı etki açıkça belirginlik arz etmekteydi. Artık herkesin kafasındaki kalıplaşmış korku duvarı yıkılmış yerini cesaret, güven almıştır. Bilinçli hareket edildiğinde, çok büyük gösterilmek istenen şişirilmiş güçlerin de yıkılabileceğini pratikleriyle kanıtladılar.

Bedrettin Kavak
Ceyhan Cezaevi

... yaşamı ülke toprakları üzerinde sürdürmek gerekir

Gerçek halk sıcaklığını, halk özelliklerini yansıtan, ülke ile bağlarını koparmayan, aksine en iddialı tarzda güçlendiren ve savaştıran, bu anlamda ülke için yaşayan insanlarımıza, yakınlarımıza karşı müthiş bir sevgi duyuyoruz. Onlarla olmak, yaşamı-kavgayı onlarla paylaşmak istiyoruz. Sizler de öylesiniz. Ama şu da var; ülkeden ayrılmak, ülke ve gerçek halk değerleriyle olan bağları zayıflatır, tüketir. Bu nedenle ülkeyi dolu dolu yaşamak, ülke için nefes alıp vermekten de öte ülkeye dönmek, yaşamı ülke toprakları üzerinde sürdürmek gerekir. Bugün bizler vatandan uzak, zindanlarda sürgün, baskı ve katı tecritlik ortamında yarattığımız değerler, güzelliklerle iç içe bir yaşam sürdürmemize rağmen müthiş bir ülke özlemi çekiyoruz... Bu özlem büyük ve bir o kadar da yakıcı.

Şamil Batmaz
22 Haziran 1990

Bir parça özgür vatan toprağına

Merhaba!

Bedeli ne olursa olsun tarihe damgalarını vuran emek kahramanlarının emredici sesini yeni bir dünyaya ulaştıracağız. Yollar belki uzun, belki dikenli, belki de toprak kanlarımızla kızıl renk alacak, ama biz bir halkız, özgürlüğün bayramına varacağız.

"Bir parça özgür vatan toprağına" doğru "güneşimizin" aydınlatıcı yolunda yürümenin ve o büyük halk yaratımı çoşkusunu sizlerle paylaşmanın sevinciyle, sizleri selamlıyor, direniş çiçeklerimizi sunuyoruz.

9. ve 13. Koğuşlar adına;
Alaattin Aktaş, Yusuf Onat,
Şamil Batmaz
Aydın E Tipi Cezaevi

Özgürlük gerçek anlamda olursa ve kişi halkıyla ulusuyla özgür olursa bir anlam ifade eder

Cezaevindeyken değerli dostlardan haber almak, yazışmak, ulusal kurtuluş mücadelemizin engin gelişimine onlarla ortak olmak, yüreğimizin en derinliğinde bu gelişmeleri yaşayıp taşımak insanın tek moral kaynağı olmaktadır. Esir bir devrimcinin en büyük merakı, uğruna mücadele verdiği devrimin haberleri, yoldaşlarının, dostlarının, halkının durumu olmaktadır.

... Özgürlük güzel bir şey, tabi gerçek anlamda olursa ve kişi halkıyla, ulusuyla özgür olursa bir anlam ifade eder. Günümüz koşullarında halkımız içeride ve dışarda katliamlara, sürgüne, işkenceye ve her türlü çağdışı baskılara maruz kalıyorsa hangi özgürlükten, demokrasiden, insan haklarından vb. den bahsedebiliriz ki? Bu kutsal kavramlara ve insanlığın kazanımı değerlere en çok düşman olanlar, bugün yüzlerine geçirdikleri maskelerle bu kavramlara sarılmakta bol bol demeçler vererek, ulusların kendi kaderlerini tayin etme, insan hakları, demokrasi ve özgürlüklerden dem vurmanın şampiyonluğunu yapmaktadırlar. Gerçekte ise, halkımıza düşmanlıkta sınır tanımayarak, peş peşe yayınladıkları raporlarla kin kusarak, kutsal bağımsızlık ve özgürlük davamızı nasıl boğup yok edeceklerinin planlarını yapmaktadırlar. Sömürgeci barbar Türk devletinin vahşetine alkış tutup, bugüne kadar sinsice destekleyip, besleyenler, şimdi fiili müdahaleye hazırlanıyorlar...

Elbette bunları bu kadar çılgınlaştıran ve huzursuz kılan, halkımızın devrim güneşi etrafında daha güçlü kenetlenmesi ve 90'lı yıllara kararlı adımlarla yürümesidir. Newroz ve bahar atılımıyla bütünleşen İntifada seli, Türk sömürgeciliğini alabora etti, ABD ve NATO'dan da çırtlak sesler çıkmaya başladı. Şimdi Türk devletinin Kürdistan'ı kapalı bir kutu gibi tutup "katliamlarla, sürgünlerle herşeyi hallederim" demesi, bu güçlerin ortak planları sonucu olmaktadır.

Cezaevindeki esirlik durumunu ve uygulamaları yazmaya gerek görmüyorum. Kaldı ki mazlum bir halkın bağımsızlık ve özgürlük davası için esir tutulmak herşeyin izahıdır bence. Sorun, kişisel yaşam ve koşulların iyileştirilmesi değil, 25 milyonluk halkımızın kader sorunudur. Ancak, düşmanlıklarını açıkça sergileme cesareti gösteremeyenlerin, bir takım yalan, karalama, sahteliklere ve komplolara sarılarak halkımızın kutsal davasına saldırmaları beyhudedir. Güneş balçıkla sıvanamayacağı gibi, bir halkı ve onun bağımsız, özgür geleceğini karartmaya da kimsenin gücü asla yetmeyecektir. Bu anlamda, bizleri esir tutmak da kendilerine bir şey kazandırmayacaktır. Tarih, yapılanların hesabını mutlaka misliyle soracaktır...

Adil Aslan
Celle Cezaevi-Almanya

ORTADOĞU'DA S

- Irak, Kuveyt'i işgal etti.
- Saddam rejimi savaşsız yaşayamıyor.
- ABD'nin bölgeye yönelik saldırganlığı artıyor.
- Faşist Türk devleti telaş içinde, uluslararası gerginlik ve savaş durumunu kışkırtarak varlığını sürdürmeye çalışıyor.

Baştarafı 1. sayfada

Saddam rejimi Kuveyt'i neden işgal etti? İleri sürüldüğü gibi, Kuveyt'in Irak topraklarından petrol çıkarması ve petrol fiyatlarını uluslararası pazarda düşürmesi midir gerçek neden? Çok açık ki, bunlar gerçek neden değil, görünen nedenlerdir, daha doğrusu işgal için ileri sürülen ve yaratılan bahanelerdir. Saddam rejimi, "Saddam Hüseyin'in Arapların lideri olduğunu, diğer Arap devletlerinin emperyalizme ajanlık yaptığını" söylüyor ve tüm "Arapları ve müslümanları emperyalizme ve siyonizme karşı cihada" çağırıyor. İran'a karşı yürüttüğü sekiz yıllık savaşta Sovyetler Birliği'nden sonra en çok Fransa, İngiltere, ABD ve Almanya tarafından beslenen ve Ortadoğu'da emperyalizmin en önde gelen kuklalarından biri olan Saddam rejimi, ne zaman ve ne çabuk emperyalizm karşıtı oluverdi?! Bugün dünya Kuveyt'i işgal ettiği için Saddam'a neden karşı çıkıyor? Kendilerinin saldırganlığa karşı ve ulusların haklarından yana olduklarını söylüyorlar. Acaba gerçek bu mudur? Saddam rejimini yaratan, besleyen ve bu hale getirenler kimlerdir? Saddam rejimi Güney Kürdistan'da soykırım uygularken bütün bu güçler neredeydiler? Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde Saddam Hüseyin Hitler'e benzetilmiş. Acaba bu yeni Hitleri yaratanlar kimlerdir? On yıldan beri Saddam rejiminin bütün uygulamalarını en başta destekleyen güç Birleşmiş Milletler değil midir? Besbelli ki, ortaya çıkan durumda ne Saddam rejiminin ileri sürdükleri doğrudur, ne de şimdi ona karşı çıkmakta yarışan güçlerin söyledikleri. Onları doğru anlayabilmek için, söylenenlere değil, yapılanların gerçek nedenlerine bakmak gerekir.

Ortadoğu'da bugün ortaya çıkan durumun, Irak'ın Kuveyt'i işgalinin ve bunun yarattığı yeni savaş ortamının birçok temel nedeni vardır. En başta Ortadoğu'nun yapısını, varolan ulusal, toplumsal ve siyasal sorunları ve çözüm dayatan bu sorunların yarattığı mücadele, çatışma ve savaşları görmek gerekir. Ortadoğu'daki mevcut siyasal yapı birinci ve ikinci dünya savaşları sonunda, savaşların galip devletleri tarafından ve kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirilmiştir. Bu yapı Ortadoğu'nun ulusal gerçeklerine ve Ortadoğu toplumlarının çıkarlarına uygun değildir. Emperyalist paylaşım sonucunda Arap ulusu parçalanmıştır; Arap şeyh ve emirlerinin yönetiminde bir dizi kukla devlet yaratılmıştır; bunlar o toplumları temsil eden birer ulusal devlet değil, çeşitli emperyalist devletlerin çıkarlarını yerine getiren birer kukla ajan yönetimler durumundadır. Yine bir israil devleti türetilmiş ve Filistin halkı soykırıma tabi tutulmuştur. Birinci dünya savaşındaki emperyalist paylaşımın sonunda Kürdistan parçalanmış, Kürt ulusu değişik devletlerin sömürgeci egemenliği altına alınarak yokedilmek istenmiştir. Bunlardan kaynaklanan ve bölge sorunlarının en temelini oluşturan ciddi ulusal sorunları vardır bölgenin. Yeni-sömürgecilik koşullarında da olsa her alanda ortaya çıkan toplumsal gelişmeler, siyasal rejim sorunlarını gündeme getirmekte ve her devlet giderek büyüyen siyasal mücadelelere yolaçmaktadır. Hem her ulusun

George Bush

Saddam Hüseyin

kendi içindeki, hem de bölge uluslarının arasındaki sorunlar derindir, bunlar ciddi mücadelelere ve savaşlara sahne olmaktadır. Arap-İsrail çelişkisi sürekli bir savaş halini yaşamaktadır, Arap-Fars çelişkisi sık sık savaş halini almaktadır, Türklerle her ulusun ciddi çelişkisi bulunmaktadır, geri düzeyde bir isyan halini sürekli yaşayan Kürtler şimdi daha etkin olarak devreye girmektedir. Bütün bu çelişkiler bölgede sürekli savaşlara yolaçmaktadırlar ve bu sorunlar çözümlenmeden bölgenin savaştan kurtulması da mümkün değildir. Ortaya çıkan son gelişmelerin temelinde bölgenin bu durumu vardır.

İkinci bir neden olarak, Irak devletinin ve günümüzdeki Saddam rejiminin özelliklerine bakmak gerekir. Irak devleti de, diğer birçok Arap devleti gibi, emperyalizm tarafından yaratılmış kukla bir devlettir. Arap ve Kürt uluslarının birer parçası üzerinde birinci emperyalist paylaşım savaşında İngiliz egemenlik alanı olarak ortaya çıkarılmıştır. Bu devletin, diğer Arap devletleriyle, İran'la, Kürt ulusuyla sürekli sorunları mücadeleleleri ve savaşları olmuştur. Otuz yıl öncesine kadar kendisi de Kuveyt gibi bir kralikken, ondan sonra Arap milliyetçilerinin yönetiminde faşist ve sömürgeci bir diktatörlük haline gelmiştir. Geçmiş çelişkiler üzerinde bir de bu yapıyı kazanınca sürekli dışa karşı saldırgan ve yayılmacı bir politika gütmeye başlamıştır. 1980 yılında İran islam devrimine saldırmasında onun hem bu özelliği, hem de Arap gericiliği ile emperyalist devletlerin kışkırtması ve desteği rol oynamıştır. Saddam rejimini, İran'a karşı yürüttüğü sekiz yıllık savaş boyunca, bugün kendisine karşı olduklarını söyleyen devletlerin tümü, başta Sovyetler Birliği ve Fransa olmak üzere, İngiltere, ABD, Almanya, Japonya, Mısır, Kuveyt, Suudi Arabistan ve diğer devletler her bakımdan desteklemişler, her türlü silah ve cephaneyle besleyerek kendi deyimleriyle bugünkü "canavarı" yaratmışlardır. İran'la ateşkesten sonra bir süre Kürt halkı üzerinde soykırım uygulamak için kullanılan bu savaş makinası kendisine iş arayan bir güç ve toplum üzerinde bir yük haline gelmiştir. Bu yüke savaşın yarattığı yıkımın yolaçtığı sorunlar, ağır dış borç ve benzeri nedenler de eklenince, Saddam rejiminin varlığını sürdürmesi ciddi zorluklarla karşılaşır olmuştur. Rejim, tıpkı Türk rejimi gibi ve hatta ondan daha fazla dışa yönelik kışkırtma ve savaşsız yaşayamaz, kendi iç sorunlarını çözemez hale gelmiştir. Irak'ın Kuveyt'e saldırısında bütün bunlar, rejimin yayılmacı ve saldırgan yapısı, ağır iç sorunlar, dış borç yükü vb. önemli bir rol oynamıştır. Saddam rejimi, bu saldırı ile toplumun dikkatini iç sorunlardan uzaklaştırmak, gelişme durumu gösteren muhalefet eğilimlerini buna dayanarak ezmek, dış borçlarından kurtulmaya çalışmak istemiştir. Nitekim savaş içerisinde kendi muhaliflerine yönelik faaliyetleri en önde gelmektedir. Bölge ve dünyadaki karışık ve kararsız durumdan da yararlanarak böyle bir işgale rahatlıkla girişebilmiştir. Saddam rejimini bu duruma getirenler, şimdi bir de onun yaptıklarını kınama ikiyüzlülüğünü gösterebilmektedirler. ABD Panama'yı işgal ettiğinde, bir Sovyet sözcü, "Noriega ABD'nin orospu çocuğudur" demişti. Şimdi sormak gerekiyor: Peki Saddam kimin ya da kimlerin orospu çocuğudur? Dün Saddam rejimini her yönden destekleyerek bir "canavar" haline getirenlerin bugün ona karşı çıkmaya çalışmaları, ABD'nin Noriega ile uğraşmasına epeyce benzerdir.

Bir başka neden olarak petrol sorunundan sözetmek gerekir. Hem Irak'ın Kuveyt'i işgalinde, hem de ona karşı çıkanların temel amaçlarında bu neden vardır. Dar anlamda buna uluslararası petrol savaşı bile denebilir. Ortadoğu, dünya petrolünün önemli bir kısmının çıkarıldığı alan durumundadır. Saddam rejimi, Kuveyt'i alınca dünya petrolünün beştebirini denetler hale gelmektedir. Bu, sadece Saddam rejimini önemli bir kuvvet haline getirmekle kalmamakta, aynı zamanda petrol arzını ve fiyatını önemli ölçüde yönlendirir bir güç konumuna ulaştırmaktadır. Başta ABD olmak üzere diğer devletlerin ona karşı çıkışlarının önemli bir nedeni budur. ABD, petrol ihtiyacının yarısını Basra Körfezi üzerinden sağlamaktadır. Diğer devletlerin bir çoğunun durumu da bundan farklı değildir. Dünyanın en büyük saldırganı ve despotu olan ABD'nin "barış havarisi" kesilmesi ve neredeyse dünyanın çok büyük kesimi tarafından da bunun onay görmesi tam bir aldatmacadır. Ortada petrol kaynakları üzerinde yürütülen tam bir emperyalist savaş vardır.

Son olarak, Ortadoğu'da bugün ortaya çıkan durumu salt Irak'ın Kuveyt'i işgali ve bir anda ortaya çıkan bir olay olarak görmenin hatalı olacağını da belirtmek gerekir. Bunun, son yıllarda dünyada yaşanan değişimle önemli bağlantısı vardır. Nitekim 1989 yılında Doğu Avrupa'da yaşanan değişikliklerden sonra 1990 yılı başından itibaren gözler Ortadoğu'ya çevrilmişti. Doğu Avrupa ile Ortadoğu'nun birbirine benzer ve birbirini yakından etkiler özellikleri vardır. Bu iki alan, her iki dünya savaşının da iki odak noktası olmuştur. Doğu Avrupa'da meydana gelen değişiklikler ikinci dünya savaşı sonrası oluşan dünya sisteminin ve dengesinin değişmesi demektir. Bunun dünya savaşları ile kurulan Ortadoğu düzenini ve dengesini etkilememesi mümkün değildir. Nitekim daha Doğu Avrupa'da yeni şekillenmeler tamamlanmadan bile Ortadoğu bu etkiyi duymaya başlamış, emperyalist devletler hemen Ortadoğu'ya yönelmişti. Ortadoğu'da yeni gelişmelerin olacağı ve bunun gecikmeyeceği hemen her çevre tarafından kabul ediliyor ve bekleniyordu. Yılbaşından beri yaşananları ve ABD'nin faaliyetlerini hatırlayalım. ABD, bütün gücüyle Türk devletinin yönünü Ortadoğu'ya çevirmeye ve Türkiye eliyle kışkırtıcı faaliyetlerini geliştirmeye çalışmıştı. "Su sorunu", "irtica sorunu" ve en çok da "PKK terörü sorunu" gibi bahanelerle Suriye, Irak, ve İran üzerinde baskı ve kışkırtma unsuru olmak istemişlerdi. Ancak Türkiye'den bu durum yeterince geliştirilemedi. Newroz'da yaşanan halk ayaklanması bu tür oyunları bir süre için bozdu. Tam bu sırada Irak-İngiltere (ve tüm emperyalist devletler) arasında gerginlik yaratılıp tırmandırılmaya başlandı. Öyle anlaşılıyorki, ABD ve İngiltere, Türkiye üzerinden yeterince yapamadıklarını başka yerlerden yapmaya çalıştılar, Kuveyt ve benzeri alanlardan kışkırtıcı faaliyetlerini yürüttüler. Ve bu kışkırtma gelip Irak'ın Kuveyt'i işgaline kadar vardı. Burada Saddam rejiminin saldırgan ve gerici karakterini bir an bile gözardı etmeksizin, sorunun esas bu yanını da görmek gerekir. Bütün bunlar, başta ABD olmak üzere emperyalist devletlerin kışkırtması ile gelişmiştir. Hatta bazıları, ABD ile Irak arasındaki danışıklı dövüş olarak bile bakmaktadır bu olaya. Bu durum kesin olmasa da, ortada emperyalist-gerici bir dalaşma olduğu kesindir. ABD ve tüm emperyalist devletler, Ortadoğu'ya yönelik saldırganlıklarını daha da arttırabilmek, bölgeye daha açık müdahale edebilmek ve bölgedeki egemenliklerini daha da geliştirebilmek için bu tür olayları kışkırtmışlardır. Tıpkı 1980 yılında Irak'ı İran'a karşı kışkırtıp saldırttıkları gibi. Bu nedenle, Saddam rejiminin saldırganlığına karşı çıkmak, fakat ondan daha çok ABD önderliğindeki saldırganlığa karşı çıkmak gerekir. Gerçek devrimci ve ilerici tutum budur.

Mevcut gelişmelerin nedenleri üzerine bunları belirttikten sonra, biraz da işgal olayından sonraki gelişmelere bakalım.

Irak Kuveyt'i işgal ederken İslam Konferansı Örgütü Kahire'de toplantı halindeydi ve dünyadaki gelişmelere paralel olarak islam alemi için önemli kararlar alacağı bekleniyordu. Bu beklentiler ve Kahire toplantısı işgal olayı içinde eriyip gitti, toplantı işgal olayı üzerine bile ciddi bir tutum alamadı. Irak'ın Kuveyt'e saldırısıyla birlikte toplantıya çağrılan Arap Birliği Örgütü, herhangi bir tutum almak bir yana, toplantı bile yapamadı. Ancak Suriye ve Mısır'ın ısrarlı çağrıları üzerine 10 Ağustos günü Kahire'de toplanabildi ve birlikte bir karar alamayarak dağıldı. Arap devletleri kendilerine göre değişik tutumlar ortaya koydular. Mısır ve Suudi gibi devletler Irak'a karşı ABD'nin bir yedeği durumuna girerken, Libya ve FKÖ gibi güçler Irak'tan yana tutum aldılar, bazı devletler ise sessiz kalmayı çıkarları için daha uygun buldular. İsrail her fırsatta savaşa hazır olduğunu belirtirken, İran işgal olayına karşı olduğunu, bununla birlikte ABD ve bölge dışı devletlerin bölgeye müdahalesine de karşı olduğunu açıkladı. Böylece bölgedeki eski ilişkiler ve dengeler tamamen değişikliğe uğramış oldu.

Adana-İncirlik'te ABD fü

Sovyetler Birliği, işgal olayı üzerine yaptığı açıklamada, işgal olayına karşı olduğunu, Irak'ın hemen geri çekilmesini istediğini, yıllardan beri savaşta ve soykırımda kullandığı silahları Irak'a vermekten çekinmezken şimdi Irak'a silah satışını durdurduğunu belirtti. Sovyet sözcü, "yakın dostumuz Irak'a karşı bu kararı alırken zorlandık ve acı duyduk" demekten de kendini alamadı. Sovyetler Birliği bu açıklamayla da yetinmeyerek, işgal olayının ikinci günü ABD ile ortak bir açıklama yapma gereğini duydu. Sovyet politikasının gerçek niteliğini ortaya koyan bu durum, elbette birçok çevreye üzüntü verdi. Böylece, Doğu Avrupa'daki emperyalist saldırganlığa karşı sessiz kalan Sovyetler Birliği, zaten etkisiz olduğu Ortadoğu'da iyice etkisizleşmekten de öte ABD politikalarının bir yedekliği durumuna düşmüş oldu. Her ne kadar soruna Arap dünyası ve Birleşmiş Milletler çerçevesinde çözüm bulunmasını istediğini söylüyorsa da, emperyalist saldırganlık karşısında bu tür sözlerin ciddi hiçbir geçerliliği olmamaktadır.

Baştan beri böyle bir ortam yaratmaya çalışan ABD, işgal olayının iyi bir fırsat olduğunu hemen kavrayarak ve en başta Sovyetler Birliği'ni de etkisiz kıl-

AVAŞ GERGİNLİĞİ

- Ortadoğu halkları Irak saldırganlığı karşısında.
- Kukla yönetimlere karşı halkların mücadelesi boyutlandı.
- Bölge halkları emperyalist müdahaleyi kabul etmiyor.
- Türk sömürgeciliğinin kışkırtıcılığı ve felaket getirme çılgınlığı halkımızın direniş duvarına çarpıyor.

atışa hazır. Ağustos-1990

mayı sağlayarak bölgeye yönelik hemen harekete geçti. Irak'a karşı her türlü ekonomik yaptırımı uygulayacağını, başta Kuveyt, Suudi Arabistan ve Basra Körfezi olmak üzere bölgenin güvenliğini kendisinin sağlayacağını, Irak'a hakettiği dersi vermekten geri durmayacağını açıkladı ve tüm dostlarını kendisiyle birlikte hereket etmeye çağırdı. Avrupa Topluluğu bu çağrıya gecikmeden olumlu karşılık verdi. ABD ve SSCB'nin ortak tutumu böyle belli olunca, dünyanın diğer devletleri de bu tutuma katılmaya başladılar. Bu noktada belli bir başarı sağladığını gören ABD, ikinci adım olarak bölgeye yeni askeri birlikler, savaş uçakları ve savaş gemileri göndermeye yöneldi. Bir uluslararası birlik oluşturulması çağrısı yaptı ve bunu gerçekleştirmek için Türkiye ayağını güçlendirmeye ve NATO'nun desteğini almaya çalıştı. ABD'nin bu çalışmaları NATO'lu dostlarından ve bölgedeki uşaklarından gereken desteği bulmakta engellerle karşılaşmadı. Bu, gayet doğaldır. Fakat ilginç olan şey, bunlar dışındaki birçok çevre de, dünyanın en büyük saldırganı olan ABD'nin "barışı koruyacağını" adeta umar ve ABD girişimlerini destekler bir tutum takınmaktadır.

İşgal olayına karşı çeşitli devletlerin tutumu böyle gelişirken, devletler topluluğu olan Birleşmiş Milletler Örgütü de çeşitli tavırlar geliştirmekten geri kalmadı. BM Güvenlik Konseyi, ilk önce işgal olayını kınadı ve Irak'ın koşulsuz geri çekilmesini istedi; ardından Kuveyt'in ilhak edilmesini geçersiz saydığını açıkladı; en sonunda da Irak'a karşı geniş bir ekonomik yaptırım kararı aldı. BM Güvenlik Konseyinin bu etkin tutumu; ulusların haklarını koruduğu inancıyla çoğu çevreyi sevindirdi. Acaba gerçek böyle midir? Birleşmiş Milletler Örgütü, Kuveyt'in işgaline karşı böyle etkin tutum alırken, Saddam rejiminin kimyasal silah kullanması ve Kürt halkı üzerinde soykırım uygulaması karşısında neden sessiz kalmıştır? Bir ulus üzerindeki soykırım girişimi, bir işgal olayından daha mı hafiftir? BM Güvenlik Konseyinin işgal olayı karşısındaki tutumunun ulusların haklarını koruma ve savunma ile bir alakası yoktur; bu iki farklı tutumuyla o, petrol tekellerinin ve emperyalist devletlerin yağmacı girişimlerinin koruyucusu olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Bu denli etkin ve birlik içinde çalışmasının nedeni budur.

Gelişmeleri böyle özetledikten sonra Türkiye'nin tutumuna gelebiriz. Irak'ın Kuveyt'i işgali, kelimenin gerçek anlamıyla Türkiye'de büyük bir korku ve telaş yarattı. ABD tutumunu açıklayana kadar olay üzerine görüş belirtemediler ve Irak'a karşı tutum alamadılar. ABD'nin tutumunun gelişmesine göre Türk devleti de kendi tutumunu şekillendirdi ve açıkladı. Önce Irak'ın saldırısına işgal demediler, Irak'a karşı tutum almamaya çalıştılar, ne zamanki ABD ile iyice anlaştılar işte o zaman Irak'ın ilhak kararına karşı olduklarını herkesten önce açıkladılar. Bütün korkuları PKK'nin bu gelişmelerden yararlanabileceği ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla gelişebileceği nedeniyleydi. Tutumlarını buna göre belirliyorlar, Irak'la ilişkilerini bozmak istemiyorlardı. Bu ortamda ABD Dışişleri Bakanı Türkiye'ye gelince, Türk devlet yetkililerinin tutumu tamamen değişti. ABD'nin yörüngesine iyice girdiler ve Irak'a karşı kışkırtıcı tutumlarını hızlandırdılar. Birçok çevreden "stratejik önemimiz azalmamış", "Batı kapıları yeniden açıldı" denerek sevinç çığlıkları yükselmeye başladı. Ardından NATO olağanüstü toplantısı, "Türkiye'ye karşı olacak saldırıyı NATO'ya karşı bir saldırı olarak göreceklerini" açıkladı. Bu kadar işbirlikçi ve satılmış bir politikayı dünyanın başka bir yerinde bulmak zordur.

NATO toplantısında, Ortadoğu'da askeri güç kullanma da dahil her türlü yönteme başvurulmasının kararlaştırılmış olduğundan kuşku duymamak gerekir. Ancak bu, gelişmelere göre ve uygun koşullarda yapılacaktır. Türkiye üzerine yapılan açıklamayı nasıl anlamak gerekir? Türkiye'ye yönelik dışardan bir saldırı ve savaş tehlikesi olmadığına göre, bunu Türkiye yapacak, savaşı kışkırtacak, ancak bunlar NATO çerçevesinde olacak ve NATO Türkiye'nin bu alanda doğan harcamalarını ve ekonomik yaptırım ile Irak'la ilişkilerinin bozulmasından doğan maddi kayıplarını karşılayacak demektir. Nitekim böyle bir güvenceyi, daha doğrusu jandarmalık karşılığında maddi kazanç sağlamayı görünce Türk yetkilileri sevinçten uçar hale gelmişlerdir. Bu durum, esas olarak ABD Dışişleri Bakanının Türkiye ziyaretinde kararlaştırılmış ve planlanmıştır. Bu ziyaret hakkında yapılan açıklamalar doğru değildir. Üslerin kullanımında izin istemek için ABD Dışişleri Bakanının Türkiye'ye gitmesine gerek yoktur; bu durum zaten anlaşmalarda vardır ve daha da gerekiyorsa NATO toplantısı buna karar verebilir. ABD Dışişleri Bakanının ziyaretinde, ABD planı doğrultusunda Türkiye'nin savaşa katılması, Irak'a ve diğer Ortadoğu alanına Türkiye üzerinden askeri müdahale yapılabilmesi, kara savaşında gerekirse Türkiye üzerinden hareket edilebilmesi, bu temelde Türk devletinin gerektiği kadar destekleneceği ve hatta gelişmelere göre Musul ve Kerkük'ün, yani Güney Kürdistan'ın Türkiye'nin eline geçebileceği konuşulmuş ve Türk devleti tarafından bunlar kabul edilerek karar haline getirilmiştir. Türkiye'deki durum bütün bunları açıkça göstermektedir. Türk ordusu alarma geçirilmiş ve Kürdistan'a kaydırılmıştır. Türkiye'deki üslere yeteri kadar ABD savaş uçağı aktarılmıştır. Türk hükümeti, savaşa ve seferberliğe karar verme yetkisini meclisten almıştır. Türk devleti tam bir savaş düzenine girmiş, kışkırtıcı faaliyetlerini geliştirmeye başlamıştır. Zaten uluslararası gerginlik ve savaş koşullarında yaşam olanağı bulabilen Türk devleti, kendisini Ortadoğu serüveni içinde yaşatabilmeyi umut etmektedir.

Bütün bunların sonucunda, önümüzdeki muhtemel gelişme olasılıkları nelerdir? Ortadoğu'da eski dengeler ve ilişki düzenleri tamamen parçalanmış ve nasıl sonuçlanacağı bilinemeyen gergin, çatışmalı ve bölgesel çapta savaş olasılığı taşıyan bir sürece girilmiştir. Artık eskiye dönmek mümkün değildir, bir yığın değişme ve gelişme olacaktır. Irak yönetimi, ilk atakla belli bir kazanım sağlamıştır, ancak karşısında çok geniş bir cephe bulmuştur, bu kazanımı temelinde sorunu yatıştırmaya çalışacak, başaramazsa yeni serüvenlere de girmekten kaçınamayacaktır. Zaten birlik olmayan Araplar iyice bölünmüştür, bu durum bölgeye yönelik emperyalist saldırı için elverişli bir ortam sunmaktadır. Bölgede dış müdahalelere karşı herhangi bir ittifak ve dayanışma gücünün, topluluğunun bulunmaması, ortamı emperyalist devletler için daha da elverişli kılmaktadır. Kukla Arap devletlerinin büyük bir kısmı ABD'nin emri altındadır, İsrail var, Türkiye var, İran iyice zayıf düşürülmüş durumda, Sovyetler neredeyse yedeğe alınmış gibi, vs. -bu koşullarda NATO destekli bir ABD saldırısının Irak'a ve tüm Ortadoğu'ya yönelik gelişmesi işten bile değildir. ABD, ABD olarak kalabilmesi için, Ortadoğu'da askeri güç kullanımına başvurmaya mahkum hale gelmiş gibidir. Eğer bu durum şimdiye kadar geciktiyse ve biraz daha da gecikirse, bunun nedeni askeri güç kullanımının nereye varacağının ve ne tür sonuçlar doğuracağının yeterince kestirilemiyor olmasıdır. Askeri güç kullanımından korkulmaktadır. Daha doğrusu, ABD, Irak'ta bir yıkım ve dağılma yaratmaktan korkmakta ve böyle bir durumu istememektedir. Böyle bir durumun bölgede daha geniş savaşlara yolaçabileceğinden, mevcut yapıyı ağır bir tahribe götürerek köklü değişiklikleri gündeme getireceğinden, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin ve denetim dışı yeni devrimci hareketlerin bu ortamda gelişeceğinden korkmaktadır. ABD, hem dünyaya gücünü göstermek, hem bölgede büyük değişikliklere meydan vermeden emperyalist egemenliği güçlendirmek, hem de Saddam'ı yıkmak ama Irak'ı koruyarak kendine bağlı bir yönetimi işbaşına getirmek istemektedir. Bu nedenle, geniş ekonomik ambargo ve askeri abluka ile Saddam rejimi zorlanmaya ve bununla Irak'ta bir iç darbeyi olgunlaştırıp Saddam'ı düşürmeye çalışmaktadır. Bu gerçekleşirse ABD için en tercih edilen şey gerçekleşmiş olacaktır. Eğer bu durum uzarsa, o zaman önce hava saldırılarıyla sonuç alınmaya çalışılacak, daha da olmazsa savaş büyütülecektir. Mevcut yönelimlerden anlaşılan budur. Hangisi olursa olsun, artık Ortadoğu'daki eski statüko önemli ölçüde parçalanmıştır, bu durum daha da gelişecek ve yukarda belirttiğimiz sorunlar köklü çözülmedikçe istikrarlı bir yapıya ulaşılamayacaktır. Bu sorunların en önemlilerinden biri de Kürdistan sorunudur. Bu gelişmelere Kürdistan sorununun çözümünü dayatmak gereklidir ve Ortadoğu'da yeni girilen süreçte sorunun çözümünü sağlamak mümkündür.

Salim el Sabah

Yıldırım Akbulut

Mevcut gelişmeler Kürdistan'ı nasıl etkilemektedir? Bugünkü gerginliğin ve gerçekleşirse muhtemel savaşın en temel alanlarından birinin Kürdistan olduğu ve de olacağı kuşkusuzdur. Halkımız bu gerçeği çok iyi görmeli ve daha yüksek bir ulusal bilinç ve mücadele azmiyle ulusal kurtuluş mücadelesine sarılmalıdır. Gelişmeler ne olursa olsun; bizim için tek ve bir tek çıkar yol, kurtuluş yolu ulusal kurtuluş mücadelesini güçlendirmektir. Gerginliği ve emperyalist-sömürgeci savaşı böyle karşılamamız, buna ulusal kurtuluş savaşını büyüterek karşılık vermemiz zorunludur. Bundan kaçınılmaz, gerginlik ve savaş bizim yarattığımız şey değildir, bizim dışımızda gelişiyor ve biz bunun içinde kalıyoruz. Eğer bu gelişmeleri büyüyen ulusal kurtuluş mücadelesiyle karşılamazsak, o zaman hem koşulları değerlendirememiş oluruz, hem de böyle bir durum bizim için daha büyük bir felakete yolaçar. Oysa bu gelişmeleri ulusal birlik ve kurtuluş mücadelesini yükselterek karşılarsak, mevcut gelişmeleri kendi lehimize çevirebilir ve girilen süreçten yararlanabiliriz.

Savaş olursa Kürdistan'ı sömürgecilik altında tutan devletler çeşitli biçimlerde yıkımı ve dağılmayı yaşayacaklardır. Bugünkü durum bile, Kürdistan üzerindeki sömürgeci varlığın en çok çelişkili ve çatışmalı hali yaşamasıdır. Irak yönetiminin karşı karşıya bulunduğu durum ortadadır. Türk, İran, Irak ve Suriye devletleri arasındaki ilişkiler bu denli kopuk, çelişkili ve çatışmalı hiç olmamıştır. Türk devleti, Kürdistan'a karşı en fazla birlik oluşturduğu Irak devletiyle karşı karşıyadır ve bu durum sürecektir. Türk devletinin Irak'tan da bu denli kopuşu çok önemlidir. Bunun karşısında emperyalizmin desteğini alması o denli önemli değildir. Bu desteği zaten alıyordu, alacağı bundan ileri fazla birşey olmayacaktır. Ayrıca emperyalizmin bu denli açık truva atı olması ve bunu da komşularına karşı, bölgeye karşı kullanması, onun zayıf yanı olacaktır. Mevcut koşullarda bile yıllık zararının beş milyar dolar olacağı belirtilmektedir ki, emperyalist devletler ne kadar yardım ederlerse etsinler Türkiye'nin ekonomik bunalımının çok derinleşeceği açıktır. Savaş koşulları ise, kendisini kısa sürede altından kalkamayacağı bir yapının içine sokacaktır. Bütün bunlar, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi için elverişli koşullar demektir ve mücadelemiz bu koşullardan yararlanacaktır. Mevcut durum, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişme olanaklarını daraltmamakta, tersine daha da çoğaltmaktadır. Bu ortamı ve olanakları ustaca değerlendirmeyi bilmemiz gerekir.

Bütün bunlar, PKK'nin 1980'den beri Ortadoğu üzerine yapmış olduğu ayrıntılı değerlendirmeleri tamamen doğrulamıştır ve doğrulamaktadır. Bu nedenle, mevcut gelişmeleri parti ve halk olarak en doğru temellerde karşılayan güçlerden biri, hatta en önde gelenlerinden biri biz olmaktayız. PKK'nin Kürdistan sorunu için öngördüğü ve dayattığı çözüm, bölgede yaşanmakta olan çıkmazları çözmenin gerçek ve doğru yoludur. Bu çözümü daha çok dayatmanın ve geliştirmenin ortamı daha da açılmaktadır. Bu temelde Ortadoğu sorunlarını çözme olayı giderek daha da gelişecektir. Emperyalizme ve bölgedeki uşaklarına karşı halkların çözüm yolu böylece daha çok gündemleşecektir. Bizim savaşımız ve bu doğrultuda gelişen Ortadoğu mücadelesi tamamen haklı ve çözümleyicidir. Saddam'ın ve ABD ile uşaklarının haksız ve felaket getiren çılgınlıklarını da ortadan kaldıracak tek güçtür. Bu gerçeği giderek bölge ve dünyadaki daha çok güç anlayacaktır.

Emperyalizmin ve Türk, Arap ve İsrail sömürgecilerinin bölgeye felaket getirme çabalarına karşı savaşmak, her Ortadoğu insanının ve halkının görevidir. Mevcut gelişmeler, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde daha çok birleşmek ve ulusal kurtuluş savaşımızı yükseltmek için halkımıza yönelik bir çağrı olarak görülmelidir. Ve yurtsever her Kürt insanı görevini bu temelde yerine getirmelidir.

İŞÇİ YIĞINLARI ARASINDA ÖRGÜTLENME TARZIMIZ NE OLMALIDIR?

Ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve mücadelesinde konumu en net ve diğer halk kesimlerine göre örgütlenme tarzı en berrak olan toplumsal kesim işçilerdir.

Tarih, sömürge ülkelerde ancak işçi sınıfı ideolojisine, politikasına ve mücadele tarzına dayanarak ulusal kurtuluşu mümkün görür. Bu gerçeklik 15 yılını dolduran Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi pratiğinde bir daha ispatlanmıştır. İşçi sınıfının enternasyonalistliği onun ulusalcı karakteriyle çelişmez. İşçi sınıfı kendi ülkesinde devrimi gerçekleştirme misyonunda milli bir sınıftır. Özellikle Kürdistan gibi ulusal ve sınıfsal kurtuluşun iç içe girdiği ülkelerde, işçi sınıfı için enternasyonallik-millilik ayrımı yapılamaz. Çünkü, **PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan**'ın deyimiyle *"Kürdistan orijinalitesi, en radikal sınıfsal tutum takınma ve devrimci olma şansından başka hiç bir seçeneğe yer verdirmiyor. Sosyalist devrimci olmak dışında hiç bir seçenek tutarlı yurtseverliğe, halkseverliğe götürmüyor."*

İşçi sınıfının tarihsel ve güncel olarak bu devrimci öncü objektif konumu ayrı, işçi yığınlarını örgütleyip bu objektif konumlarına uygun mücadeleci bir konuma getirmek ayrı bir sorundur. Objektif konum teori ve programa ait bir konudur. İşçi yığınlarını ulus ve sınıf bilinci ile donatma, örgütleme ve mücadele ettirme ise tümüyle devrimci mücadele, örgütleme ve eylem gücüne dayalı süreçtir. Asıl becerilmesi gereken de bu sürecin görevleridir.

Yoksul ve orta köylülükle birlikte ulusal kurtuluş devrimimizin temel gücü işçi sınıfını sömürgeci egemenlik altında örgütlemeye ve buna karşı topyekün mücadeleye çekmek, becermemiz gereken temel görevdir.

Türk sömürgeci burjuvazisi, Kürdistan işçi yığınlarının rollerini oynayamamaları için çok değişik politika ve önlemlere başvurmuş ve ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bağlı olarak her geçen gün yeni yeni önlemler almaktadır. 12 Eylül faşist askeri darbesinin getirdiği baskılar, hayat pahalılığı, ücret düşüklüğü, sendikal haklara getirilen yasaklamalar ve yeni baskı yasaları olduğu gibi işçi yığınlarına yansımıştır. 1984'le hayata geçirilen sömürgeci özel savaştan işçiler de paylarını almış, tüm işyerlerinde ulusal kurtuluş örgütlenmesine karşı katı önlemler alınmıştır. 1987 Temmuz'unda kurumlaştırılan sömürge valiliği ile zaten varolmayan grev ve gösteri hakkına yeni yasaklamalar getirilmiş, işçi alımı ve işten atma sömürge valisinin denetimine verilmiş, sürgün yasallaştırılmıştır. Bu tarihten itibaren iş yerlerinde "sivil savunma" adı altında açık ve gizli milis örgütü oluşturulmuştur. Ceylanpınar Üretme Çiftliği'nde silahlı korucular vardır. Batman Petrol İşletmeleri'nde ise her iş birimine milisler yerleştirilmiştir. Bunların görevi işçileri izlemek, yurtsever çalışma içinde olanları tespit etmektir. Benzer milis-ajan-muhbir örgütlenmesinin en küçük iş yerinde de olduğu kesin gibidir. Nisan 1990 ayından itibaren çıkarılan 413, 424 ve 425 sayılı kararnameler, işçi sınıfı için çok katı kayıtlar getirmiş, 50.000 kişilik bir milis kadrosu açılmış, işten atma ve sürgün kanuni itiraz yolu kapalı olan günlük bir işlem haline getirilmiştir. Büyük devlet işletmelerinde işçi alımı merkezi sisteme bağlanmış, sendikalar tümüyle devreden çıkarılmıştır. En küçük bir ihbarla gözaltına alınanların işten atılma işlemleri hemen yapılmakta ve aklansalar bile tekrar işe girmeleri yasaklanmıştır.

Bu yasakların ve baskıların yanında sömürgeci burjuvazi, işçileri ulusal mücadeleden uzaklaştırmak için, diğer emekçi kesimlere nazaran ekonomik ayrıcalıklarla donatmaktadır. Özellikle petrol vb. büyük devlet işletmelerinde çalışanlara verilen ücret, toplumun ağırlığının açlık çektiği koşullarda oldukça büyük meblağdadır. İşçi yığınlarının örgütlenme sorunlarına yaklaşırken 1980'den günümüze Kürdistan işçi yığınlarının özgül durumundaki bu değişmeyi ve işçiler üzerinde katılaşan sömürgeci egemenliğin uygulamalarının temel ölçülerinden biri olarak almalıyız.

Sömürgeci özel savaş politikası sonucu köylerden boşalma milyonları kapsayan bir akına dönüşmüştür. Bu göçe yol açan baskı, açlık ve korucu olmama çabasıdır. Sömürgecilerin amacı ortadadır. Köylülüğü gerilladan uzaklaştırmak istiyorlar. Göç sürecinin başka bir sonucuda vardır: Proleterleşme. Kırdan göçün yönü Kürdistan şehirlerine, Türkiye metropollerine ve belli bir kesimi de Batı Avrupa ülkeleri ile Ortadoğu Arap ülkelerinedir. Bu şekilde her yıl Kürdistan işçi sınıfına birkaç yüzbinlik katkı demektir. Ortaya çoğu özelliklebiriyle köylü olan, dinsel ve aşiretçi etkileri büyük ölçüde taşıyan, işçiliğe adım atan, fakat istikrarlı bir iş de bulamayan milyonlar çıkar. İşsizliğin hüküm sürdüğü koşullarda bu eğitimsiz ve bir yerde "sabıkalı" yığınların, inşaat, tarım, tablacılık, çıraklık, hammallık vb. dışında işçilik yapmaları sözkonusu değildir.

Uzun sözün kısası, işçi örgütlenmesine yaklaşırken büyük işletmelerdeki nispetten kararlı işçi sınıfı yanında bu büyük potansiyeli örgütlemeyi de temel alacak ve bunların örgütlenme sorunlarına yaklaşırken dağınık, dinsel-aşiretçi etkiler altındaki ve her türlü güvenceden yoksun çalışma koşullarını diğer bir temel ölçü olarak alacağız.

Sömürgeci devlet, kapitalist gelişmeyi tıpkı göç gibi asimilasyon, kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırma ve sömürgeci kurumlaşmasını güçlendirme yönünde kullanmak istemektedir. Bu, Türk burjuvazisinin hedefi. "Güneydoğu Anadolu Projesi-GAP"a beslenen sömürgeci umudun önemli ve temel bir yönü budur. Ancak proleterleşme, ulusal kurtuluş mücadelesini zayıflatmaz tam aksine güçlendirir. Proleterleşme, ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve mücadelesinin sınıf temelini ve kararlılığını güçlendirir. Haliyle sömürgeci planı bozmak ve sömürgecilerin aleyhine gelişmelere yöneltmek mümkündür. İşçi örgütlenmesinde temel almamız gereken diğer bir öge de budur.

Sömürgeci politikalar hem halkımızı ve ülkemizi bölmüş, hem de halkımızın önemli bir kesimini başka ülkelere sürmüştür.

> "Demek ki işçiler arasında çalışırken dikkatimizi sendikalar üzerinde değil, işçi yığınları üzerinde yoğunlaştıracağız. Ne kadar güçlü de olsa bir sendika yönetimini sömürgeciler rahatlıkla devirebilirler, ancak örgütlü işçileri asla deviremezler. Unutmayalım ki işçilerin ulusal kurtuluşçu bilinci şu ya da bu sendikanın çalışmasının değil, aralarında yürütülen ulusal kurtuluş propagandasının ürünüdür."

Örneğin Türkiye'de bugün milyonlarca Kürdistanlı vardır. Batı Avrupa ülkelerindeki Kürdistanlı sayısı 1 milyon civarındadır. Lübnan, Libya ve Suudi Arabistan gibi ülkelerde de önemli sayıda Kürdistanlı kitle vardır. Bu kitlenin ağırlığı işçidir. Ülkesinden uzaklaştırılan ve bulunduğu her ülkede başka devletin uyrukluğunu taşıyan işçilerin ulusal kurtuluş cephesi içinde örgütlenmesi hedefi, işçi yığınlarının örgütlenmesinde ölçü almamız gereken diğer bir temel ögedir. Çünkü, farklı alanlar özde bir olan örgütsel görevlerin hayata geçirilmesinde farklı biçimleri zorunlu kılar.

Fiilen 1974 yılından beri Kürdistan işçi yığınları arasında ulusal kurtuluşçu çalışmalarımız vardır. Bu çalışma 1980 sonrası süreçte dış alanlardaki işçi yığınlarını da kapsadı. Emekçi halk kesimleri arasında en çok işçiler arasında örgütlenebilir. 1980 öncesi dönemde büyük işyerlerindeki sendikalar yurtseverlerin eline geçti. Örgütsüz işçilerin bir çok yerde örgütlenmesi sağlandı. Örgütlü işçi grevleri geliştirildi. İşçi saflarından sayısız ulusal kurtuluş kadrosu, savaşçısı ve kahramanı çıktı. Mevcut durumda da ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisi en çok işçiler üzerinde mevcuttur. Ayrıca 1987 yılında **Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK** kuruldu. Tam çalışma tarzı ve örgütsel kalıplarına oturtulmamasına rağmen, birlik çalışmalarında önemli bir yığınsallık sağladı ve önemli bir deneyim sahibi oldu. **PKK II. Ulusal Konferansı**'nın vardığı kararlardan biri de "İşçi Birliği"'nin örgütsel kurumlaşmasını sağlamak ve Kürdistan'ın tüm işçi yığınlarının topyekün örgütlenme ve mücadelesine varmak" oldu.

Peki bu görevi nasıl başaracağız? Hayatın her örgütsel alanında olduğu gibi en çok hatayı ve yetersizliği örgütleme ve mücadele sürecinin içinde tekrarlıyoruz. Kürdistan'da örgütlenmeye en yatkın toplum kesiminin dağınıklık ve zaafların rağmen, işçi yığınlarına Kürdistan sathında eylemsel ve siyasal güç kazandırmak zorundayız. Başarı ya da başarısızlığımızı bu eksen içinde değerlendireceğiz.

İşçiler ve sendikalar

İşçi örgütlenmesi belli bir biçimle sınırlı değildir. İhtiyacımız olan siyasal örgütlenmedir. Birlik bu kapsamdadır ve işçi örgütlenmelerinin yekününu kapsar. Bunun yanında ekonomik, kültürel ve sosyal örgütlenmeler de zorunludur. Çoğu kez bu tür örgütlenmeler olmadan işçi örgütlenmesinden bahsedilemez. Ve çoğu kez de bu örgütlenmelerin önemi o kadar artar ki, tümüyle aynı olmamakla birlikte siyasal ve ekonomik örgütlenme ayrılaşır. Bu tür işçi örgütlenmelerinden bahsederken ilk akla geleni sendikalardır.

Nedir sendika? Genel tanımında sendika, işçilerin emek güçlerini patrona pahalı satmak ve uygun çalışma koşullarına varmak için kullandıkları ekonomik ve sosyal kurumdur. Bu evrensel tanımıyla sendikalar, ekonomik kurumlardır. Sendikal mücadele ile sınırlı bir mücadele siyasal değil, ekonomik mücadeledir. Ekonomik mücadelenin kapsamı dardır. Siyasal iktidarı hedeflemez. Biz ise iktidar yani siyasal mücadele veriyoruz. Bu mücadele sendikal mücadelenin sınırlarını çok aşar. Yine de siyasal mücadele ile sendikal mücadelenin sınırları net değildir, girifttir. Özellikle ülkemizde böyledir. Yine de iki olgu ve iki mücadeleyi birbirine karıştırmamak gerekir.

Sendikalar, işçileri birarada tutar, dayanışma ile birlik duygusu aşılar. Bu zemin siyasal çalışma için de en uygun zemindir.

Sendikaların bu önemi vurgulanırken, Kürdistan'daki özgül konumları unutulmamalıdır. Kürdistan'da sendikalar mücadele sonucu elde edilmiş mevziler değillerdir. Sendikaların milli bir karakteri yoktur. Kürdistanlı işçiler, Türkiye işçileri adına kurulan sendikalarda örgütlenebiliyorlar. Kürdistan'da işçilerin çok az bir kesimi ancak sendikalıdır. Yakın döneme kadar tüm sendikaların başında ya ajanlar ya da sosyal-şovenler duruyordu. Bugün bile birçok sendika aynı karakterdedir. Kürdistan'da sendikaların bu dar işlevi günümüzde daha da daraltılmıştır. Baskı ve yasalar, sendikacılara hemen hemen hiç inisiyatif bırakmamıştır.

Demek ki sendikal çalışma sözkonusu olunca, konuya başka ülkelerdeki sendika ölçüleriyle yaklaşamayız. Zira bizde ulusal sendikal çalışmaya yaklaşım sömürgeci devlet tarafından şiddetli tepki görmektedir.

Bu, sendikalara önem vermeme anlamına gelmemelidir. Vurgumuz, sendikalara Kürdistan'da objektif rollerinin ötesinde rol atfetmemek içindir. Öte yandan hangi koşullarda olursa olsun sendikalar işçilerin elinde güçlü bir mevzidir. Yeter ki bu mevziyi kullanmasını bilelim.

Bu noktada sendikal çalışmanın hastalıklarına dikkat çekmek istiyoruz. Yığın kuruluşları olan sendikalar doğal olarak legal kuruluşlardır. Sendika illegal de olsa çalışması ağırlıklı legaldir. Örneğin Rusya devrim mücadelesi döneminde hiç bir zaman legal sendikalar varolmamış. Fakat illegal sendikal hareket sürekli varolmuş ve sendikal çalışma da bu illegalliğe rağmen sürekli legal zeminde olmuştur. Haliyle sendikal çalışma polisin izlemesine ve ajanların sızmasına her zaman açıktır. Bu konuda geçmiş deneylerimiz de var. Sendikal çalışma iyi kullanılmadı mı, gizli kadroları ve gizli kalması gereken devrimci çalışmayı legale çeker, açığa çıkarır, siyasi polis için varılabilir hedefler haline getirir. Çalışma tarzındaki bu yetersizliğin yol açtığı kayıpları 1980 öncesi pratikte Batman, Antep, Ceylanpınar vd. yerlerde gördük.

Çoğu kez sendika ile parti ayrılaştırılıyor. Yönetimi ele geçirmek işçi yığınlarını kazanmakla eşdeğer görülüyor. Anlayış bu olunca devrimcilik adına sendikaları darbeyle de ele geçirmek meşru görülüyor. Özellikle Türkiye sol güçlerinde görülen bu anlayışın pratiğini 1980 öncesi süreçte gördük. İşçi yığınlarını bir kenara itip yönetimlerle uğraştılar. Örnek olması açısından DİSK ve TKP'nin durumunu verebiliriz. Sayıya vurduğumuz çok sayıda sendika sözde devrimcilerin elinde olduğu halde faşist darbeye karşı sessiz kalındı. Çünkü, işçi yığınları arasında devrimci örgütlenme yoktu veya çok azdı. İşçi bilinci ve mücadelesi sendikal mücadelenin sınırları içine hapsedilmişti.

Sendikalarda yönetimler her zaman bürokratlaşmaya ve aristokratlaşmaya yatkındırlar. Güçlü bir devrimci anlayış ve denetim olmadı mı, sendikacılar maddi ortamları gereği işçiden kopma-

ya yatkındırlar. Bu eğilim sömürgecilerin ajanlaştırma faaliyeti için birebirdir. Koltuklarını kaybetmemek için her hilekarlığı yapanlar, gerektiğinde sömürgecilere çalışmaktan da çekinmezler.

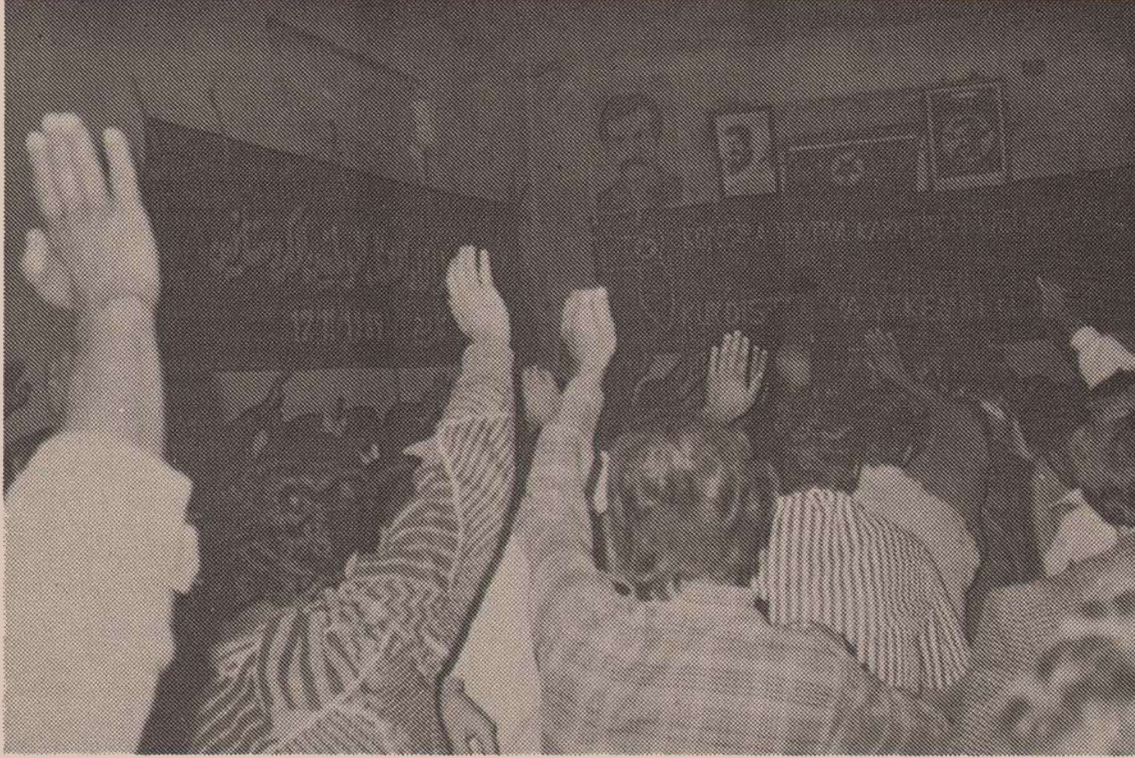
Ulusal kurtuluş mücadelemizin işçiler üzerindeki yılları alan etkisine rağmen, işçiler arasındaki örgütsel çalışmamız özellikle son birkaç yıldır ivme kazanmıştır. Arada bir boşluk vardır. Bu boşluk sürecinde sömürgeciler harıl harıl çalıştı. Bazı sendika ağaları, deneyleriyle acemi devrimcileri tuzağa düşürebilirler. Eğer uyanık olunmazsa bu tuzaklar ciddi kayıplara da yol açabilir.

Sendikal çalışmada özellikle sol-sekter yaklaşım ve anlayışlardan kaçınılmalıdır. İşçi ve sendika gerçekliği ölçü alınmadan, kaldıramayacakları görevler ve çalışma tarzını dayatmak, ortaya biçimsel bir örgütlenmeyi çıkarır ki, neticede legal zeminde çalışabilecek birçok insan yeteneklerine uymayan çalışmaya çekilir ve böylesi bir çalışma kısa sürede çalışanlarını cezaevlerine postalar. Bu açıdan legalle illegalin sınırı ve hangi güçlerin hangi araçla hangi zeminde daha verimli olabilecekleri iyi tespit edilmelidir. Ulusal kurtuluşun otoritesini sekter bir tarzda kullanarak, yanlış çalışma tarzını dayatmak tepki yaratır ve olumsuz sonuçlara yolaçar.

Demek ki işçiler arasında çalışırken dikkatimizi sendikalar üzerinde değil, işçi yığınları üzerinde yoğunlaştıracağız. Ne kadar güçlü de olsa bir sendika yönetimini sömürgeciler rahatlıkla devirebilirler, ancak örgütlü işçileri asla deviremezler. Unutmayalım ki işçilerin ulusal kurtuluşçu bilinci şu ya da bu sendikanın çalışmasının değil, aralarında yürütülen ulusal kurtuluş propagandasının ürünüdür.

Tabanda örgütlenme ne demektir? Büyük ya da küçük her işyerinde işçi örgütü yaratmak demektir. Nerde işçi varsa mutlaka oraya girebilmeli örgütlenme ve propaganda çevresi örgütlemeliyiz. Bilindiği üzere çevre eğitim ve propaganda grubudur. Buradan hareketle hücreler, temsilcilikler ve komiteler kurabilmeliyiz. Hücre eğitimli ve örgütlü grup demektir. Belli bir çalışma tarzı ve sorumluluğu vardır. Komiteler, çalışma alanına göre aralarında belli bir işbölümüne giden daha mükemmel örgütlerdir. İster çevre, hücre, temsilci yada komite olsun işçiler arasında yaratılan tüm örgütlenmelerde çalışma tarzı ve görevlerin esasları birdir. Propaganda, yayın dağıtma, yardım toplama, eğitim, işçileri birlik örgütlenmesine kazanma ve işçi mücadelesine çekmeyi vb. görevleri içerir. Örgütün biçimi ne olursa olsun işçiler arasında kurulan bu taban örgütlerinde gizlilik esastır. Eğer tabanda böylesi bir çalışma tutturulur ve yaygınlaştırılırsa, herhangi bir tutuklanma ürkütücü olmaktan çıkar, kayıplar da rahatlıkla giderilir.

Genellikle işyerlerinde çevrelerimiz var. Ancak dağınıklar ve deneyimsizler. Örgütlenmek ve mücadele etmek istiyorlar. Ya onlara varamıyoruz ya da bilinç ve deneyimimizle onlardan geri kalıyor, kısa sürede içlerinde eriyor veya sekter yaklaşımımızla onları ürkütüyoruz. Planlı ve sabırlı bir çalışma içinde olmamız gerekiyor. Örgüt kurma sanatını iyi kavramamız gerekiyor. Çevre içinde insan seçmek, seçimi isabetli yapmak ve isabetli görevlendirmek, eğitmek, denetlemek ve adım adım yayılmak gerekiyor. Aksi durumda örgütlenmede başarı elde edemeyiz.

Tanımımız illegal sendikacılığa uyuyor. Sömürgeci yasaklara rağmen her işyerinde birliğin bir yönetim komitesi hedeflenebilmelidir. Böylesi bir çalışma salt profesyonel devrimcilerle yürütülmez. Birlik yapısı gereği yurtsever işçileri görevlendirmelidir. Bunun için de eğitim ve örgütsel deneyim kazandırmak gerekmektedir. İllegal bir sendika ulusal bir sendikanın işlevlerini yerine getirir. Legal sendika bunun yansısı olarak örgütlendirilebilir. Sömürgeciler istedikleri kadar yönetimleri devirsinler ya da tutuklasınlar. Asıl örgüt varolduktan sonra legal yansısı bir daha rahatlıkla kurulabilir.

Demek ki gücümüzü tabanda birlik örgütü kurmaya yöneltceğiz. Önemli bir hedef de ulusal sendika birliği yaratmak olmalı. Bu hedef kaçınılmaz olarak alınmak zorundadır. İşçi yığınları ortak talepler etrafında birleştirilebilir. İşçi yığınlarının ulusal ve uluslararası alanda temsili açısından bu birlik zorunludur. Yurtsever İşçiler Birliği, bu görevi üstlenmiştir. Ancak görevi üstlenmek ayrı, görevi pratikte yürütebilmek ayrı bir konudur. Birlik, tüm işyerlerine hitap etmeden, pratikte işçi yığınlarına hitap etmeden, işçi sorunlarına egemen olmadan, işçi sınıfını uluslararası alanda temsili olanaklarını yaratmadan ulusal bir sendikal birlik temsilinden de gerçekten sözedilemez.

İşçileri ortak örgütlenmeye ve mücadeleye çekecek o kadar çok temel talepler vardır ki, sendikal haklara getirilen kısıtlamalar, yasaklar, düşük ücretler, işsizlik, keyfi işten atmaların yanısıra tüm ulusu ilgilendiren temel ulusal ve demokratik talepler, işçileri örgütlenme ve mücadeleye her an çekebilir. Sorun temel talepleri, güncel taleplerle birleştirerek işçileri örgütlemeyi becerip-becerememe sorunudur.

İşçi yığınları arasında çalışırken işçilerin toplumun diğer kesimleri üzerindeki etkisini de gözönüne almalıyız. Çoğu alanda işçiler örgütlendirilirken, diğer emekçi toplum kesimleri de örgütlendirilmektedir. Örneğin bir Batman ya da Ceylanpınar işçi potansiyelleri üzerinde kurulmuştur. Birkaç bin kişilik işçi kitlesi örgütlendirilirken bir şehir örgütlendirilmektedir.

İşçi örgütlenmesinin sendikalarla sınırlı olmadığını biliyoruz. Kooperatifler, benzeri yardımlaşma dernekleri, insan haklarıyla ilgili dernekler vb. biçimlerde çeşitli örgütler kurulabilir ve kurulmalıdır da. Aynı şekilde şehit ve tutuklu yakınlarıyla dayanışma örgütünü işçiler arasında kurmak da temel bir hedef olarak alınmalıdır. Legal olarak mümkün değilse bile illegal olarak bu örgütler kurulmalıdır. Şimdiden bir çok yerde böylesi çalışmayı yürüten çevreler vardır. Sorun mekanik biçimlere saplanmadan böylesi örgütlenmeleri yaygınlaştırmaktır.

Değerlendirmemizi büyük işyerleri üzerinde yoğunlaştırdık. Biliyoruz ki böylesi işyerleri Kürdistan genel işçi sayısına göre azdır, diğer bir deyimle işçilerin çoğunluğu küçük işyerlerinde çalışmaktadır ve sendikasızdır. Örneğin küçük sanayi işçileri, gündelikçiler, günlük iş peşinde koşan inşaat işçileri, tablacılar, çıraklar, kalfalar, tarım işçileri, belediye işçileri vb. oldukça farklı alanlarda çalışan işçi kümeleri vardır. Bunların toplamı birkaç milyonu aşıyor. Bunlar, İşçi Birliği için temel güçlerdir. Birlik, bu işçi kesimlerinin tümü içinde örgütlenmek zorundadır. Bu kesimlerin tümü içinde çevreler ve gruplar oluşturulmalı, ulusal kurtuluş cephesi bu işçi kitleleri içinde de güç durumuna getirilmelidir. Birlik, bu görevleri becermek için bu kesimlerin sorunlarını bilmeli, onlar içinde propaganda ve örgütlenme tarzına egemen olmalıdır. Bu da aktif yönelim ve bu işçi kesimleri içinde yerleşmekle mümkündür. Birlik, bu değişik alan ve özelliklerdeki işçi kesimlerinden yurtsever kadrolar kazanmadan onları örgütleyemez. Bu kesimleri örgütlenme ve mücadeleye çekecek talepler çoktur ve somutturlar. Çoğu sendikasızdır, çalışma koşulları son derece kötüdür, ücretler düşük ve keyfidir, göç vb. uygulamaların etkilerini en çok bu kesimler taşımaktadır. Bu taleplerden biri bile örgütlenme ve mücadele için yeterlidir. İnşaat işçileri için bir ücret saptaması bile, geniş işçi yığınlarını harekete geçirebilir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasal otoritesi yeterli bir güçtür, yeter ki bu otoriteyi örgütlenmeye çevirebilelim.

Türkiye'de sayıları birkaç milyonu aşan ve Türkiye politik ortamının vazgeçilmez ögesi haline gelen Kürdistanlı kitleler içinde işçiler en kalabalık ve en etkin kesimi oluşturmaktadır. Bu, işçilerin yönü ulusal kurtuluş cephesidir. Bu güç şimdiye kadar Türkiye sol güçleri tarafından suistimal edildi. "Enternasyonalizm" suistimal edilerek Kürdistanlı işçilerin dikkatleri ulusal sorundan çevrildi. Kürdistanlı işçilerin, ulusal kurtuluş örgütlenmesi içinde yer alması, Kürdistanlı ve Türkiyeli işçilerin ortak mücadelesine engel değildir. Tam aksine halkının ulusal sorununa sahip çıkan bir işçi sınıfı, Türkiye işçileri için daha güvenilir ve güçlendirici bir müttefik olur. Kürdistanlı işçilerin ulusal talep etrafında Türkiye'de örgütlenmesi ile Türkiyeli işçilerin Kürdistan'da örgütlenmesi arasında dağlar kadar fark vardır.

Keza Ortadoğu Arap ülkeleri, Avusturalya ve Batı Avrupa ülkelerindeki Kürdistanlı işçilerin de birlik kolları şeklinde örgütlenmesi temel bir hedeftir. Bu hedef doğrultusunda çalışma yürütüldüğü ve gelişme kaydedildiği de somut bir sonuçtur. Ancak amatörlük ve amatörlükte direnme yüzünden tekdüze bir çalışmadan kurtulamıyoruz. Eğitimde, örgütlenmede ve eylemde ilerletici olmayan aynı biçimleri aşamıyoruz. Halbuki bu alanlardaki örgütlenme, alanların legal olanaklarından yararlanarak ilerletilebilir, iyi bir örgütsel deney elde edilebilir ve birlik, tüm Kürdistan işçi yığınları adına geniş siyasal bağlantılar kurabilir ve güçlü bir siyasal temsil sağlayabilirdi. İşçiler güçlü eğitilmeliydi, sıhhatli seçimle her birlik üyesi işçiye görev verilmeliydi, işçiler işyerleri ve sendikalarda aktif olmaya teşvik edilebilirdi.

Neden bunlara varamıyoruz:

İşçi Birliği yönetimi kendi içinde istikrarlı bir bileşim ve örgütsel devamlılığa varamıyor. Birlik yönetimi kendini eğitmiyor. Birlik sorunları üzerinde profesyonelleşmeyi planına alamıyor. Deneylerden ders çıkarmıyor, işçileri eğitemiyor, görev vermesini, komite ve çevre kurmasını, temsilci atamasını bilmiyor. Atasa bile denetlemiyor ya da çalıştırmasını bilmiyor. Birlik yönetiminin durumu bu olunca, o istenen güçlü çıkışı yapamıyor ve yığınlara açılamıyor.

Birlik yönetimi:

- Kendi içinde güçlü bir bileşime gidebilmelidir. Birlik yönetimi, önüne en temel görev olarak kendi eğitimini koymalıdır. Birlik propagramı özellikle Kürdistan'da tüm temel iş alanlarına ulaştırılabilmelidir.
- Birlik yönetimi, önüne ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim aşamasına uygun bir planlama koymalıdır. Birlik planlamada Kürdistan'daki işçilerin örgütlenme sorunlarına eğilmelidir.
- Kürdistan'da farklı özelliklerdeki işçi yığınlarının sorunlarını kavrayabilmelidir. Bunun için de aralarında olmalıdır.
- Bu görev ortaya bir işçi bülteninin varlığını çıkarıyor. Bu bülten her alandaki Kürdistanlı işçilerin durumlarını, sorunlarını, örgüt ve mücadele görevlerini işlemelidir.
- Birlik yönetimi, tüm alanlarda işçi birliği adına yürütülen çalışmaları kendisinde merkezileştiren bir çalışma tarzı ve kapasitesine varabilmelidir.
- Birlik, üyelerini gizli koşullarda çalışabilecek, çevre ve komite kurabilecek tarzda eğitmelidir. Tüm temel alanlardaki aktif bilinçli işçilere varmayı hedefleyebilmelidir. Bunlara görev vermeli, bunları birlik çalışmasıyla sorumlu kılabilmelidir.
- Birlik yönetimi, birlik programını tüm alanlara ve yurtsever işçilere ulaştırabilmeli, işçileri onunla eğitmeli, işçi sorunlarını araştırmalı, bunları broşürler haline getirebilmelidir.
- Birlik yönetimi, ülkedeki gelişmeleri yakından izleyebilmeli, işçilerle ilgili önemli gelişmelere karşı anında tavır almalı, bu tavrı bildiri, afiş, toplantı ve gösterilerle sergileyebilmelidir.

Yönetimden başlayarak, birlik çalışmalarında tutturulacak bu görevleri yerine getirme temelinde yetkinlik, içine düşürülen ve bir yerde müzminleşme durumunu yansıtan tek düzeliğin ve darlığın aşılmasını sağlayacaktır. Aksi durumda gelişmeler çok geride izlenecektir. Dönem mücadele ve örgütlenme dönemidir. Yığınsal mücadelede işçi sınıfına temel bir görev düşmektedir. Örgütlenen, direnen, her işyerinde sömürgeci talanın önüne geçen, diğer toplum kesimlerini de harekete kaldıran yığınsal bir işçi mücadelesine varmak için devrimciler ve yurtseverler olarak hepimizin bilinçlenme, hatalardan arınma, örgütlenme ve mücadele seferberliği içinde olmamız gerekir.

"...Kürdistanlı işçilerin, ulusal kurtuluş örgütlenmesi içinde yer alması, Kürdistanlı ve Türkiyeli işçilerin ortak mücadelesine engel değildir. Tam aksine halkının ulusal sorununa sahip çıkan bir işçi sınıfı, Türkiye işçileri için daha güvenilir ve güçlendirici bir müttefik olur. Kürdistanlı işçilerin ulusal talep etrafında Türkiye'de örgütlenmesi ile Türkiyeli işçilerin Kürdistan'da örgütlenmesi arasında dağlar kadar fark vardır."

Bir şehit anasıyla söyleşi:

"Oğul, hep hayır içinde olasın, cennet mekanın olsun!"*

Soru: *Ülkeden yeni geldiniz. Ülkedeki mücadelenin durumu hakkında ne söyleyebilirsiniz? Halkın mücadeleye olan yakınlığı ne derecededir; ne gördünüz, ne yaşadınız?*

Cevap: Neler görmedik, neler geçirmedik ki! Dostluk ve insaniyetle birlikte ihanetler de yaşadık, gördük. Bunların yanında, gerilla kıyasıya bir kavga ve mücadele içindedir. Önceleri Kürtlük diye birşey kalmamıştı. Kimsenin Kürtlüğe inancı yoktu. Kürtlük artık yok deniliyordu.

Fakat bugün devlet ve elalemin gördüğü gibi Kürtlük tekrardan yeşermiştir, can bulmuştur. Şu içimizdeki hainler de olmasaydı, zaten Kürtlük şimdi çoktan amacına ulaşmıştı. Halk, şimdiye kadar uyutulabildi. Halkımız arasındaki cahillik oldukça koyulaştırılmıştı. Halen de bir kısım insanımız Kürt davasını anlayamıyor. Tırko'nun (Türk devletinin -bn.) yaptığı propaganda gibi, dağlarda haklı bir dava uğruna kanını döken evlatlarımıza "terörist", "Ermeni", "Allah-peygamber tanımıyorlar!" .vb. tanımlamalara kanabiliyor. Ama okumuş, bilinçli kesimler bu tür saçma sıfatlara hiç bir şekilde kanmıyorlar. Devlet cahil kesimin kafasına, "Apocular namaz kılmazlar", "Oruç tutmazlar" gibi olguları yerleştirmeye çabalıyor.

Bu oyuna alet olanlara soruyorum: Dağda savaşanlar hangi namazı kılsınlar? Neyin orucunu tutsunlar? Ülkesi özgür olmayan, insanı özgür olmayanın ibadeti nasıl kabul görür?

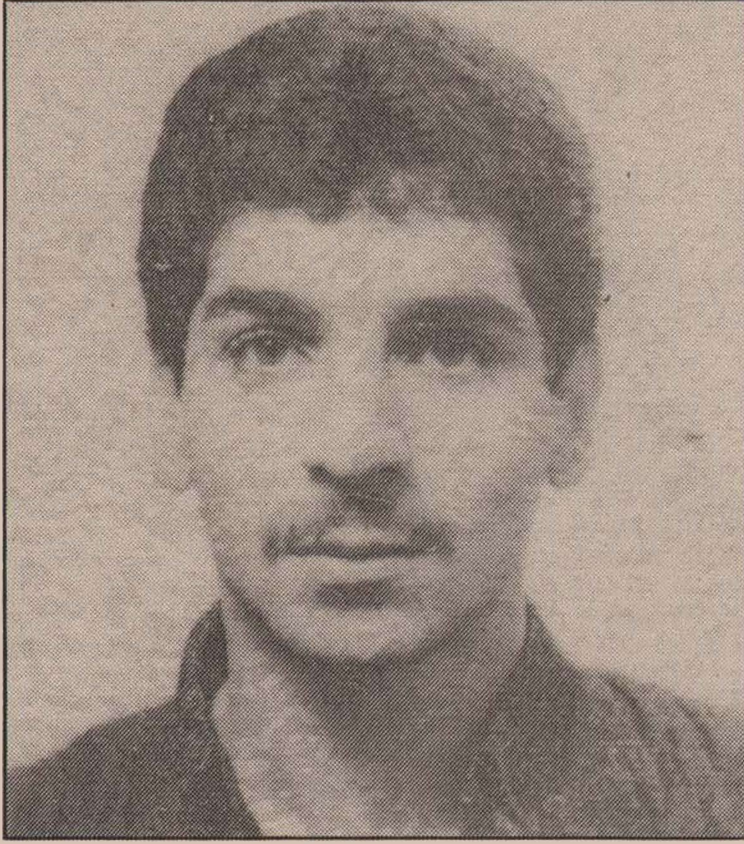
Gerillalar, bazen köyümüze de uğrarlardı. Doğru dürüst bir yiyecek dahi yanlarında görmezdik. Kurtarıcılarımızın bu durumuna üzülür, evimizde ağırlardık. Ama bazı komşularımız ihanet edip şikayette bulunabiliyorlardı. Beni gerillaya yardımcı olmaktan iki kez, kocamı üç kez tutukladılar. Sonra oğlum da bu haklı yolda şehit oldu. Şüphesiz oğlum, vatan toprağının namus ve şerefi için şehit olmuştur. Oğlum ne kumarbazdı ne de içkici. O ülkesinin şerefli ve haklı davası için düşmana karşı mücadelede şehit düşmüştür. Oğlum, **Kazım**, **Sabri**, **Seyid Beşir** ve **Kamuran**'dan daha değerli de değildir. Kendilerini gördüğüm oğlumun bu yoldaşları, ayrıca şehit **Ekrem** ve şehit **Davut** ve niceleri, birer kahraman önderimizdi. Oğlum bunlardan daha değerli değildir elbette. Bunu böyle bildiğimden, hiç de ağlayıp gözyaşı dökmeye çalışmadım. Düşmanı sevindirmedim. Ajan ve muhbirleri sevindirmedim. Onlara ağlamayacağımı gösterdim. Babasına, düşman karşısında bir yanlışlık yapmamasını, zaaf göstermemesini de söyledim. Benim iki çocuğum daha var. Bu uğurda yetişecektir. Kürt halkı ya hakkını alır ya da ben bunları da onun izinde vatan için ölümde yaşamı yaratmaya göndereceğim.

Soru: ***Bozan** ve arkadaşları şehit düşünce olay, halkın üzerinde ne gibi bir etki bıraktı?*

Cevap: Kerboran'daki bacısına telefon etmiştik. *"Ana, kardeşimin cesedini Kerboran karakoluna götürmüşler"* dedi. *"Kaç kişidirler?"* diye sorduk. *"Biri Derik'ten, biri Ruha'dan* (Urfa -bn.) *ve nereli olduğunu bilmediğim başka bir arkadaşı olmak üzere dört kişidirler"* dedi. *"Yüce Allahım!"* dedim. *"Ne olursa olsun, güzel oğlumun cesedi pis ve gaddar düşmanın eline geçmesin!"* diye yalvardım. Midyat'a geldik. Kepenkler daha açılmamıştı. Birine sordum, ne olmuş diye: *"Kerboranlı veya çevre mıntıkadan birini vurmuşlar"* dedi. Orada olan başka biri, *"Vallahi bravo kendisine... yiğitçe karşı koydu."* Ben de, *"Oğlum ihaneti kabullenmediği, boyun eğmeyi kabul etmediği için dağa çıktı. Halkının namusu ve şerefi için şehit düştü"* dedim. Yine başka birisi, *"Bacı gerçekten senin istediğin gibi oldu. Namus ve şerefimiz için baş koymuştur. Helal olsun O'na!"* dedi.

Sonra köye gittik. Köyde bacısına, **"Çek zılgıtı!"** dedim. *"Çek de ajanlar duysun, muhbirler duysun. Çünkü yüreğim zılgıt çekmeye şimdi dayanamaz. Onun için sen çek"* dedim. Bacısı ağlayınca babası, *"Ağlama köyde düşmanlar, ajanlar, hainler var"* dedi.

Baktık, köyümüze akın akın asker giriyor. Cesedi Mardin'den köye getiriyorduk. Araç ve halk yoğunluğundan köyde boşluk alan dahi kalmamıştı. Ceset camiye getirilmişti. Tabut kapağını kaldırdığımızda, tatlı bir uykudaymış gibi uyur bir hali vardı. Tatlı ve güzel bir renge, pembe bir renge bürünmüştü çehresi. Bu durumda babası da ağlayınca, *"Kendini şaşırma!"* diye yine uyardım. Camiden cenazeyle ayrılınca gençlerin sloganları duyulmaya başladı. Sloganlar eşliğinde halk camiden çıktı. Mezarlığa geldiğimizde halk yığınlaydı. **"Yaşasın Kürt şehitlerinin anısı!"** diye haykırılıyordu. Gömdüklerinde şunları dedim, **"Yavrum, hep hayır içinde olasın, cennet mekanın olsun! Allah istediğin gibi yaptı, seni namus ve şeref uğruna gönderdi. Sen de Kürdistan şehitlerine tabi oldun. Biliyor musunuz Kürtlük namus, şeref ve onuru için, ne kadar şehit vermişiz? Oğlum, hayır içinde kalasın! Uğurlar ola yavrum! Cemaat, başım ve gözüm üstüne buraya kadar geldiniz!"** Mezarlıkta binlerce kişi vardı.

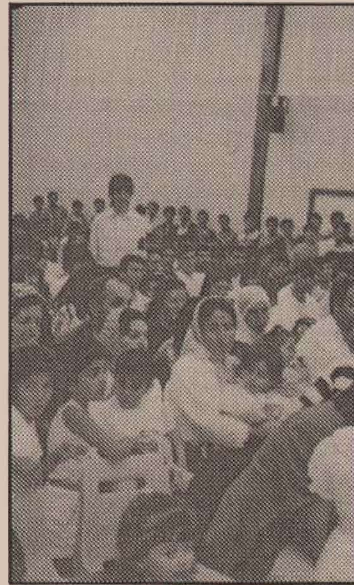

Kerboran şehidimiz **Halil TUNÇ (Bozan)** yoldaş

Ondördüncü gün babası, *"Türbesini yaptıracağım"* diyerek köyden ayrıldı. Sonra türbesini de yaptık. Bayrağını (ERNK bayrağı -bn.) O'nun mezarı üstüne bıraktık. Kısa bir süre geçmeden askerler gelip bizi tutukladı. Kızım ve yeğenimin kızı askerlere taşlarla saldırdılar. Üç asker ve bir çavuşun başını yardılar. Onlar da yeğenimi alıp dövdüler, işkenceye aldılar. Babasını da yine tutukladılar.

Soru: *Gerillalar şehit düşünce, halk onlara nasıl sahip çıkıyor? Onları nasıl toprağa veriyor?*

Cevap: Oğlum, gerçekten halk şehitlerine iyi sahip çıkıyor. **Ömer** vurulduğunda halk büyük bir törenle O'nu gömdü. Devlet **Bozan**'ı da vurduğunda, adını önce vermeye cesaret etmedi. Fakat halk, çoluğu-çocuğuyla, kadını-kızıyla gidip cenazelere sahip çıkıyor. **Bozan**'ın durumunda halk cesedi vermek istemeyen 50 kadar askere taşlarla saldırdı. 20'sinin başını yardı. Şehitlerin naaşını, başlarına bela oluyor diye ve halkın tepkisinden korktukları için istemeyerek de olsa vermek zorunda kalıyorlar. Yoksa bütün şehitlerin naaşını ya çukurlara gömer ya da yakarlardı. Bagok Dağı'nda şehit düşen gerillaların cesetlerini buldozerlerle çukurlara doldurmadılar mı?

Şehit **Halil TUNÇ** yoldaşın anısına Fransa-Paris'te düzenlenen geceden

Soru: *O dönem durum farklıydı ama, şimdi...*

Cevap: Tabi artık durum eskisi gibi değildir. Gün geçtikçe mücadele büyüyor, genişliyor ve halk bilinçleniyor. Şerefli olanlar haksızlıklara göz yummuyorlar, şerefsiz olanlarda ise durum farklı. Düşmandan aldıkları kemikler karşılığında alçalıyor, uşaklaşıyorlar.

PKK ortaya çıkmadan önce durum başkaydı. Acaba kadınlarımız Türk askerinin korkusundan bir yere çıkabiliyorlar mıydı? Kadınlarımız, Türk askeri namuslarına dokunur, saldırıp tecavüz edebilecekleri korkusuyla bir köyden bir yere gidebiliyorlar mıydı? Fakat bugün kadınlarımız bütün dağlarımızda serbestçe gezebilirler. Gönlümüz ferahtır. Türk askerlerinden zırnık kadar korkuları yoktur artık. Çünkü kadınlarımız çok iyi biliyorlar, hangi dağa giderlerse Apocular vardır orada ve ayrıca intikam da alacaklardır. Bu nedenle gönlümüz rahattır, Türk askerleri korku içindedir.

Soru: *Cizre ve Nusaybin Serîhildan'ları nasıl oldu?*

Cevap: Evdeydim o zaman yavrum. Eğer Cizreliler'in yaptığını bütün ülke yapsaydı, o zaman çoktan ülke kurtulmuştu. Midyatlılar da kepenklerini o dönem indirdi. Batmanlılar iki gün kepenk indirmişti. Estelliler (Midyat'ta müslüman Mihelmi-Araplar'ın oturduğu bir mahalle -bn.) eyleme katılmadı. Türk gazeteleri Estelliler'i hıristiyan olduklarını yazmıştı. Fakat bildiğiniz gibi onlar da müslümandır, üstelik eziliyorlar da. Ama yazık, Türk devletini destekliyorlar. Cizreliler 17 gün boyunca dükkanlarını kapalı tuttu. Midyat'ta askerler kapalı dükkanların köşebaşlarında dururlarken çocuklar, onlarla alay edip kıçlarına sopalar hedefliyorlardı... Ne Midyat'ta ne Silopi'de, ne Cizre'de, ne Şırnak'ta açık hiç bir dükkan kalmamıştı. Tamamıyla bir birlik oluşturmuştular. Cizre'de bir çocuk da vurulmuştu. Çocuğun bacısı ve anasının resimleri Türk gazetelerinde yayınlandı. Ana şöyle diyordu, **"Yavrum, Yusuf'um, kızım kimse vurulmadı! Şehit oldu benim oğlum şehit... O ölmedi yaşıyor hala!"** Evet, gerçekten herkes Cizreliler'in yaptığını yapmış olsaydı, bugün çoktan kurtulmuştu ülkemiz. Cizreliler, hiçbir ajanı içlerinde bırakmıyor. Hepsini gebertiyorlar.

Soru: *Yani, sizce Cizreliler yiğitler mi? Yoksa içlerinde arkadaşlarımız mı çok?*

Cevap: Evet Cizre'de arkadaşlar da çok. Fakat Cizreliler'in aslı da temizdir. Aslında ülkemizin herbir tarafı çoktan Cizre gibi olmalıydı şimdi. Sanki diğer yerlerde Parti az mı çalışıyor? Düşman ve hain yüreklere az mı korku salıyor? Partinin yarattığı insanlık az mı halkın yüreğinde yankılandı? Neden diğer yöreler de Cizre gibi yapmıyorlar? Bu defa, Nusaybin de var gücüyle kendini bu işe verdi, iyi yaptı. Qamişlo Kürtleri de yiğitlik ettiler. Yazın ortasında 17 gün dayanışma amacıyla işi bıraktıklarını, kepenklerini indirdiklerini duydum. Yığınlarla sınır tellerine saldırdılar. Ayrıca Nusaybin'de Kürt bayrağı da dalgalandırıldı. Diğer iki çocuğum Hozan ve Yavuz da yanımdaydılar. Bayrak dalgalanırken resmini çekmeyi düşündüm. Ama askerler her tarafı sarmıştı. *"Yasak!"* deyip beni durdurdular. *"Neden yasak, bu yasağınız neyin nesi"* diye sordum. Kısaca; beni yanaştırmadılar. Halk arasında, **"Aman ne kadar da güzel bir bayraktı o öyle? Yazık doyasıya göremedik!"** deniliyordu. Bazıları da, *"Şöyle gördük, böyle gördük"* deyip anlatıyorlardı Kürt bayrağını... mutluluklarını dile getiriyor, imrendiriyorlardı yanındakilerini.

Kadınlar, çocuklar, yaşlılar ve gençler Serîhildan'a topyekün katılmıştı. Köylerde de kimse kalmamıştı. Cizreli ve Nusaybinli insanlarımızın yaptığı yiğitliği bugüne kadar hiç kimse yapmamıştır. Sonra iki tankı da tahrip ettiler.

Halk, otobüslerle gelen askerleri taşlayıp defolun diye bağırıyordu. Cizreliler'in gösterdiği yiğitlik az mıydı? O zaman eşim Ramazan'a, *"Hadi malı-mülkü satıp Cizre'ye yerleşelim. Hiç olmazsa arkadaşlar eve geldiğinde buradaki komşular gibi ihbarda bulunacak soysuzlar yoktur orada"* dedim. Komşu olduğumuz, aynı toprağı ve suyu paylaştığımız halde, bu bedbahtlık ve ihanet niye, anlayamıyorum!

Soru: *Halkın devrime katılım durumu nasıldır? Halk gerillaya verdiği desteği arttırmaya başladı mı? Biz buradakiler ne yapabiliriz?*

Cevap: Oğlum, hain ve ihbarcılar sorunu halledilmeden ne yapılabilinir ki? Onlara karşı nasıl hareket edilmesi gerekiyorsa öyle yapılmalıdır. Yüreklerine korku salmak gerek. Eğer halk böyle direnişler gösterebiliyor, birliğini sağlayıp bu şekilde ayağa kalkabiliyorsa, Türk devletinin bunun karşısında yapacağı hiç birşeyi kalmamıştır demektir. Halkımızı para, rüşvet, ikramiye vb. şeylerle satın alıp kendilerine bağlamaya çalışıyorlar. Halkımızdan onlara kananlar da oluyor. Onları tehdit ederek, ikna ederek düşmandan uzaklaştırmak gerekir.

Bazıları da bir günde amaca ulaşmak istiyorlar. Yanlış bir tutumdur. Halkımızın durumunu bilmiyorlarmış gibi davranıyorlar. Önce hainler yaptıklarından caydırılmalılar. Düzelmiyorlarsa, o zaman onları ya ölüm ya da ateşler içinde yanma beklemelidir.

Bir dönem İstanbul'daydık. Nereli olduğumuz soruluyordu. *"Kürdüz, Mardinli'yiz"* diyorduk. *"Ha demek Süryani'siniz"* deniliyor-

Devamı 18. sayfada

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Tarım ve sanayi merkezi bir beldemiz

DILÛK

(Antep)

-II-

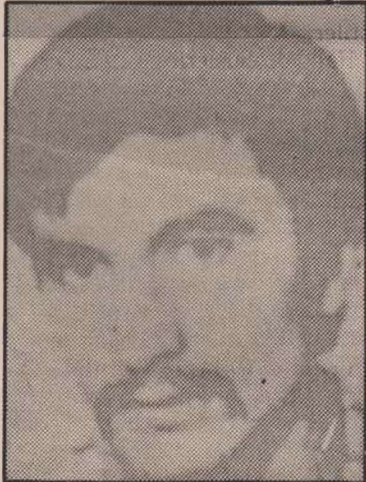

YERLEŞİM ALANLARI VE NÜFUS DAĞILIMI

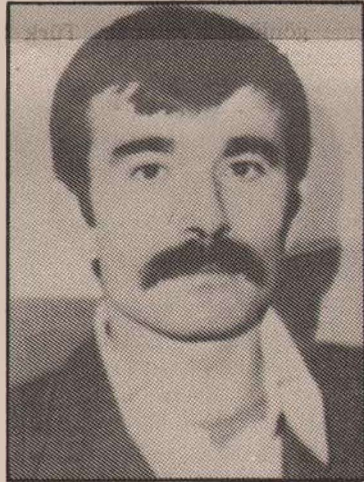
Antep şehrimiz Kuzey Kürdistan parçasının Güney-Batı Eyaleti içerisinde yer alır. Aynı zamanda Güney-Batı Kürdistan ve Türkiye ile de bir sınır şehrimizdir. Güneyden Güney-Batı Kürdistan, doğudan Urfa, kuzeyden Maraş, batıdan ise Türkiye'nin Adana ve Hatay illeri ile sınırdır.

Ortalama olarak denizden yükseltisi 500 ile 1000 metre arasında değişir. Sınırları vadi, ova ve dağlarla çevrilidir. Toprakları az engebeli ve yerleşime elverişlidir.

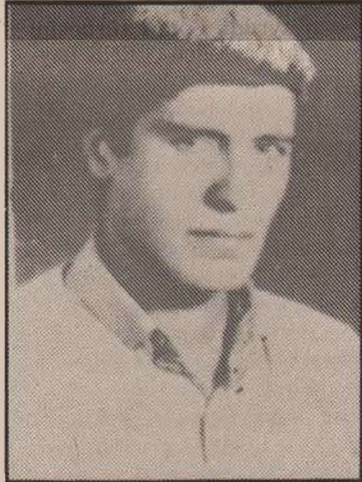
Antep, nüfus olarak Kuzey Kürdistan'ın en büyük şehridir. Türkiye şehirleriyle de orantılandığında sayılı büyük iller arasında yer alır.

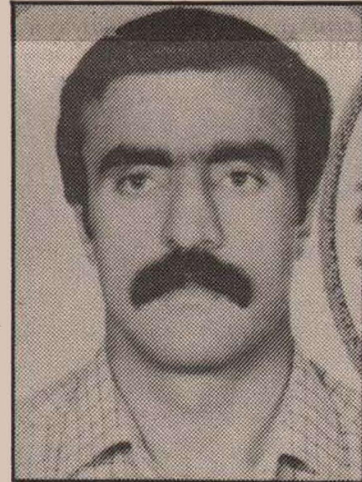
Haki KARER

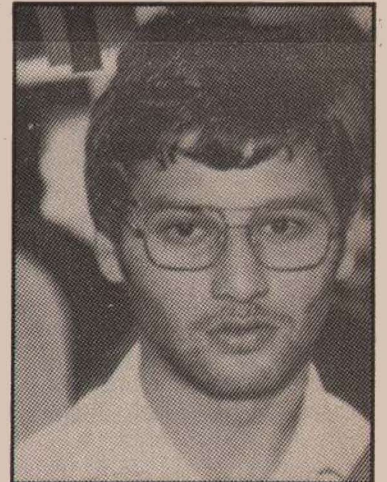
Kemal PİR

Sait ŞİMŞEK

Sabri GÖZÜBÜYÜK

Ali Kamber DEMİR

Yüzölçümü 7.642 kilometrekare olan Antep'in barındırdığı nüfus 808.697'dir. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 106 kişidir. Bu nüfus yoğunluğu, kuzey Kürdistan ortalamasının çok üzerindedir.

Merkez İlçe: Antep'in ortasında kurulmuştur ve Araban dışındaki diğer tüm ilçelerle sınırdır. Beldenin alan, nüfus ve nüfus yoğunluğu olarak en büyük ilçesidir.

Nüfus 449.392. Yüzölçümü 2.105 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 213 kişi. Nüfusun %85'ine yakını merkezde yaşamaktadır.

İlçeye bağlı 1 bucak ve 143 köy vardır.

Merkezde sanayi ve ticaret gelişkin bir düzeyde. Köylerde ise genellikle bağcılık, fıstık ve sebze yetiştiriciliği yapılır.

Araban: Beldenin kuzeyinde kurulmuştur. Yavuzeli ilçesi, Urfa, Adıyaman ve Maraş şehirleri ile sınırdır. Beldenin üçüncü küçük ilçesidir.

Nüfusu 26.868. Yüzölçümü 496 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 54 kişi. Nüfüsun %81'i ilçede yaşamaktadır.

Araban'a bağlı 38 köy vardır.

Araban Ovası üzerinde kurulan ilçenin ekonomisi tarıma dayalıdır.

İslahiye: Antep'in batısında kurulmuştur. Merkez, Kilis ilçeleri, Hatay, Adana ve Maraş şehirleri ile sınırdır. Alanca, Merkez ilçeden sonra Antep'in ikinci büyük ilçesidir.

Nüfusu 85.605. Yüzölçümü 1.513 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 57 kişi. Nüfusun %26'sı ilçe merkezinde yaşamaktadır.

İslahiye'ye bağlı 2 bucak ve 70 köy vardır.

İlçenin önemli bir bölümü İslahiye Ovası'nda yer almaktadır. Bu, beldenin en verimli bir ovasıdır. Ovada pamuk, tahıl, baklagiller ve sebze yetiştiriciliği yapılır.

Kilis: Beldenin güneyinde kurulmuştur. Güney-Batı Kürdistan, Oğuzeli, Merkez İlçe, İslahiye ile sınırdır. Merkez ve Nizip ilçesinden sonra nüfus ve nüfus yoğunluğu bakımından Antep'in üçüncü büyük ilçesidir.

Nüfusu 95.419. Yüzölçümü 1.243 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 77 kişi. Toplam nüfusundan 58.335 kişi ilçe merkezinde yaşamaktadır. İlçe merkezi bu nüfus sayısıyla Merkez İlçe'den sonra ikinci sıradadır.

Güney-Batı Kürdistan'a 10 kilometre uzaklıkta olan Kilis'e bağlı, 1 bucak ve 106 köy vardır.

Halep üzeri Ortadoğu'ya açılan karayolunun önemli bir kavşağında bulunması ve Güney-Batı Kürdistan'a sınır olması nedeniyle ilçe ekonomisinde ticaret önemli bir yer tutar. Aynı zamanda kaçakçılığın da yoğun olduğu bir ilçedir.

Nizip: Antep'in doğusunda kurulmuştur. Güney-Batı Kürdistan, Urfa, Yavuzeli, Merkez ve Oğuzeli ile sınırdır. Nüfus bakımından Merkez'den sonra ikinci büyük ilçedir.

Nüfusu 96.367. Yüzölçümü 1.348 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 71 kişi.

Nizip'e bağlı 1 bucak ve 117 köy vardır.

İlçenin güney kesiminde tarıma elverişli küçük ovalar bulunur. En önemli tarım ürünleri antepfıstığı ve zeytindir. Nizip çıkardığı sabunla da tanınır. Alanda işçi sınıfı da önemli bir yoğunluktadır.

Oğuzeli: Antep'in güneyinde kurulmuştur. Güney-Batı Kürdistan, Nizip, Merkez ve Kilis'le sınırdır. Antep'in küçük ilçelerindendir.

Nüfusu 37.903. Yüzöçümü 475 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 80 kişi.

Oğuzeli'ne 2 bucak ve 88 köy bağlıdır.

İlçe ekonomisi tarıma dayalıdır. Tahıl, sebze, üzüm, zeytin ve fıstık yetiştirilir.

Yavuzeli: Antep'in kuzeyinde kurulmuştur. Urfa, Araban, Maraş, Merkez ve Nizip'le sınırdır. Nüfus ve yüzölçümü bakımından beldenin en küçük ilçesidir.

Nüfusu 17.143. Yüzölçümü 463 kilometrekare. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu 37 kişi.

Yavuzeli'ne bağlı 30 köy vardır.

İlçe topraklarının önemli bir bölümünü Yavuzeli Ovası oluşturur. Tahıl, baklagiller, sebze, meyve, üzüm ve zeytin yetiştirilir.

(Yukarıda verilen istatistikler 1980 yılına aittir.)

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDEKİ YERİ

Antep denilince, Parti hareketimizin ilk şehidi, değerli enternasyonalist **Haki KARER** yoldaş akla gelir. **Haki** yoldaşın kanı, ulusal kurtuluşçu düşüncenin çağdaş önderliğinin dökülen ilk kanıdır. Antep'te, sömürgeci Türk devletinin oluşturduğu ajan örgütlenme olan "Sterka Sor" adlı örgüt tarafından katledilen **Haki** yoldaşın şehadeti, Hareketimizi tarihi bir kararla karşı karşıya getirmiştir. Hareketimiz, sömürgeci düşmanın bu ilk ve sert yöneliminde, ya geleceğe doğru yol alacaktı, ya da geri adım atarak yok olup gidecekti. Çünkü, Hareket henüz grup aşamasında; mensupları tecrübesiz ve hem de tüm maddi olanaklardan yoksundu. Düşmana ve ajan örgütlenmelerine, ideolojik ve politik karşılık vermek sorunu vardı. Tüm engellere ve yoksunluklara rağmen, Hareketimiz dönemi başarıyla atlatır. İşte, bu zor ve tarihi dönemde Parti Önderliğinin belirleyici rolü olacaktı. Politik uyanıklığı sayesinde Hareketimiz tasfiye olmaktan kurtulur.

Aslında **Haki** yoldaşın katledilmesi, ulusal kurtuluş hareketimize ağır bir darbe olur. **Haki** yoldaş katledilmekle kalınmaz, düşman tarafından Hareketimiz içine ajan unsurlar sızdırılır, "Apocular, Hakicilerin başını öldürdü" propagandası geliştirilir. Hareketin mensupları çok çeşitli biçimlerde düşürülmeye çalışılır. Dönem oldukça sancılaşır ve Hareketin önderliğini oldukça zorlar.

Zorlu ve yaman döneme karşı kısa denilebilecek bir dönemde toparlanma sağlanır. **Haki** yoldaşın anısının da bir gereği olarak Parti Programı çıkarılır ve bu şehadet olayının yaklaşık 1,5 yıl sonrasında PKK'nin kuruluşu gerçekleştirilir. Bu gelişme, düşmanın karşı-devrimci darbesine karşılık devrimci bir intikam olur.

Antep, Hareketimize yönelik saldırıların yoğun şekilde düşman ve sosyal-şovenler tarafından yürütüldüğü bir alandır. Hareketimizin çıkışından 12 Eylül askeri darbesine kadar, bu saldırılar yoğun şekilde devam etti. Hareketimizin önde gelenlerinin hemen tümü bölgede bu yoğun saldırılar ortamında çalışmalar yürüttü. Bu saldırılar daha çok önder yoldaşlarımızın imhalarını hedefliyordu. Bu imha mantıklı saldırılarla birlikte yoğun bir teşhir ve tecrit kampanyası geliştiriliyordu.

Antep, Kürdistan proletaryasının en yoğun olduğu bir alandır. Bunu da dikkate alan Hareketimiz, bölgeye büyük önem verdi. **Haki KARER** yoldaş, ulusal kurtuluş düşüncesini ilk olarak Antep'e taşıran yoldaşımızdır. Gerek **Haki** yoldaşın döneminde, gerekse daha sonraki süreçte yürütülen ulusal kurtuluş çalışmaları güçlü sonuçlar ortaya çıkardı. Bölgeden çok sayıda kadro çıkarıldı. Bölge proletaryasına küçümsenmeyecek düzeyde işçi sınıfı bilinci verildi. 12 Eylül dönemine kadar Antep, Hareketimizin en güçlü gelişmeler yarattığı şehirler arasındaydı. 12 Eylül askeri darbesinden bu yana gelişmeler kesintiye uğradı.

Bu dönemde Antep'te başarılı çalışmalar, yürüten ve daha sonraları şehit düşen yoldaşlarımız vardır. **Haki KARER, Kemal PİR, İsmet DOĞRU, Sait ŞİMŞEK, Sabri GÖZÜBÜYÜK** ve **Ali Kamber DEMİR**, Antep'te ulusal kurtuluşçu çalışmalar yürüten ve mücadele içinde şehit düşen yoldaşlarımızdır.

Partimiz, Antep'te 12 Eylül öncesinde yarattığı ve 12 Eylül ile birlikte durgunlaşan ulusal kurtuluşçu potansiyele yeniden ulaşmıştır. Bu potansiyele ulaşma hem kırsal kesimde ve hem de şehirsel alanlarda gerçekleşmiştir. Bölgedeki gelişmeler, olumlu bir seyir izlemektedir...

Antep, geçmiş pratiğinde de görüldüğü gibi ulusal kurtuluş mücadelemizin güçlü gelişmeler yaratabileceği bir konuma sahiptir.

Antep şehrimiz de sömürgeci düşmandan kurtulacaktır. O gün geldiğinde **Haki** yoldaşın anısı daha anlamlı ve yaygın olarak yansıtılacaktır. **Haki** yoldaş, ulusal kurtuluş ideolojisini Antep'e ilk taşıyan militan ve bu devrimci ideolojinin alana ilk dökülen kanın sahibi ve kahramanı olarak anılacaktır.

Gelecek sayıda:
SERHEDAN (Kars)

Oğul, hep hayır içinde olasın...

Baştarafı 16. sayfada

du. *"Kürtler de kimmiş"* diye soruyorlardı. Evet, Kürtler'in adı sanı bile yoktu. Ama bugün açık alınla, *"Kürdüz"* diyebiliyoruz. Dün, Kürt yoktu ki adı olaydı! Ama bugün adımız, hatta artık "devletimiz" bile vardır. Bu yeni bir gelişmedir. Belli sınırlar içinde faal olan bir devletimiz olmasa da, adımız ve sanımız bellidir.

Soru: *Avrupa'daki Kürtler'e ilişkin ne düşünüyorsunuz? Onlardan bir istediğiniz var mı? Ülkede, Avrupa'daki Kürtler'den gelen bir yardım gördünüz mü? Bir aydır buradasınız, Avrupa'yı nasıl görüyorsunuz?*

Cevap: Doğrusu ülkemdeki gerçeklikle burada yaşananlar arasında dağlar kadar fark gördüm. Buradaki bizim Kürtler neredeyse ülkelerinde olanlara aldırdıkları bile yok. Bu kadar şehit var, bu kadar çok insan kanını döküyor, buradaki bizim Kürtler ise dört kuruşunu esirgiyor. Partinin gidip resmen yardım istemesi doğru olur mu hiç? İllahi Cephe komiteleri veya derneklerin gidip istemeleri mi gerekir? Nerede olursa olsun, her Kürt insanı, Kürt adı yaşatıldığı için şükretmesi gerekmez mi? Adımız, varlığımız tarihten bile silinmiyor muydu? Bunlar uğruna o kadar çok şehit verildi, bu bilinmek zorundadır! Ama halen de bazıları Avrupa'da yalan-dolan konuşabiliyor, hayret doğrusu! Geceler düzenliyor, bilmem parti-marti kuruyorlar... Bu ne yalancılık? Bu ne rezalet? Hem Avrupa'da olanların daha çok çalışması gerekmiyor mu? Çocuklarının yiyecek ve ihtiyaçlarından fazlasını mücadeleye aktarmaları gerekmiyor mu yani? Bu kadarı yiyeceğe, bu kadarı giyeceğe ve şu kadarı da dağlarımızdaki arkadaşlara demeleri gerekmiyor mu? Bir de şehit çocukları Fransa'dan gelecek yardımlara kalsalar zaten açlıktan göçüp giderler. Şehit çocukları sadece Almanya veya başka yerlerdekilerin yardımlarına muhtaç olsalardı, halleri feraydı. İyi ki şehit çocukları muhtaç değildir.

Soru: *Daha önceleri Avrupa'dakiler sadece ekonomik yardımlarda bulunsunlar yeterlidir deniliyordu. Ama bugün ülkedeki mücadele koşullarına göre hareket edersek, insanlarımızın sizce nasıl davranmaları gerekir?*

Cevap: Eğer bu iş bana kalsaydı, şöyle yapardım: İki veya üç kişilik ailelerden birer kişi kazanır ülkeye yollardım. Eğer tek çocuklu aile olsa, onlardan da mali destek vermelerini isterdim. Çünkü ülkedeki direniş, vatan sana muhtaç, vatan seni de bekliyor. Vatanına destek olandan Allah da razı olsun. Salt sözde yardımcı olanın da yüzü her zaman karadır.

Soru: *Ülkede gerillalar nasıl savaşıyor, iyi savaşıyorlar mı?*

Cevap: Onlarla karşılaştığım her fırsatta aralarına aldıklarına çok dikkat etmeleri gerektiğini söylerdim. *"Bazen deliler, ahmaklar, hatta MİT ihbarcıları aranıza girebiliyor... Bunlara dikkat etmeniz gerekiyor"* diyordum. Bir gerilla grubu sorumlusu bana şöyle demişti: *"Ana, dediklerinin tümü doğrudur, biz de bunları biliyoruz. Fakat biz onları iyi tanıyor ve düşmana karşı tutuyoruz. Nihayet onlar da insanımızdır. Onlara doğru yolu göstermeye çalışıyoruz. Yaptıklarının doğru olmadığına canlı örnekler göstererek onlara gerçekleri öğretmeye çalışıyoruz. Halkımız yığınla tahribatlara maruz kalmış ve çokca yolunu şaşırmıştır. Bu nedenle, halktan yolu şaşıranlara da sahip çıkarız. Ne yapalım ana..., halkımız zavallı duruma düşürülmüştü. İnsanları bu durumdan kurtarmamız gerekiyor, zaten görevimiz de budur."*

Soru: *Serok APO'ya iletceğiniz bir isteğiniz var mı?*

Cevap: Allahıma bin şükürler olsun ki, oğlum Serok'un gösterdiği yolun şehidi oldu! Allah oğlumun ömrünü de Serok'a ihsan eylesin! Hepimiz o mutlu güne kavuşuruz inşallah! O gün ki, artık Kürt ve Kürdistan özgürdür! **Bozan** oğlumun gönlünde kalan muradına O'nun adına bari ben erseydim! Ben **Bozan**'ın annesi, Serok Apo'ya sonsuz selam ve sevgilerimi iletir, gözlerinden hasretle öperim. **Bozan** Serok'un öğrencisiydi. Serok'un yanında ders ve talim gördü. Serok, **Bozan**'ı doğru bir yol ve dava için, namus ve şeref için hazırladı. Bunun için önce Allah'tan sonra Serok'tan memnunum. Oğlumu bu doğru yola, namus ve vatan yoluna koyduğu için ondan sonsuz derecede memnunum. İki çocuğum daha var. **Bozan**'ın adını doğacak çocuklarımıza vereceğiz elbette. **Bozan**'ın ülkemiz ve halkımız uğruna yaptıklarının bilincinde olanlar, daha şimdiden çocuklarına onun adını vermeye başladılar bile.

Serok ve cemaatine selamlarımı sunarım. Ülkemiz insanları şimdiye kadar ahmakça baş eğdiler. Misto-Koro (Mustafa Kemal -bn.) babalarıymış gibi dizdiler besteleri ona. Fakat bugün artık kimin halkımızın başı olduğunu herkes öğrenmiştir! Keşke bir defa Serok'un sesini duysaydım, ne olurdu! Bozan mezardan kalkıp yanıma gelmiş olurdu o zaman! Daha düne kadar biz Kürtler ve Kürtlüğümüz ölüydü. *"Kürt de neymiş?"* diyorlardı. Ama bugün Allah'ın ve Serok'un sayesinde adımızı, kimliğimiz kabul görmüştür. Halkımız artık eski halk değildir... elini haksızlığı yıkmak için kaldırıyor... haksızlığa kalemiyle karşı koyuyor... haksızlığa karşı her şeyiyle direniyor. Fakat halen hain ve kalbi kötüler aramızda dolaşabilmekteler. Öyleyse, kurtuluşu sağlayana kadar çok çalışmalıyız. Bugün askerler köyümüze geldiğinde korkmaktadır. Bugün yolumuzu, bayrağımızı, Serok'umuzu tanıyoruz. Serok'umuzu tanıyor, kim olduğunu biliyoruz. Kürtler şimdiye kadar Atatürk'ün "himayesinde" değiller miydi? Kimdi bu Atatürk? Kimin çocuğu olduğu belli olmayan, onun bunun çocuğu biri... Şükür Allah'a ki bugün kendimizin himayesindeyiz.

Bir defasında Diyarbakır Cezaevi'ndeki tutukluları ziyarete gitmiştik. Mahkeme günüydü. Birisi gelip mahkemenin olmayacağını söyledi. Esirler, *"Türkçe konuşmayacağız... "Kürt ve Kürdistan devletinin üyeleri sizin yerinizde olsaydı karşımızda ancak o zaman ifade verirdik"* demişler savcı ve hakimlere. Eğer bizler de esirlerin yaptığının yarısını yapmış olsaydık, Cizre ve Nusaybinliler'in yaptıklarının yarısını yapmış olsaydık, **Bozan, Davud** ve **Ekrem**'ler gibi Kürdistan şehitlerinin yolunda olsaydık, bugün Kürdistan çoktan kurtulmuş, düşman kahrolmuştu.

Dilo, Allah Serok'un yardımcısı olsun! Üç kişiydiler, Türk devletine meydan okudular ve nihayet bizi yine Kürt yaptılar. Bizi ordulaştırdılar, Kürdistan'ı yaşattılar. Kültürümüz, müziğimiz de artık serbesttir. Yakalansak da, ölsek de ne yazar. Partimiz var, ordumuz var, savaşımız var. Sloganlarımız, mısralarımız, dizelerimiz Kürt ve Kürdistan içindir artık. Düşmana baş eğmek yok artık. Sıkıştığımızda Mahsum KORKMAZ Akademisi **gibi kamplarımız var gidecek... Serok'umuza ulaşabiliyoruz. Avrupa'ya geleceğimize, ordumuz saflarına katılabiliriz. Bundan böyle Türk devletinin egemenliğinde yaşamayı kabul etmiyoruz, etmeyeceğiz!**

* Bu söyleşi Kürtçe'den tercüme edilmiştir.

ÇGD ilk raporunu...

Baştarafı 10. sayfada

Olaydan sonra çeşitli çevrelerin öne sürdüğü 'katliamı PKK yapmadı' savları gazeteciler köye serbestçe girmediği için netlik kazanmadı.

Bunun dışında bölgede artık gazeteciler, sadece olay bölgelerine değil, bölgede seyahat ederken bile güçlüklerle karşılaşıyorlar. Daha önceleri kimlik kontrollerinde rahat olan gazeteciler, artık didik didik aranıyor, adeta 'neden Güneydoğu'ya geliyorsunuz' sorularıyla karşılaşıyorlar.

Bölgede, halk arasında bir tedirginlik göze çarpıyor. Yurttaşlar özellikle sürgün işleminin yaygınlaştırılmasından korkuyorlar. Kent merkezlerinde, kasabalarda, köylerde olası sürgün listeleri kulaktan kulağa yayılıyor. Şimdilik sadece memurların sürgünü gerçekten başlamış durumda.

Siyasi partilerde Cizre olayları ve kararnamelerin çıkmasından sonra başlayan suskunluk sürüyor. Hatta, büyük umutlarla kurulan ve ilk başlarda doğudaki eski SHP'liler tarafından desteklenen HEP de, artık ilgi görmüyor. SHP'nin prestijini kurtarmak amacıyla hazırladığı Kürt Raporu olumlu tepki almıyor.

Bunların yanısıra, bölgede yerli ve yabancı insan hakları savunucularının, parti gözlemcilerinin ve milliyetine bakılmaksızın tüm gazetecilerin seyahat ve haber alma özgürlüğü tehdit altında."

Irak'a kimyasal silah satımında...

Baştarafı 8. sayfada

kimyasal silah üretiyor ve bu konuda en çok Alman firmaları tarafından destekleniyor.

– Silahsızlanma Araştırma Merkezi SİPRİ'nin raporlarına göre, süper güçlerin hemen hepsi Irak'a maddi destek sundu. Hatta bu listeye göre FAC 20.sırada. Başta SSCB, Fransa ve Çin geliyor. Ancak dağılım açısından **FAC en başta yer alıyor. Yani tüm silah üretim fabrikalarında Alman teknisyenleri eğitim ola**rak faaliyet yürütüyor. Örneğin Irak'ın Askeri Araştırma Merkezi SAAD 16'ya bir zamanlar 38 Alman firması eğitmen göndermiş. Bu eğitmenler, tüm silah üretim tesislerinin-mühendis ve teknisyen olarak vazgeçilmez birer unsurları oldular.

– CIA'nın verdiği bilgilere göre, Mısırlı bir tüccar Almanya'da Irak'ın bakteriyel silah üretimi için hammadde alış verişi girişimlerinde bulundu. Irak, kimyasal silahların yanısıra bakteriyel silah üretimine ağırlık verdi. Çünkü bu silahlar, kimyasal silahlardan yüz kat daha etkilidir.

– Irak, özellikle mantar zehirlerinin peşinde. Çünkü bunlar, genetik müdahale sonucu tek taraflı kullanılabiliyor; yani kullanan güç, kendisini bu silahlara karşı iğnelerle koruyabiliyor. Bu tür zehirli maddeler, gerektiğinde çok sınırlı bir tarzda da kullanılabiliyor.

– Irak'a zehirli madde satışında en çok Alman firmaları katıldı. Josef Kühn isminde bir şahıs, Aşağı Saksonya bölgesinin Neustadt am Rüberberg kentinde bulunan bir firmanın Irak'a bu malzemeleri satmasına aracı oldu.

– Ancak bu konuda CIA'nin bilgisi dahi kıtmış, yani oldukça gizli bir tarzda yürütülüyor, Irak'ın bu konuda ne kadar ilerlediği tam olarak bilinmiyor.

– BND ve Federal Hükümet bu tür silah ticareti hakkında **ABD'den sürekli** bilgi almasına rağmen fazla bir girişimde bulunmuyor. Örneğin SPD'nin silahlanma uzmanı Norbert Gansal'ın verdiği bilgilere göre, yılda 1000 kere somut bilgi veriliyor.

– FAC'nde her yıl 75.000 ihracat dilekçesi veriliyor. Bunları kontrol etmek mümkün olma**dığı için kanun gereğince şüpheli durumlarda 'serbest ticaret'** lehine karar alınması gerekiyor. Üstelik hem askeri hem de sivil amaçlar için kullanılabilecek malzemelere yönelik hiç bir engel yok. Ki kimyasal maddeler böyledir.

– Silah satımı konusunda FAC'nin önünde uluslararası engeller bulunduğu için silah satmanın diğer bir yöntemi, silahların ve hammaddelerin diğer bir NATO ülkesinde bulunan yavru firmalara satılması ve bunlar üzerinden aktarılmasıdır. Örneğin, F. Alman MBB firması, İspanya üzerinden Irak'a savaş helikopteri sattı. Milan-Hot ve Roland roketleri, Euromissile adında Alman-Fransız ortaklığı üzerinden satıldı. Iraklı subaylar, İran-Irak savaşı sırasında Almanlar tarafından uçaksavar roketlerinin kullanımı konusunda eğitildi. Kimyasal silah satımına ise, WET firmasının yanısıra Karl Kolb ve Pilot Plant firmaları katıldı. Bu malzemelerin resmi olarak gübre üretimi için satıldığı bildirildi.

– Olay şimdi bu denli açığa çıktıktan sonra kovuşturmaya uğrayan WET firması, hemen iflas ettiğini ilan etti. Ayrıca kovuşturmayı yürüten Darmstadt savcılığı, araştırmalar sırasında her tarafta engellerle karşılaştığını bildirdi. Federal Ordu dahi bilgi vermeyi reddediyor, böylece de belge toplanamıyor.

– Geçen yıl H.H. firması Irak'a bazı özel metal tesisleri sattı. Araştırmalar sonucu bu metal **tesisleri içinde Uranyum 235 mad**desinin üretiminin mümkün olduğu ortaya çıktı. Uranyum 235 atom silahının temel maddesidir.

Impressum:	Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:		
Metin Özkan	BERXWEDAN	BfG. - Bonn	Avustralya 3.00 $	Hollanda 3.00 hfl.
Adlerstr. 7	c/o Feyka-Kurdistan	Konto Nr.: 12 05 24 21 00	Avusturya 18.00 s.	İngiltere 0.80 £.
2085 Quickborn	Postfach: 15 31	BLZ: 380 101 11	Belçika 60.00 bfr.	İsveç 6.00 skr.
	5300 Bonn 1		Danimarka 8.00 dkr.	İsviçre 2.50 sfr.
			Fransa 6.00 ff.	Norveç 10.00 nkr.

Destpêk di rûpela dawî de

lê siwar bûbû, bi tevayî hat rûxandin. Pêşmerge, destur nedan ku navgina duwemin bikaribe xwe nêzîkî cihê şerî bike.

Koma ku bûye hedefa êrîşê, komeka şerê taybetî bû. Weke dagirker ji dibêjin, ev kom, li gundan axiftinên "aştiyê" dikira.

Lê belê em gelê Kurd, gelekî baş dizanin, "aştiya" wan dihê çi wateyê. Li hemû êrdimên bakurê Kurdistanê, ji sala 1984'an vir ve, komên bi vê nolê hatine avakirin.

Ev kom diçin gundan, gundiyan dicivinin ser hevûdu, wan tehdît dikin, PKK û pêşmergeyan gunehbar û tewanbar dikin û ji gundiyan dixwazin ku bibin cerdevanên cehş. Xebatên vê nolê karûbarên wan ên bingehî ne. Komên vê nolê pêşemin diçin wan gundan, ku alikariyên aktîf didin têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan.

Xebata van komên şerê taybetî, xebata timên xweser tewaw dikin. Gava timên xweser dixwazin bi terorê bigihin armancên xwe, ev ji bi azineyên nermiji dixwazin xwe bigihinin eyni armancan. Ev bikaraninkarê ramyariya şekir û darê zorê ne, ku ji aliyê gelê me ev ramyarî gelekî baş dihê nasin. Komên taybetî yen vê nolê hinde xwinxwar û hov in, weke ku mirov nekaribe bawer bike. Da bizanibin û derêxin holê, ka pêşmerge hatine gund an ne, jinên pêşmergeyan didin ber muayeneyên nemirovî. Miftiyên di van koman de ji, ol dikin navgina di destê xwe de û bangeşiya faşist û dagirkeriyê birêvedibin.

Mafê kesên xebatê ji bo armanceka hevqasî hov û dirinde ya dagirkeriyê birêvedibin, tenê û tenê mirin e. Pêşmerge ji, bi êrîşa xwe cezaya ku mafkiribû, da vê komê.

Foto: Medico International

ARGK bi êrîşa xwe yekeniyeka dagîrkeran belav kir

GIRGÊ AMO (SILOPYA): Roja 2'ê Tebaxê pêşmergeyên ARGK êrîşekê birin ser gundê Hesenan, ku dikeve kendal û dêmenên Çiyayê Cûdî. Êriş rastûrast çû ser qereqoleka dijmin. Di vê êrîşê de rokêt ji hatin bikarhanin. Avahiya qereqolê bi tevayî hate hilweşandin. Di vê êrîşê de yekeniyeka dijmin bi tevayî hate têkbirin û belavkirin. Di vê êrîşê de sê serbaz hatin kuştin 13 ji birindar ketin. Weke nûçeyen me ji welatparêzan girtine, ku ew ji ji pêşmergeyên li derdorê girtine, eşkere dibe ku serleşkerê yekeniya dijmin ê subay ketiye destê pêşmergeyan. Li ser encama vî subayî hina çi agahî negihane me. Dagirker, piştî êrîşa pêşmergeyan, li derdorê dest bi operasyoneka berfireh kirine. Gava em li van operasyonan binêrin, eşkere dibe, ku subay hina di destê pêşmergeyan de ye.

Di domana vê êrîşê de pêşmergeyên me yên rizgariya netewî çi hundabûnekê nedane û lêdan nexwarine. Herweha pêşmerge, dest danine ser gelek çekên serbazên dijmin ji.

Êrîşeke pêşmergeyan çû ser avahiya hikumetê li navçeyê

QILABAN-ÇOLAMERG: Şeva 13'ê Tebaxê pêşmergeyên me yên rizgariya netewî, êrîşeke bi rokêtan birin ser avahiya hikumetê ya li navenda navçeya Qilaban. Sê rokêt li avahiyê ketin. Avahî heya birekî pêwîst şewitî.

Sê polisên li pêşiya avahiyê nobedarî dikiran, birindar ketin. Birînên polisan gelekî xedar in.

Pêşmerge dozerek û du navgînan rûxandin

EBEX û ELBAK-WAN: Roja 8'ê Tebaxê li ser riya Ebex (Ozalp) û Elbakê (Başkale) li nêzîkî gundê bi navê Turan pêşmerge avêtin ser şantiya çêkirina riyan. Dozerek û du navginan dan ber agirî û rûxandin. Dagirker, da bikaribin li hemberê xebatên pêşmergeyan xwe rabigirin, li êrdimê gelek riyên bi armancên leşkerî çêdikin. Riyên çêdikin tev ji bo karên leşkerî bikardihênin.

Pêşmerge, bi karkerên li şantiyê re ji peyivin, ku hejimara wan hindik bû. Ji karkeran re gotin, ku livbazî ne li dijî wan, li dijî dagirkerên Tirk e.

Di şerê li gundê Dehşikê de sê şervanên ARGK û gundiyekî welatparêz şehîd ketin

KOSAR-MÊRDÎN: Komeke pêşmergeyên ARGK a ji çar kesan, ku li derdorên navçeya Kosarê (Kiziltepe) xebatan birêvedibir, di encama giliyekê de, li gundê Dehşikê ji aliyê yekeniyên dagirkeran ve hate zivirandin. Komên xweser ji tevlî vê livbaziya dorpêçanê bûn. Roja 1'ê Tebaxê dora saet sisiyan, şerê beyanê, şer destpêkir. Biqasî sê saetan doma. Pêşmergeyên hatibûn dorpêçandin, li hemberê êrîşa dijmin bi dirûşmeyên serfiraziyê heya berika xwe ya dawî bi mêrxasî li ber xwe dan.

Dagirker di êrîşa xwe de rokêtan ji bikarhanin. Xaniyê ku pêşmerge lê bûn, bi rokêtan hilweşandin. Di şer de pêşmergeyên ARGK ên bi navên **Bêrivan**, **Seyda** û **Remzi** û gundiyê welatparêz ê bi nave **Abdi**, ku biryara li kêleka pêşmergeyan şerkirinê dabû, şehîd ketin. Miriyên ji nava rêzên dijmin çend kes in, hina em agahdar nebûne. Piştî şer serbazên dagirkeran gelek gundî girtin. Xaniyê welatparêzekî ji, yê bi navê Şêxoyê Emikê, dan ber agirî û şewitandin. Herweha dest ji danîn ser biqasî 50 milyon lîrên vî welatparêzî, ku diravên wî di xênî de bûn.

Mayina pêşmergeyan panzêreke leşkerî firand

SÊRT: Roja 6'ê Tebaxê pêşmerge mayinan vedan ser riya gundê Çêlîkan. Panzêreke leşkerî ji ser mayinekê derbas bû. Bi peqina mayinê panzêr firî baniyan. Panzêra ji ser mayinê derbas bûbû, bi tevayî şewitî û rûxî. Serleşkerek û çar serbazên di panzêre de bi xedarî birîndar ketin. Dagirker wan, bi ambulansan birin nexweşxaneya bajarê Sêrtê. Heya niha hina em agahdar nebûne, ka ev serbazên dijmin mirine yan ne.

Li ser riya gundên Gurzuvan û Mexesê mayina pêşmergeyan

BERWARÎ-SÊRT: Roja 8'ê Tebaxê kerwaneki leşkerî yê dijmin ji navçeya Berwari derket. Navgina kerwanê ya pêşemin, li ser riya gundên Gurzuvan û Mexesê ji ser mayinekê derbas bû, ku pêşmergeyan vedabû. Lê heya niha em agahdarî encamên vê bûyerê hina nebûne.

Gundek din ji cerdevanan hate paqijkirin

XIZXÊR-SÊRT: Roja 2'ê Tebaxê pêşmergeyên ARGK êrîşekê birin ser "parêzkarên" gundê Mercê navçeya Xizxêrê (Şirvan). Dest danîn ser çekên neh "parêzkarên" li gund, ku hejimara wan bi tevayî deh kes e. "Parêzkarê" dest li ser çeka wî nehatiye danîn, di domana êrîşa pêşmergeyan de ne li gund bû. "Parêzkarên" dest li ser çekên wan hatiye danîn, li hemberê pêşmergeyan li ber xwe nedan. Gotin, ku nedixwestin çekan bistinin, lê dagirkeran bi kotekê çekan xistine destên wan. Gava sund xwarin, ku disa çekên dijmin nastinin, pêşmerge ji serî nedan çi livbaziyeka cezakirinê.

Pêşmerge di nava gund de civînekê ji pêkhanin. Ramyariya "parêzkariyê" ya dijmin eşkere û şirove kirin. Ji gundiyan xwestin, ku nebin navgina vê ramyariyê.

Piştî çalakiyê serbazên dagirkeran ji hatin gund. Neh "parêzkarên" dest li ser çekên wan hatibû danîn, girtin. Weke nûçeyên ji êrdimê digihin me, kesên ku dest li ser çekên wan hatiye danîn, disa standina çekan napejirînin û gundî li ber xwe didin. Lê hinekan ji, hejimareka gelekî kêm, disa çekên dijmin standine.

Li dora gundê Payî navçeya Xizxêrê herweha hinde şerên çekdarî ji, di navbera pêşmergeyên ARGK û yekeniyên dijmin de çêbûne. Ev şer cih bi cih rojek û nîvê domane. Di van şeran de du polisên girêdayê komên taybetî hatine kuştin û pênc ji bi xedarî birîndar ketine. Dagirker, hejimara kuştiyên ji nava rêzên xwe yên di vî şerî de veşartî hiştin, lê hejimara kuştiyên ji pêşmergeyan çar dan bihîstandin. Lê weke nûçeyên ji êrdimê û cihê şeran gihane me, eşkere dibe ku ev daxweyaniya dijmin ne rast e û di şer de tenê pêşmergeyek şehîd ketiye. Di van şeran de herweha zarokek ji bûye hedefê berikên komên xweser û hatiye kuştin. Welatparêz ji êrdimê agahî gihandin me, ku xebatên pêşmergeyan li gundên Xizxêrê her diçe zêdetir dibin û "parêzkarên" li derdorên navçeyê kom bi kom çekên dijmin ji destên xwe dihavêjin. Lewma dagirker ji ber vê pêşveçûnê ketine nava tirseke mezin û lewma ji li dûv hevûdu daxweyaniyên weke "... hevqasî pêşmerge hatin kuştin" didin belav kirin.

Weke dihê zanin, di sala 1983'an de komên me yên rizgariya netewî li derdorên navçeya Xizxêrê xwe bi cih kiribûn. Di mêjûya 15'ê Tebaxê 1984'an de komeke HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan) a piçûk di bin serleşkeriya hevrêyên **Ramazan KAPLAN** û **Abdulkadir BİÇİM** avêtibû ser navenda navçeya Xizxêrê. Paşê li vê derdorê çalakiyên berfireh û tund bibûn karên rojene. Li Xizxêrê rêhevalên **Ali UGUR** û **Veli YAŞAR** ji xebat kirine û ev serleşkerên me yên mezin, di nava gelê êrdimê û rêkxistina rizgariya netewî di girêdanên nekaribin werin lerizandan danibûn. Di mehên zivistan û bihara sala 1985'an de ji ber giliya xayinê bi navê Remê Şêrikê Hurmizî û xayintiya Ali Ozansoy, li êrdimê hinde şerên rêzbirêz çêbûn. Di van şeran de **Ramazan KAPLAN**, **Ali UGUR**, **M. Sait YILDIRIM**, **Ekrem GUNDUZ**, **Ahmet AYDIN** û **Abdulkadir BİÇİM** şehîd ketin. Di nava wan de rêhevalê **Sabri OK** ji, çend şoreşger, birindar ketin destê dijmin.

Di sala 1985'an de li Xizxêr û Motkan, yekeniyên HRK livbaziyên rêzbirêz ên tolehildanê pêkhanin. Paşê, ji bo demekê, xebatên me yên rizgariya netewî li vê derdorê hatibûn rawestandin.

Lê niha ARGK disa xwe li vê derdorê bi cih kiriye. Lêdanên dijwar li dagirkeran û li hevxebatkarên wan dixe. Ev ji xwehdanên sar ji eniya û patika wan dihêne xwarê. Dagirker ji Xizxêr, mina xetekî di navbera êrdimên Botan û Xerzanê de dizanin, lewma pêwistiyêka bi serê xwe didin Xizxêre. Xebateka pêşmergeyan a li derdorên Xizxêr û Motkan bi cih bûye be, dihê wê maneyê, ku pilanên dorpêçana Botanê yên dijmin di avê de çûne û wê biçin.

Civîneka gundan û livbaziya cezakirinê ya pêşmergeyan

ARICAK-MAZRA: Şeva 11'ê Tebaxê, pêşmergeyên me yên rizgariya netewî çûn gundê Çavuşdere navçeya Aricakê. Civîneka mezin û berfireh li gund pêkhanin. Pêşmerge herweha keyê gund ji pişange kirin, ku li gund sixurî dikir. Keyê gund dixwest "parêzkariya" lu gund ji pêş ve bibe. Herweha bikarhanina "parêzkariyê" ya dijmin ji hate pişange kirin.

Civînên li gundan, ji wê xebatê birek in, ji xebata afirandina rêkxistinên gundan a bi destê peşmergeyan û tevgera paqijkirina gundan ji hevxebatkarên dijmin. Ev xebat ji bikarhanineke berfireh û tund e. Hema hema li çar aliyên bakurê Kurdistanê civînên vê nolê çêdibin. Lê ev livbazi û xebat gelekî kêm xwe dispêrin weşan û rojnameyan. Lê belê civînên li gundan ji şêweyên livbaziyên pêşketine û gelekî pêwîst û bi naverok in. Birek in ji xebatên pêşmergeyî. Li gundên ev xebatên ramyarî yên pêşmergeyan çêdibin, otoriteya dijmin belav dibe. Li şûna otoriteya dijmin, otoriteya rizgariya netewî bi riya **Komên Gel** avadibe.

Li navenda bajêr sîxurekî sergardiyan hate cezakirin

CIZÎRA BOTAN: Komeke pêşmergeyên ARGK, şeva 7'ê Tebaxê, li navenda bajarê Cizîra Botan, sergardiyanê girtigeha Cizîrê yê bi navê Mehmet Atak, li pêşiya xaniyê wî, wî da ber berikan û bi mirinê cezakir. Bêbextê hatî cezakirin, bi xebatên xwe yên sixurî (ajanî) li Cizîrê bi nav û deng bû. Mehmet Atak ne tenê nobedarî û gardiyaniya girtigehê dikir, herweha di girtigehê de şikenceyan ji çêdikir, girtiyan û mirovên girtiyan bi bartilê dişêland, tevlî operasyonên dagirkeran dibû, welatparêzan dida girtin, di navbera serleşkerên artêşa dagirkeran de diçû û dihat û bi vê riyê ji bartilên mezin ji welatparêzan digirt.

Bi vê livbaziyê, otoriteya ARGK li navenda bajarê Cizîra Botan li ser girsên bajarî bêhtir hate têkûz û xurtkirin.

Çekên çar "parêzkarên" din jî hatin standin

GUMGUM-MÛŞ: Roja 3'ê Tebaxê li qopaniya Çaylar navçeya Gumgumê (Warto), pêşmergeyên me yên rizgariya netewî, dest danîn ser çekên çar "parêzkarên" gundan. Berî niha ji pêşmerge li gundên navçeya Gumgumê dest danîbûn ser çekên "parêzkaran." Ev bûyer tev şanî me dikin, ku li derdorên navçeya Gumgumê otoriteya pêşmergeyên ARGK, her diçe xurtir dibe, hejimara cezakirinan ji gelekî kêm bûye û êdî kêm kes çekên dijmin distinin.

Daweyên li hemberê welatparêzan didomin

SÊRT û ÊLIH: Ji destpêka nivê meha Tîrmehê pêve, li bajarê Êlihê (Batman) hinde welatparêz hatibûn girtin. Mehkemeya 17 kesên ji wan, roja 8'ê Tebaxê li bajarê Sêrtê çêbû. Di celseya yekemîn a dadgehê de, bili welatparêzê bi navê Siddik Tan, 16 welatparêzên din hatin berdan. Ji bo girtî hiştina Siddik Tan, çi derfeteke gunehkar kirinê di destê dagirkeran de nebû û nekarîn "suceka" wî şanî bikin an jî bi lêv bikin. Advokat û welatparêzên hatine berdan, gotin, ku hemû girtin dilxwazî bûn; ji ber ku Siddik Tan bavê şehîdekiye wî berne-dan. Dagirker li hemberê wî xwedî rik û hêrs in. Hemû welatperwerên hatine berdan, gotin, ku di dirêjahiya hefteyekê de rastî şikenceyan bûne, birçî hatine hiştin û bi berdewamî rûberê livên nizm bûne.

Artêşa dagîrkeran şewitandina gundan didomîne

DIH, ŞIRNEX, BERWARÎ û ŞAX: Roja 29'ê Tîrmehê li dora gundê Gurzuvan navçeya Berwarî pêşmerge, kerwaneki dijmin tevlî serbazên di navginan de tunekiribûn. Piştî dawî bûna şerî, dagirker destpêkiribûn, ku berê xwe bidin gundên derdorê. Weke nûçeyên gihane me, gundên bi navê Ilisu, İnceler, Hol û Kal hatine valakirin û sohtandin.

Yekeniyên artêşa dagirkeran li Şirnexê ji pênc zivingên gundê Avyanê valakirine û dane ber agirî. Zivinga Girê Siran û du zivingên din ên gundê Torkizê ji, ku dikeve ser riya Şirnex û Dihê (Eruh), bi tevayî şewitandine.

Li navçeya Dihê ji deverê darîstanî yê li dora Çiyayê Reş (Çiyayê Şêx Emer) û zevî, dehl û bexçeyên gundiyan ji aliyê hêzên artêşa dagirkeran hatine şewitandin.

Herweha agahî gihan me, ku li derdorên navçeya Qilaban (Uludere) ji dagirker, gelek gundan şewitandine.

Gundên Şaxê yên bi navên Govkan, Alêkan û Kelakê ji hatine valakirin. Govkan bi tevayî hatiye valakirin. Li Alêkan çend mal mane û li Kelakê ji tenê 150 mirov mane.

Komên xweser zarokekî 13 salî kuştin

XEBÛR-GIRGÊ AMO: Şerê taybetî yê dagirkeriyê li Kurdistanê bi teviya hovitiya xwe didome. Ki derkeve pêşiya dijmin, jin-zaro û ji kijan temenî be, tenê gava Kurd be, dihê kuştin. Dijmin hema dixwaze hemû jindarên li Kurdistanê tune bike.

Niha xelekeke nuh tevlî kirinên dijmin bû. Faruk Aktugê 13 salî ji aliyê komên xweser ên dagirkeran hate kuştin.

Faruk Aktug zarokekî dibistana bingehîn bû. Lê wî xebat dikir, da keda xwe tevlî debariya malbata xwe bike, ji ber ku hemû dewlemendiyên welatê wî ji aliyê dagirkeran talan bûne. Bi wî temenê xwe yê piçûk dixebitî; lewma ji ew, herweha mirovekî mezin bû.

Roja 5'ê Tebaxê, kesên li ser Pira Xebûrê bûn, pira ku tixûbê di navbera başûr û bakurê Kurdistanê de dixize, ditin ku komên xweser ên nêçirvanên mirovan in, reşandin ser zarokên li ser pirê hêk û nan difirotin rêwiyan. Faruk Aktug ji di nava van zarokan de bû. Zarokên din revîn û karîn xwe rizgar bikin. Lê Faruk hate kuştin. Du zarokên ji ber qirkirina komên xweser reviyabûn, derbasî axa başûre Kurdistanê bûn. Heya niha ji, çi agahiyek li ser herduyan nehatiye bihistin.

Bavê Faruk Aktug ê bi navê Haci bi nameyeka giliyê serî da sawciyê Girgê Amo (Silopya). Xwest ku daweyek li dijî xwînxarên kurrê wî kuştine, were vekirin.

Weke dihê biran, di domana serîhildana me ya geli de, di biharê de ji, li Cizira Botan Abidin TUNCER'ê 11 salî ji aliyê dagirkeran hatibû kuştin. Hingê serbazên dijmin panzêrên xwe ajotibûn ser gel û pêl Abidin ji kiribûn û wî bi perçiqandinî kuştibûn.

Artêşa Tirk a dagîrker dîsa li Kurdistanê mirovên bêguneh kuşt

GÊWER-ÇOLAMERG: Roja 6'ê Tebaxê ajansên nûçeyan û radyoyên Tirkan, li ser bingeha daxweyaniyeka "Waliyê Rewşa Şitandî" Hayri Kozakçioglu, dan bihistandin, ku li dora gundê Klora Jori navçeya Gêwerê, heft "terorist" di şer de hatine kuştin û yek ji birîndar hatiyê girtin. Li gora nûçeyan ev, bersiva banga hêzên parastinê yên xwe-bi- dest-dayinê nedabûn û lewma di şerê derketî de hatibûn kuştin.

Roja 9'ê Tebaxê ji rojnameyên Tirkan bûyerê li gora daxweyaniyên Hayri Kozakçioglu weşandin. Hiç hewce ji neditin ku pirsyariyekê bikin û herin cihê bûyerê ji. Bûyerê weke "şereki" û yên hatine kuştin ji weke "endamên PKK" dan belavkirin.

Rojnameya "Milliyet" (9'ê Tebaxê) weha nivisand, "Heft endamên PKK mirî hatin girtin." Rojnameya "Tercuman" (9'ê Tebaxê), "Heft teroristên PKK ku xwe nedan dest mirî hatin girtin û yek ji sax hate girtin" nivisandibû. Herweha rojnameyan nivisandin, ku di encama şerê derketi de, "Du rokêtavêt û heşt çekên dirêj tevlî 24 berikan, 58 narinçokên destan û gelek berik ketine destan."

Lê belê bûyer, bi tevayî li çewta daxweyaniyên berpirsiyarên dewleta Tirk û nûçeyên rojnameyên wan e. Kesên hatine kuştin ne endamên PKK ne û ne ji pêşmerge ne. Kesên hatine kuştin gundiyên sivîl in. Bûyer ji ne şer û pozberiyek e. Banga "xwe bidin dest" ji li ci kesî nehatiye kirin. Bûyer qirkirineke hov bi xwe ye. Tenê yek ji, ji gundiyên hatine kuştin, ne çekdar bû. Piştî ku gundî hatine kuştin, dijmin her yek du çek daniye ser cesedên wan.

Ev qirkirin weha çêbûye: Heş gundî, ku bazirganên ajelan (heywanan) û tev ji eşîra Guyi navçeya Qilaban bûn, xwe bi firotin û kirrina ajelan mijûl dikiran. Wê rojê çûbûn gundê Klora Jori navçeya Gêwerê, ku bûyer ji li wir çêbûye. Serekê eşîra Dirri İdris Oren deyndarê van gundiyan bû. Ev kes, diçe lihevhatinekê bi serleşkerên artêşa dagirkeran ên li êrdimê re çêdike. Heşt gundî, li derveyî gund li benda bêbexti mabûn. Serbazên dijmin dora wan dipêçin. Bi yekcarê wan didin ber barana berikan. Çar ji gundiyan di cih de dimirin. Ji çar gundiyên xedar birîndar sisê ji di rê de dihên kuştin, gava bi hiceta wan bibin nexweşxaneyê, wan dibiran.

Navên gundiyên em navên wan dizinin ev in:

1- Salih URUN, kurrê Mahmut, sala 1965'an ji dayika xwe bûye, ji gundê Kel Hesnan navçeya Qilaban.

2- Mahmut URUN, kurrê Fettah, sala 1955'an ji dayika xwe bûye, ji gundê Kel Hesnan navçeya Qilaban.

3- Omer URUN, sala 1965'an ji dayika xwe bûye, ji gundê Kel Hesnan navceya Qilaban.

4- Omer UZEGİ, kurrê Ahmet, sala 1955'an ji dayika xwe bûye, ji gundê Ziravikê navçeya Qilaban.

5- Sadik YAKUT, kurrê Salih, sala 1955'an ji dayika xwe bûye, ji qopaniya Krorê navçeya Qilaban.

Piştî qirkirinê, berpirsiyarên leşkerî yên li Gêwerê agahî li ser kesbûna yên hatine kuştin ji sawciyê Qilaban xwestine. Bersiva sawcî weha bûye; "Kesên hatine kuştin û yê birîndar, yek ji ne endamê PKK ne. Tenê yek ji ne mehkum e. Tev ticarên heywanan in û bi vî karî xwe mijûl dikin."

Xwediyên, gundiyên Kurd ên bêguneh ku hatine kuştin, diçin navçeya Gêwerê û ji sawcî û berpirsiyarên leşkerî cesedan dixwazin. Ji ber ku berpirsiyarên dagirkeran ditirsiyan ku wê rastî ronahî bibin, cesedan nadin û wan li cihê bûyerê binax dikin.

Weke agahiyên gihane me piştî ku gundî hatine kuştin, serbazên dagirkeran wan li paşiya mekineyan girêdane û kişkişandine. Laşên wan perçebûne û dagirker laşên wan kirine xwarina kuçikan. Paşê wan dane axê. Herweha hinek ji dibêjin, ku gundî bi saxî hatine girtin û paşê di qişleya leşkerî de, bi şikenceyan hatine kuştin.

Merivên wan, ji bo standina cesedan, li navçeya Gêwerê xwepêşdanekê çêkirin û kirina dewleta Tirk bi dijwarî protesto kirin.

Ji aliyê din, roja 7'ê Tebaxê li ser riya gundê Aval navçeya Dihê, jineka Kurd a bi navê Besna Aksoy ji ser mayinekê derbas dibe û di encama peqînê de dihê kuştin. Ev mayîn ji aliyê komên xweser li ser riya gund hatibû vedan. Di meha Tîrmehê de ji li gundê Mijînê navçeya Qilaban du zaro ji ber peqîna mayinan jiyana hunda kiribûn. Dîsa, di meha Gulanê de li gundê Osyanê navçeya Berwarî jinek ji ber mayînan jiyana xwe hunda kiribû.

Dagirkerên Tirk mirovên Kurd bi hoviti dikujin û paşê dibêjin, "di şer de terorist hatine kuştin." Ev taktika dijmin ne nuh e. Qirkirinên li gundên Çolamergê û navçeya Silopya hîna nehatine ji bîr kirin. Hovitiya dewleta Tirk bi van nimûneyan ronak û zelal li ber çavan e.

Dagirkerên Tirk, bi qirkirina li gundê Klora Jori navçeya Gêwerê, şanî kir, ku şerê xwe yê qirkirina mirovan li dijî gelê Kurdistanê zêdetir kiriye û hîna jî dike.

Li hemberê vê hovitiya dijmin, divê çi keseki Kurd bê deng nemî ne û xebata tolehildanê li dar bixe.

Bîlançoya şerê ARGK a salekê
15 Tebax 1989 - 15 Tebax 1990

Şerê têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan ê çekdarî di pêşengiya ARGK de şeş salê xwe li şûn hişt û dest bi şerê sala heftan kir.

Di vê sala dawiyê de li ser bingeha serkeftinên pêşmergeyî, serîhildanên êrdimî jî xwe dan şanî kirin. Gelê Kurdistanê ji bo daxwazên netewî û demokratîkî dakete şeqeman û dest bi xwepêşdanan kir. Dagîrkeriya Tirkan û terora wê hatin protesto kirin. Gelê me xwedî li berxwedana şehîdên têkoşîna rizgariya netewî derket û şehîdên xwe kire ala têkoşîn û serîhildanê.

Di encama serîhildana gelî de gelek ciwanên Kurd xwe gihandin ARGK. Şerê rizgariya netewî yê çekdarî tenê bi Botanê bi tixûb nema û xwe dagerand teviya bakurê Kurdistanê. Pêşmerge bi firehî alîkariya gelê me girtin. Pêşemîn li Botanê serpiriştî kete destê ARGK, dijmin kontrola xwe bi tevayî hunda kir.

Dagîrkeriya Tirkan di vê salê de ji ber tengezariya xwe pêşemîn berê xwe da gelê me yê sivîl û çekên kîmî bikarhanî. Cendekên şehîdan neda malbatên wan û bi komî kire goristanên ji çalan.

Roja 9'ê Nîsanê li dijî serîhildana gelî derbeyeka sivîl çêbû û biryarnameya bi hejimara 413'an hate danezane kirin. Armanca biryarnameyê zuwakirina bingeha civakî ya pêşmergeyan e. Ji bo Kurdistan ji dinê re girtî bimîne, armancên sansûrê, qedexekirina xwepêşdanan û koçberkirinê bûn naveroka biryarnameyê.

Lê gava dagîrker dîsa nekarîn pêşiya pêşveçûnan bigirin, êdî nezanîn çi bikin û roja 30'ê Tîrmehê Serekwezîrê Tirkiyê Yildirim Akbulut weha got, *"Ez li vir danezane dikim, li Tirkiyê Kurd tune ne, tenê Tirk hene. Her kesekî li ser vê axê Tirk e û her kesek mecbûre bibe Tirk."* Carek din baş derket holê, ka kîjan logîk serî dide azîneyên mafên mirovan birîndar dikin. Di encama vî mejiyê gemar de, di meha Hezîranê de li gundê Gêrê 27 mirovên me yên gundî bi hovîtî hatin qirkirin. Lê pir eşkere bûye; dewleta Tirk bi vê ramyariya xwe nikare tiştekî bike û gelê Kurdistanê jî xwe li dora PKK civandiye û şer dike.

Niha, gava em bîlançoya şerê salekê deynin pêşiya xwendekarên xwe, çêtir wê were dîtin, di vê salê de çi bi serê dewleta Tirk hatiye û ARGK xwe gihandiye kîjan gehînekê. Bîlançoya livbaziyên û şerê salekê bi kurtî ev e:

Livbaziyên çekdarî: 36 sabotaj (êrîşên herifandinê), 71 êrîş û seravêtin, 122 pozberî û şer, 33 daf û kemîn, 10 êrîşên ser bajaran, 17 serîhildan û 25 çalakiyên encamên wan ne diyar in.

Kuştiyên ji dijmin: 44 serleşker, 763 serbaz, 236 endamên komên taybetî, 236 polis û berdestên dewletê, 173 cerdevan û 49 sîxur.

Zerarên dijmin ên darîngî: 30 navgîn, 4 trên, 9 helîkopter, bêhtirî 20 panzêr û CMS, 21 dibistan û 45 avahiyên fermî hatin rûxandin.

Li hemberê van lêdanên dijmin xwarî, ji ARGK jî 126 têkoşer şehîd ketin û 22 birîndar ketin destê dijmin.

Sala heftemîn a Hilpişkîna 15'ê Tebaxê pîroz be!

Di sala şeşemîn a 15'ê Tebaxê de gelê Kurd bi rihê berxwedana 15'ê Tebaxê serî hilda. Di vê salê de ji pêşmergeyên ARGK, ji her salê bêhtir şerê çekdarî pêşvebirin. Partizanên ARGK ne tenê li gundan, li bajaran jî dengê hebûn û çekên xwe dan bihîstandin. Rêberiya serîhildanan kirin. Livbaziyên ARGK ên li çar hêlên Kurdistanê, xizmeta hişyarbûn û rêkxistiniya gelê me kirin. Di vê salê de ji bi sedan serleşker û serbazên Tirkên dagirker, bi sedan xiniz û sixurên wan hatin cezakirin. Di kesbûna pêşmergeyên ARGK de, berxwedêrî, qehremanî û mêrxasi, di dil û rihê gelê me de hat çandin. Bi vê bîr, baweri û rihî zaro, jin, mêr, kal û xortên Kurdan êrişan birin ser dijmin. Gelê me, bi çavê dijminahiyê li berpirsiyarên dagirkeran nêrî û çi keysekê neda wan. Îro li Kurdistanê, hemû berpirsiyarên dewleta Tirk, hemû xiniz, sixur û welatfiroşên ji nava xelkê me di nava xof û tirsê de digevizin. Axa welatê me, li wan bûye girtîgeh û zindan. Li ser axa Kurdistanê mafê jiyanê ji xwespari û xiniziyê re nemaye.

Welatparêzno, hevalno!

Baş dihê zanin, ku dagirkerên Tirk bi alikarî û hevkariya hêzên imperyalist, welatfiroş û xinizên ji nava rêzên netewa me, xwe diparêzin û hebûna xwe berdewam dikin. Li hemberê bilindbûn û serkeftinên şerê gel, seri didin hemû leyistikan û hemû riyan diceribinin. Li dijî vî dijminê xedar û xwînrij, gelê me mecbûre ku pir xwînê birijîne. Doza şoreşê, li welatê me bi şerê çekdari, bi berxwedanê û bi xwînrijandinê digihije armanca xwe. Bila baş were zanin, ku rijandina xwîna her şehîdeki me, dara serxwebûnê avdide. Di sala şeşemîn de ji ARGK, gelek pêşmergeyên xwe yên qehreman û hêvîdar, bi qehremanî û bi hîna ji dide. Lê gelê me ji, ji her salê bêhtir xwedî li şehîdên xwe derdikeve û derket, di riya şehîdên xwe de meşiya. Şerê ARGK riya rast şanî gelê me kiriye û riya rast ispat kiriye. Şerê çend salan, şexsiyeta dirust li welatê me ispat kiriye; fidekarî û qehremanî bi gelê me, mirovati bi mirovan daye famkirin. Belê, ew axa ku bost bi bost, gav bi gav bi xwîna şehîdan hatiye sorkirin, pêwiste serfiraz û rizgar jî bibe, pêwiste em di riya pêşmergeyên ARGK de, di riya şehîdan de bimeşin.

Bê şik, em hemû dizanin, ku hêzên imperyalist li dijî şerê me yê çekdarî ne. Lew ew, ji şerê gelê me ditirsin. Ew rind dizanin, ku milleteki mina gelê me yê bindest û kole, tenê bi şerê çekdari rizgar dibe. Daweya ku Almanya imperyalist li dijî Partiya me vekiriye, bireki vê rastiyê ye. Di vê daweyê de ji ew, pirtirîn dixebitin, ku şerê me yê çekdari bi "teroristiyê" bidin şanikirin û bi nav bikin. Daxwaza dilê wan, pirsyarkirina şerê me yê çekdari ye. Pikolî û xebatên wan ên reşkirinê didin ispatkirin, ku divê gelê Kurd ji bo xurtkirin û serkeftina ARGK pir fidekariyan bide şanikirin.

Sala heftemîn a Hilpişkîna 15'ê Tebaxê li welatê me, bi livbaziyên pir mezin dihê pîrozkirin. Partiya me ji, bi Konferansa xwe ya Netewiya Duwemin, vê sala têkoşîna xwe ya nuh, pirozdike. Hêviya me eve, ku di salên li pêşiya me de ARGK, axa welatê me perçe perçe rizgar bike û em bi nolekî serfirazî van rojan piroz bikin. Ji bo pirozkirina sala heftemîn a 15'ê Tebaxê li derveyî welat, li Ewrûpayê ji, kombûn û yekbûna gelê me dibe himeki mezin. Em, bi rihê 15'ê Tebaxê, silava xwe li we hemû welatparêz û demokratan dikin û vê roja we piroz dikin. Em vê baweriya xwe dihênin zimên: Di sala li pêşiya me de, ji Ewrûpayê ji, bi hezaran xortên Kurd wê vegerin welat û di nava rêzên ARGK de cihên xwe bigirin. Dîsa, pêwiste ji salên buhuri bêhtir û xurttir rêkxistiniya ERNK pêşvehere û hemû karên me, hemû xebatên me bikevin bin xizmeta şerê gelê me.

Çendê ARGK pêşvehere, şerê ARGK bilind û xurt bibe, hindê ji hoviti, pikolî, provokasyon, zilm û zora hêzên dagirker û imperyalistan, betal dibin û dihên perçiqandin.

Sala heftemîn a 15'ê Tebaxê, piroz be ji bo Serok APO, ji bo pêşmergeyên ARGK, ji bo hemû rêhevalên li der û zindanan, ji bo hemû welatparêzên Kurdistanê!

- Her tişt ji bo pêşveçûn û serfiraziya ARGK!
- Her tişt ji bo Kurdistaneka serbixwe û aza!
- Biji Serok APO!
- Bijin PKK, ERNK û ARGK!

Girtiyên Daweya PKK
li Almanya Rojava

PKK berpirsiyarê mirovatiya li Kurdistanê li ber xwe dide ye

*Ji vê hejimara rojnameya me **Berxwedan** pêve, emê rêze-nivîsekê biweşînin. Ev nivîs axiftina **Hasan Hayrî Guler** e, ku roja 7'ê Çilê 1990'an di dadgeha Dusseldorfê de li Almanya Rojava pêşkêş kiriye.*

*Weke dihê zanîn, **Hasan Hayrî Guler** yek ji polîtîkvanên Kurd ê di daweya PKK de ye û li pêşberê dadgehê axiftinên xwe bi Kurdî dike. Ji bo xwendevanên me bêhtir agahdarî vê daweyê bibin, me axiftina şoreşgerê dîlî **Hasan Hayrî Guler** anî nav rûpelên rojnameya xwe, ku di hejimarên pêşîn de jî wê berdewam bike.*

Di vê dadgehê de du hêz hatine hemberê hevûdu. Hêzek imperyalizma Almanya Rojava ye, hêzek ji di kesbûna PKK de têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê ye. Armancên PKK û me endam û dilxwazên PKK, dihên zanin. Em, li ser xaka Kurdistanê, dixwazin bibin birek ji mirovatiya cihanê ya aza. Têkoşîna me li dijî dagirkerî û kedxwariyê, li dijî bindestî û zordariyê ye. Hêzên dagirker û împeryalist ji dixwazin, herdemê mejokdarî û zordestiya wan berdewam bike û her bimîne. Ji bo vê armanca xwe ya dagirkerî û imperyalistiyê, mafê pikoliya li ser gelê me yê bindest ji xwe re "dadî" dibînin û dizanin. Li gora berjewendiyên xwe ew, tevgera rizgariya netewa Kurdistan a şoreşger, ji xwe re bi her rengi bi nav dikin, dinirxinin û didin naskirin.

Hêzên ku berjewendiyên wan ne yek in, ne weke hev in û cuda ne, bûyeran ji ne yek, ne weke hev û ji hevûdu cuda dibînin, dinirxinin û dizanin. Lê biryara rast, biryara dîrokî ya mirovatiyê ye. Dîrok, herdemê rastî û nerastiyan derdixine ronahiyê. Di vê demê de êdî dîroka mirovatiyê mejokdarî, pîkolî, zordestî, zilm û zorê nema dipejirîne. Hêzên li ser vê bingehê dixwazin jiyana xwe ya paşverû bidomînin, li pêşberê dîroka mirovatiya pêşverû li erdê dikevin û nerastiya wan zelal dibe. Ji aliyê din, hêzên li hemberê dagirkeriyê, mejokdariyê, pîkolîvanî û zilmê ditêkoşin û şerê xwe dihajon, li pêşiya mirovatiyê bi nirx û giranbuhatir dibin û rastiya wan jî, ji aliyê dîroka mirovatiyê baş dihê dîtin.

Li gora zagonên dewleta Tirk a dagirker, mirovê bi zimanê Kurdî bipeyive gunehbar e û divê cezayên giran bistîne. Disa, li gora dagirkerên Tirk, kesê xwedî li hebûna netewiya xwe derkeve, "gunehbar" û "terorist" e. Lê ji aliyê din ji dewleta Tirk, xwe rast û dadî dide naskirin. Lê belê dîroka mirovatiyê baş dizane, ku dewleta Tirk, dewleteke dagirker e, zilmkar e, xwînmij e û tenê bi hovîtiyê, zilm û zorê xwe li ser lingan hiştiye.

Niha, kijan hêz e, ku li derbarê gelê Kurd, li derbarê PKK û me endam û dilxwazên PKK, daweyek daye destpêkirin? Eşkereye ku dewleteke imperyalist e, dewleta vî tiştî kiriye. Li gora vê dewleta imperyalist jî, gava gelê Kurd li dijî koletiyê şerbike, dibe gunehbar! Disa, li gora vê dewletê, gava PKK li ser xeta berxwedanê rêberiya têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê bike, dibe gunehbar! Li gora vê hêza împeryalist, kesên di nava rêzên PKK de cih bigirin, gunehbarên mezin in! Belê, mejiyê imperyalistan, mejiyê wan ê qirêj û gemar weha ye. Hêzên imperyalist, li ser riya armancên xwe, PKK û me endam û dilxwazên PKK dinirxînin. Lê belê, dîroka mirovatiyê ji niha ve dibêje imperyalizma Almanya Rojava, biraweste!

Îddînameya imperyalizma Almanya Rojava, ku bi riya sawciyê gelemperî li derbarê PKK û me hatiye amadekirin, logika (mantika) wan pir eşkere datîne pêşiya çavan. Pir eşkereye, ew naxwazin navên Kurd û Kurdistanê bihênin ser zimanê xwe û bi serhişkî, hebûn û rastiya gelê me înkar dikin. Ew, bi çi reng û şêweyê bixwazin, weha me, Partiya me û têkoşîna me didin şanî kirin. Em vê logikê, logika inkarkirinê, di iddianemeya wan de ji dibinin; di dadgeha wan de, ji devê berpirsiyarên wan ji dibihîsin.

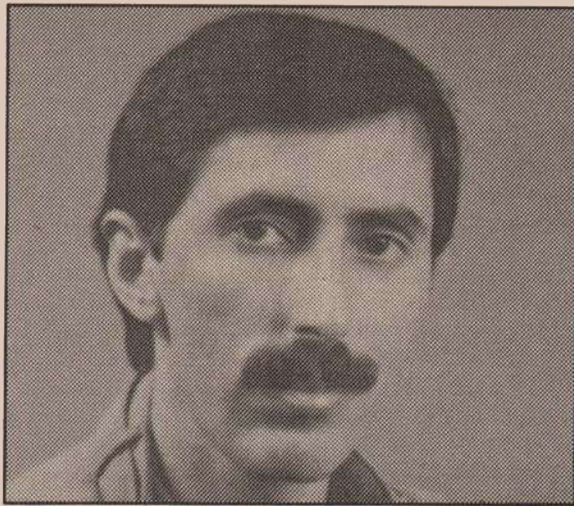
Li gora sawciyê gelemperî Rebmann, Kurd bi koka xwe Tirk in, Kurdistan êrdimeke rojhilatê Tirkiyê ye, PKK ne berpirsiyarê têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan e! Lew li gora wî PKK terorist e, endam û dilxwazên PKK hindik in, ên hene ji terorist in û di nava rêzên PKK de hejimara teroristan ne hindik! Lê gava rûçikê wan ê imperyalist ronak derdikeve holê, bi serê zimanê xwe dibêjin, ku "Em ne li dijî gelê Kurd in, em ne li dijî rizgariya Kurdistanê ne, lê PKK ne berpirsiyarê gelê Kurd e. Kurdên me girtine, ne endamên têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan in, lew ew tenê terorist in." Belê ew, bi vî mejiyê xwe yê împeryalist, vê çendê rastiyan serûbin dikin. Gelê Kurd ji welat, PKK ji gelê Kurd, me endam û dilxwazên PKK ji PKK; van tevan ji hev cuda, li ser bingehên ji hev cuda didin şanikirin. Xudanên vê logikê, min ji min, min ji gelê Kurd, min ji têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan, min ji PKK û min ji mirovatiyê cuda didin şanikirin û nasdan.

Hêzên ku dixwazin min û hevalên min pirsyar bikin, karûbarê çewt şanikirina rastiyan danine pêşiya xwe. Nexwe, divê em rastiyan ronahî bikin. Ev jî dalemeta me ya dîroki ye. Bila her kesek baş bizanibe, ku Kurdistan û gelê Kurd, PKK û gelê Kurd, PKK û têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê, em endam û dilxwazên PKK û mirovatî; ev tev gişt, bi hevûdu ve girêdayî ne û çi kesek nikare van jî hevûdu cuda bibine û bizanibe.

Li gora dewleta Tirk a dagirker û imperyalistên Almanya Rojava, ez gunehbar im. Lê belê, gava ku ez di vê axiftina xwe de rastiya raxinim pêşiya çavan, wê gavê gunehbariya dewleta dagirkerên Tirk û hêzên imperyalist a li dijî gelê Kurd û mirovatiyê, xweş ronahî bibe.

Cihgirtina di nava rêzên PKK de, xwe û mirovatiyê naskirina mirovê Kurd e

Gelê Kurd û PKK weke goşt û hestuyan bi hevûdu re girêdayi ne. Bingeha ku PKK li ser avabûye, welatê Kurdistan û gelê Kurd e. Kes û hêzên ku dixwazin PKK û me endam û dilxwazên Partiya me PKK rind nasbikin, divê berî her tiştî ew, jiyana gelê Kurd baş fahmbikin. Gelê Kurd, di nava rêzên PKK de xwe naskiriye. Disa, gelê Kurd, mirovayetî û mafên mirovan jî di bin rêberiya PKK de naskiriye. Sazbûn û avabûna PKK, ji bo mirovên Kurd bû rêç û ronahî. Heya PKK nebû, em di rêça tarî de

dimeşiyan. Lê gava tîrêjên ronahiya PKK li çavên me dan, wê demê me baş fahmkir, ku heya hingê em di tariyan de dijîn. Me Kurd û Kurdistanê, mirovatî û mafên mirovan, di tevgera PKK de naskirine. Ma gelo, heya ku bingeha PKK li ser avabûye rast nayê fahmkirin, heya ku jiyana li ser axa Kurdistanê rast neyê zanin, kesek dikare Partiya me, têkoşîna me û me rast nasbike? Ma gelo, ev psikologê di vê dadgehê de li pêşberê me hatiye rûniştandin, çiqasî ji jiyana gelê me û psikolojiya me fahmdike? Ma gelo, ev psikolog hezar rojan ji li pêşberê me şoreşgerên Kurdistanê were rûniştandin, heya ku hun jî mirovatiyê fahmnekin, hun dikarin jî psikolojiya me fahmbikin? Ne, hun nikarin fahmbikin!

Ez jî parçeyekî gelê Kurd im. Ew eş û tivanca gelê Kurd li ser axa welatê xwe kişandiye, min jî kişandiye. Jiyana min parçeyeke ji jiyana gelê Kurd. Ez nikarim jiyana xwe ji jiyana gelê Kurd cuda bizanibim. Bingeha ku PKK li ser avabûye, jiyana gelê Kurd bi xwe ye. Ez dixwazim vê jiyanê ji hindekî bihênim ser zimên. Pêşiya PKK çawa bûye? Derketina PKK çawa bûye? Gelê Kurd û ez, ji aliyên aborî, ramyarî, çandî û hwd. çawa dijîn?

Ji sala 1940'an vir ve, burjuwaziya dagirkerên Tirk, bi destê dewleta Tirk, li çend bajarên Kurdistanê, çend karxaneyên piçûk avakirîbû. Burjuwaziya dagirkeriyê, nedixwest ku li Kurdistanê kapitalizma dagirkerî û biyanî ji pêş ve here. Baş dizanibû, ku gava kapitalizm li Kurdistanê pêş ve here, wê hingê raman (fikir) û birdoza (ideolojiya) çîna karkeran jî pêş ve here û rêkxistina karkeran jî ava bibe. Lewma dagirkerên Tirk, bi zanabûn li welatê me kapitalizm pêş ve nebirin û pirsên di vê barê de nedan ber verisandinê. Hemû dewlemendî û bûjenên sererdî û binerdî yên welatê me kişandin Tirkiyê û welatên imperyalist. Heya dema niha jî, bilî li çend bajarên mezin, li çarhêlên bakurê Kurdistanê çi karxane nehatine avakirin. Ez dixwazim nimûneyekê li ser bajarê ez lê dijîm bidim: Çar binbajar (navçe) û bêhtirî çarsed jî gund, girêdayê bajarê min in. Lê cara pêşin, di sala 1975'an de, karxaneyeka şirî hatiye avakirin. Lê belê paşê, kilît avêtin deriyên vê karxaneyê jî. Ji aliyê din, bi sedhezaran mirovên Kurd, bêkar û betal bûn. Ji bo pariyeka nanê tisî, li bajarên Tirkiyê û li welatên derveyî li kar digeriyan. Di navenda bajêr de leşker û "rewşenbîrên" dewleta Tirk jî dijîn. Li bajar jî û li gundan jî, jiyan li mirovên Kurd bûye jehr. Lê ne tenê li wî bajarî, li çarhêlên Kurdistanê mirovên Kurd bi qedera (şernivîsa) xwe re hatine hiştin.

Dema ku li cihanê hacetên (navgînên) teknikî pêş ve çûbûn û ketibûn bin xizmeta mirovan, di demeka weha de, mirovên Kurd jî, ji jiyaneka pir xizan û belengaz re seri danibûn. Navgînên teknikî li gundan nedihatin dîtin. Hacetên dema feodalî, jiyana di civaka feodalî de, hebûna xwe berdewam dikiran. Tu caran min li gundê xwe ji bo cotyariyê li derveyî ga û hespan tiştek neditibû; min nedizanî çiye quwweta (hima) mekîneyan an ne çiye. Me bi quwweta heywanan (ajelan) karê xwe pêkdihanî. Li teviya gelemperiya Kurdistanê, mirovên Kurd ji sedî heştî gundî ne û tevan ji jiyaneka vê çendê hêjar û belengaz didomand û didomînin. Herçî erdên hebûn jî, di bin destê axan û feodalan de bûn. Ev jî xizmeta dewleta Tirk a dagirker dikiran û ji bo Tirkan, welatfiroşên Kurdistanê bûn. Li hêlekê dewleta Tirk, li hêla din jî ev Kurdên feodalî, bi bêbextî xwedî li keda gundiyan derdiketin û dest datanîn ser hebûnên gundiyan, welê ku pariya wan jî, ji gewriya wan derdixistin.

Geleki baş dihê bîra min, em bê kinc (cil), tazî û pêxwas digeriyan. Heya ez 12 salî bûm, ez bi kiraseki digeriyam, di lingên min de sol tune bûn, ez bi çaroxan digeriyam. Jiyana hemû gundiyên me û gundiyên li derdorên me, bi vî awahî bû. Kar tune bû, qezenc û hatineke diravî tune bû, lewma ji çi dirav (pere) di berîka kesî de nedihatin dîtinê. Xwarina me bi giranî nanê tisî (zuwa) û pivaz bû. Ji van nimûneyan jî rind dihê fahmkirin, ku em di nava şerekî birçîbûnê de dijiyan. Mirovê ku niha bê kinc, bê sol, bê hacetên ronahî û agahbûnê, bê hacetên guhdariyê, bê ger, tazî û birçî bimîne, ev mirov, çawa dikare vê jiyanê bipejirîne? Çawa vê jiyanê dibejirîne?

Herweha, hacetên ronahî û germkirinê jî di malên me de tune bûn. Elektrîka jî welatê me derdixistin, didan welatên ciran, lê nedidan gund û bajarên Kurdan. Em li ber ronahiya çiran rûdiniştin. Xwe-germkirin, kelandin û pijandina xwarinî bi agirê êzing û serginan çêdibû.

Li gund û bajarên me, di navbera gund û bajarên me de riyan çênekiribûn. Me nedizanibû mekîne çine ne çine. Ji bo kareki piçûk divîbû em bi rojan bimeşiyan, peya em biçûyan gund û bajarên dûr. Namexane (postaxane) jî tune bûn; jî bo şiyandina nameyekê divîbû em bi sedan kilometre bimeşiyan, biçûna navçe û bajaran. Belê, em bê van hacetên gerê, şiyandinê û guhdarikirinê dijiyan. Pêwendî û têkiliyên me bi cihanê re, bi tevayî hatibûn birrîn.

Xaniyê em lê rûdiniştin, rê jî her nexweşiyekê re vedikir. Em maliyên malê, mecbûr bûn, ku di çavikeki xênî de rûniştibana û rabiketana. Mirov û ajel di nava hevûdu de dijiyan. Ji aliyê din, jî ber nebûna diravan (peran) kesî nedikarî jî xwe re xaniyekî çêkiriba yan jî bida avakirin.

Dagirkerên Tirk li gund û bajarên Kurdistanê qereqolên leşkerî û dibistanên asimilasyonê (Tirkkirinê) avadikiran. Lê jî bo saxiya mirovên Kurd nexweşxaneyan çênedikiran. Çi bû xizmeta dewleta Tirk jî bo mirovên Kurd? Li her gund an bajareki Kurdistanê qereqol û dibistan avakiribûn. Pir eşkere dihê fahmkirin, ku xizmeta wan tenê şuştina mejî û daxwaza qirkirin û tunekirinê bû. Xizmeta wan lêdan bû, koçberkirin bû, nir û pîkolî bû, zilm û zordarî bû, mêtin û kedxwarî bû, asimilasyon û helandin bû. Dewleta Tirk, li derveyî van, tu caran tiştekî ku xizmeta mirovatiyê bike, pêşkêşî gelê Kurd nekiriye.

Bilî çend bajarên mezin, li gund û bajarên Kurdistanê nexweşxane tune bûn. Ji bo nexweşiyeka sivik jî, divîbû me nexweşê xwe bibirana bajarên mezin ên dûr. Min gelek caran bi çavên xwe ditiye, li gundê me û li gundên derdorê, her salê bi sedan jinên bi zaro, zaroyên şîrmij û mirovên din ji ber nexweşiyeka geleki sivik dimiran. Min bi xwe jî, heya bûm 12 salî, dixtor û derman nasnekirine. Gava em zarok nexweş diketin, mezinên me di binê kevir û daran de stuyên xwe xwar dikiran. Li çareyên bê feyde digeriyan. Li nik şêx, seyid û melayan jî me re bendik û nivîştan didan girêdanê. Mecbûr mabûn, ku dev jî ilmê (zanyariya) tipê (tendurustiyê) berdin. Ez dixwazim li vir disa nimûneyekê bidim, ji bo zilma dagirkerên Tirk a li ser mirovên Kurd baştir û rasttir were zanin: Gava ku ez heft salî bûm, nexweşiyek di nava me zarokên gund de belavbûbû. Mezinên me nedikarin me bibin dixtoran. Bi tevayî bê çare mabûn, lewma, ji bo başbûna me avekê bi me dan vexwarin, ku seyidekî xwe di wê avê de şûştibû. Ji vê nimûneyê rind dihê fahmkirin, çendî em bê çare bûn. Ji bo başbûnê, me ava genî û jehr vedixwar. Lê belê, her di vê demê de, ilmê tipê jî bo gelek nexweşiyan, derd û êşan re çare û derman peyda kiribû; ev ilm di xizmeta mirovan de bû. Lê jî aliyê din dagirkerên Tirk, keys û deliv nedidan, jî bo ku ev ilm xizmeta mirovên Kurd jî bike.

Dewleta Tirk hemû mirovên Kurd pêdivî (hewceyê) û muhtacê hevûdu kiriye. Jiyan jî çi keseki re ne garantî ye. Mirovên kal û pîr bi tevayî bê xwedî diminin. Divê zaro û merivên wan, wan xwedî bikin. Belê, dewleta Tirk zarokan pêdiviyê bav û dayikan kiriye, bav û dayikan pediviyê zarokan kiriye, ciranan pêdiviyê ciranan kiriye li ser axa welatê me. Gelê Kurd aniye gehîneyekê, weke ku tu kesek nekaribe li ser axa xwe zikê xwe têrbike. Lewma mirovên Kurd, ji ber rewşa xwe ya aborî, seri didin koçberî û xerîbiyê.

Ne tenê jî aliyê aborî, ji aliyê çandî jî pikoliyên dagirkeran tu caran kêm nebûne. Ji bo jibîrkirina Kurdîtî û Kurdistanê, ew çekê asimilasyonê tu caran ji destê xwe bernedane. Hemû hacetên xizmeta helandina Kurdan dikin, tevan ceribandine. Dagirkerên Tirk berî her tiştî dibistanan li Kurdistanê avakirine. Bi koteka çekan a tazî bi riya asimilasyonê, xwestine di demeka kin de ramana Kemalîzmê di serîyê mirovên Kurd de bidin sistinê û Kurdbûna wan bi wan bidin jibîrkirinê.

Dewleta Tirk a dagirker destur neda, ku kesek bi zimanê xwe, bi Kurdî bipeyive. Di dibistanên xwe de mejiyên zarokên Kurdan bi ramana dagirkeriyê dişûştin û tu caran Kurd û Kurdistan nedihanin ser zimanê xwe. Dîroka Kurdan, çanda Kurdan, pişe û hunera Kurdan, tore û wêjeya (edebiyata) Kurdan û hwd. tu caran nehanine ser zimanê xwe û tevan, weke ku hebûnên Tirkan bin, didan şanikirin. Dewleta Tirk tu caran destûr nedaye, ku li derbarê Kurd û Kurdistanê were nivisandin û axiftin. Disa, dewleta Tirk tu caran destûr nedaye ku tenê dîroka Kurdistanê ji, tenê kada (çêla, behsa) Kurdistanê jî di pirtûkan de, di rojnameyan de, di kovaran de û hwd. were nivisandinê. Kesên bi Kurdî axiftine yan jî nivisandine, bersiva xwe bi cezayên giran standine, hatine cezakirin.

DÛMAHÎK DI HEJIMARA BÊ DE

Geştêk bo Kurdistanî Bakurê-Rojava

- 10 -

Zarokî Kurd

Mehabad Kurdî

Komele qutabiyek le qutabxaney sereteyi da. Kurdistan-Nisan 1980

Polî çiwarem le qutabxaneyeki seretayî. Kurdistan-13. Nisan 1983

Du minalî Kurd le gundêki Ixdir. Kurdistan-Gulan 1989

Du minal (zarok) le jêr kon da. Zozana Aladax, Kurdistan-Gulan 1989

Eger ademîzad be nirxtirîn bûnewer û sermaye bêt le ser rûy zemîn da ewa minal (zarok) newey diwarojî her gel û neteweyeke. Zarok xawen cîhanî taybetî xoyetî ke pire le endêşe û bîr û xeyalî naskaney minalane û coreha bîrkirdinewey taybet be xoy û dewrûberekey. Mêşkî minal wekpere kaxezêkî spî waye, mirov detwanêt çon biyewêt aweha mêşkî minal aw bidat bew akar û xû û rewiştaney ke deguncên le gel barûdaxî minal da. Wate çon bitewê le ser pere kaxezekî spî wêneyek bikêşî ya şitêk binûsî her bem şêweyeş detwanît mêşkî minal zaxaw bideyt ke to arezût lêyetî. Helbete bîrkirdinewe û cîhane taybetiyekey minal zor ciyawazî heye le gel bîrkirdinewe û cîhanî taybet be gewrekan. Mirov debêt zor bayex be geşekirdinî zarokan bidat le zor layenewe be taybetî layenekanî derûnî û komelayetî û tendirustî w ew anî tirewe. Perwerde kirdin û barhênanî minalan be şêweyekî dirust û rêkûpêk karêkî zor giringe le diyarîkirdinî diwarojî minalan û newey dahatûy her gel û neteweyek da. Ew gelane şad û bextewer debin ke minalekaniyan le ser rêgayekî rast û rewan perwerde dekrên û pêdegeyênrên. Be kurtî minalan giyanî zîndûy her neteweyek in.

Katê mirov biyewêt basî zarokî Kurd bikat ewa nabêt ew waqîhe karesatawî û nalebarey jiyanî gelî Kurd û xakî Kurdistanî le bîr biçêt. Bê guman zarokî Kurd le nêw gel û wilatêk da geşe dekat û le dayik debêt ke hêşta azad û serbexo nîn. Minalî Kurd her lew katey le dayik debêt û çawî be mîllet û xakêk dekewê ke destbeser û koylen û teniya zulm û zor û eşkence û sitem û zîndan beşî em mîllete beşxuraweye. Zarokî Kurd le nêw cergey şer û gundî kawilkiraw û xakî sûtênraw û jêr çadir û naw eşkewt û le ber bombabaranî balefir û nirke nirkî tank û topî dujminan çawî be jiyan dekewêt û le dayik debêt. Le heman katîş da ciwanî siruşt û sîhrawî xakî Kurdistan her le hewel çawhelhênaniyewe serinci radekêşin. Katê zarok be (laye laye)î ‹1› dayik xew deybatewe û deçête naw cîhanî şîrînî xew û xeyal... Katê zarok geşe dekat û le şewî mangaşewa le ser ban estêre geşekanî asmanî Kurdistan dejmêrêt... Katê zarok le nêw gorepanî gund da le gel hevalekanî yarî nêwxoy minalaney Kurdî dekat... Katê zarok giwêy be heqayetokey (biznoke û meroke)î ‹2› dapîre aşna debêt û pêy şad debêt... Katê zarok le nêw qersîl û damênî sewzî çiyay Kurdistan da deçête ber karjole û berxole û debête berxewan ya şivan ya gawan... Katê zarok le nêw kolanî gundî Kurdî le bîr kiraw da hengaw denêt û... Katê... Katê... htd. Emane hemûyan kardekene ser barî derûnî minalî Kurd her le yekem geşekirdinyewe. Helbete paş ewey ke minalanî Kurd berebere gewre debin cîhanî seyr û semeretir û metirsîdartir û ciyawaztir debînin le caran, ew cîhaney ke pire le cencal û ajawe û sitemkarî û çewsandinewe û nakokî û kêşekanî jiyan... Pire le şer û pêkdadan û berengarûnewe... Pire le qurbanî û merig û neman û kewtin û hestanewe... htd.

Minalî Kurdîş wek minalî her mîlletêkî tir le seretawe zimanî dayik le naw xêzanekey da be giştî û le daykî be taybetî fêr debêt. Eger çi em kare le minalêkî Kurdewe bo minalêkî Swêdî zor ciyawazî debêt, çunke ew derfetaney bo minale Swêdiyekan helkewtûn le gel minale Kurdekana erd û asmanî ferqe. Bêcge le meş gedexekirdinî zimanî zigmak û nebûnî welatêkî azad dû karkerî serekîn le ser bexêwkirdin û barhênanî minal. Debînin zarokêk be zimanî Kurdî zimanî depişkiwê û dêtego, belam katê mezin bû û çiwe qutabxane ewa zimane Kurdiyeke kitûpir debête zimanî Turkî ke renge ew minale yek wişe çiye lêy nezanêt! Ca lew kate da axo çi karkaneweyek le layen ew minalewe dirust debêt û tûşî çi core girêkiwêreyekî derûnî û komelayetî debêt, lem halete da ew minale hest be core kemiyekîş dekat!

Sîstemî fêrkirdin û perwerde kirdinî minalan le sayey rejîmî regezperistî Turkiya da sîstemêkî faşîstane û toraniyaneye. Herweha lem beşey Kurdistanî jêrdestî Turkiya da em kare zor xiraptir dête ber çawan û xoy denwênê, çunke le layek 14-15 milyon mirov dan be bûnî dananrêt û zimanî zigmakiyan lê yasaxe û le layekî tirîşewe minal le malewe fêrî xû û akarî Kurdane debêt, belam her ke pêy naye nêw qutabxane hemû rojê pêwîste be zebrî dar bilêt:

"Ben Türk'üm.
Annem Türk.
Babam Türk.
Ninem Türk.
Dedem Türk.
Soyum Türk." ‹3›

Be Kurdiyekey debête:

"Ez Tirk im.
Dayika min Tirk e.
Bavê min Tirk e.
Dapîra min Tirk e.
Bavpîrê min Tirk e.
Binyada min Tirk e."

Ca lê re da zaroy Kurdan le ciyatî ewey le qutabxane fêrî dab û nerîtî resenî Kurdewarî bikrên û nîştimaniyan pê binasênrê, ewa em kare be pêçewanewe dijî zarokî Kurmanc encam edrêt. Le qutabxane da zarok fêrî ewe dekrêt ke şanazî bexoyewe bikat ke Turk e! Hînî ewe dekrêt ke rojane em risteyey xiwarewe dûbare bikatewe: **"Ne mutlu Türk'üm diyene."** Wate: **"Şad be ji bo yê dibêje ez Tirk im."**

Helbete minalî Kurd le qutqabxane da mêşkî be bîrî Kemalîzm û şovenîzm û toraniyet aw edrêt û heta way lê dekrêt tûşî helgeranewe bêt le dab û nerîtî neteweyane û Kurdaney xoy û nikolî le bûnî Kurdêtî xoy û nîştimanekey Kurdistan bikat! Mirov katê geştêk bikat bo Kurdistanî Bakur be hezaran Kurdî berçaw dekewêt ke kesêtî xoyan wenda kirdiwe û nazanin Kurd in ya Turk in. Rejîm qutabxaney kirdote dezgay tiwandinewe û asîmîlasiyonî minalî Kurd û kirdinyan be Turk be şêweyekî asan û bername darêjraw. Carê her le polî yekem (birinci sınıf) da ew minalaney ke Turkî nazanin ewa mamostay pol le seryan da ebête îzraîlêkî tewaw û her ewendey demênê ruhyan bikêşê û be raste (cetvel) le pencole naskekaniyan dexa û xo heta nelên, "Ême Turk in", wazyan lê nahênê. Bew core minal le malewe û le ser şeqam û le nêw kolan da way lêdêt ke teniya be zimanî dagîrker bipeyvêt nek be zimanî zigmakî şîrînî xoy. Ewey rastî bê eweye daykan û bawkan hestiyan bem metirsiye kuşindeye kirdiwe û zor dax le dilin beramber em siyasete çepeley Turkekan. Her bo nimûne bawkêk be nawî M. Ali le gundêk da pêmî got, *"Mekteb rind e zaro biçinê û hîn bibin, lê ne bi Tirkî. Em naxwazin bi zorê û bi lêdanê zarokên me bikin Tirk."*

Her wek witman qutabxane xoy le xoy da şiwênêke bo mebestî le beynbirdin û tiwandinewey kesêtî Kurd û awdanî mêşkoley zarokan be bîrî regezperistane. Helbete hemûşman dezanin qutabxane debê bikrête melbendêkî zanistî bo le nawbirdinî nexwêndewarî û hoşiyar kirdinewey rolekanî gel bekarbihênrêt nek be pêçewanewe, belam bedaxewe eme bo Kurd biwete şitêkî tir ke be hîç şêweyek le gel bîr û bawerî şaristaniyet û mirovayetî da naguncêt. Bê guman her heman hoy sereweye keway le şorişgêran û pêşmerge qaremanekan kirdiwe ke dest biken be sûtandinî qutabxanekanî ladêkan, şitêkî belgenewîstîşe ke pêşmergey be wefa û azadîxwaz qet bîr le we nakatewe zerer û ziyan be gel bigeyenê.

Wek aşkiraye minalî Kurd her ke temenî geyişte 6-7 salan dekewête xo amade kirdin bo jiyan û yarmetî danî bawik û dayik le zor karûbarî hemeçeşin da be taybetî karî berxewanî û şiwanî û kiştûkal û zorî tiriş. Mirov katê çawî bew minale nask û nazdaraney ser şeqamekanî şarê Kurdiyekan û nêw dêhatekanî Kurdewarî dekewêt, le xefetana firmêsk le çawî da qetis emênê û dilî boyan jan ekat. Katê le Bazîd bûm zor zarokî Kurd im debînî ke cil û bergî narêk û dirawyan le ber da bû û le jêr qirçe qirçî germa da be denge besoz û naskekaniyan deyanqîjand, *"Ava sar, ava sar, ava sar..."* Em denge minalaneyan wîjdanî her mirovêkî xawen wîjdaniyan ehêneye hejan. Yan minalan le Erzirom û Ixdir û wêstgay pasekanî ser rêga ke sînyekaniyan le ser seriyan danabû û hawariyan ekird, *"Simît... simît... simît."* ‹4› Xo be hîç şêweyek nabêt minale boyeçîyekanî nêw şare Kurdiyekan û minale Kurdekanî şarekanî wek Stanbol û Enqere û gelek şarî tirîşman le bîr biçêt ke le beyaniyanewe ta êwaran seyrî pêlawî pîyadekan eken û taku bizanin kamiyan pêlawekey boye nekrawe! Helbete ademîzad katê çawî bem core nengiyaney mirovayetî ekewêt tif û lehnet debarênête ser rejîme Turkperistekey Enqere û dagîrkerî em parçayey Kurdistan.

Lê re da xalêk mawe ke debê pencey bo dirêj bikeyn ewîş eweye ke minalanî Kurd zortir le dêhatekan da be Kurdî dedwên wek le şarekan. Hoy serekî emeş degerêtewe bo bûnî damûdezgay serkutkerî rejîm be şêweyekî ziyatir le naw şarekan da wek le gundekan. Yaxud zor car wa rêk dekewêt xêzanêkî nîmçe dewlemend minalekaniyan Kurdî zor kem dezanin yan her nazanin, belam le heman kat da xêzanêkî cotiyar minalekaniyan be Kurdî qise deken le gel yektir da. Bê guman em kirdeweyeş le xêzanêkewe bo xêzanêkî tir, le şarêkewe bo şarêkî tir, le herêmêkewe bo herêmêkî tir û le hemûş berçawtir le kesêkewe bo kesêkî tir ciyawazî têda debinrêt. Bo nimûne şarî Cizîra Botan û Qers gelêk le yek cudatir in le rûy bekarhênanî zimanî zigmakewe. Le heman katîş da core nêzîkiyek hest pêdekrêt le nêwan Wan û Bazîd da, Amed û Cizîrê da. Xêzanêkim nasî ke le 6 endam pêkhatibû, bawik (diktor), dayik (keybanûy mal), 3 minal (qutabîn), 1 minal (biçûk). Bawik hezî dekird dewletêkî Kurdî çêbibe, belam be xoy darî le ser berd danedena! Dayik deywit, *"Eger em Tirkî nezanibin bi me dikenin."* Minalekan teniya yekêkiyan kemêk Kurdî dezanî. Le heman şaroçke da xêzanêkî tirim nasî ke xawen çend minal bûn û kiçêkiyan le dayerey "nifus" nawnûs nekrabû, çunke nawî "Rojda" bû! Her le gundêk da xêzanêkî tirim nasî ke xerîkî kiştûkal kirdin bûn û kiçêkiyan hebû nawî "Bêrîvan" bû û temenî le 6 sal kemtir debû, herweha em kiçeş nawî enbû le dayerey "nifus"! Emane tenha çend nimûneyekî zor kemin derbarey bar û doxî minal û bêbeşiyan le zimanî dayik ke mafêkî siruştî her mirovêke le ser rûy em zemîne pan û berîne da, belam bo zarokî Kurd na!

Herçende dar û destey rejîmî faşîstî Turkiya hewil eden xoyan be Ewrûpî û dadperwer û nazanim çi û çi pîşan biden, belam xeyaliyan xawe wek pilaw! Ewrûpêtî û dadperwerêtiyan teniya be zimane nek be kirdar. Dayenga û baxçey sawayan û minalaniyan le çend şarêkî Kurdistan da kirdotewe bo bekrêgîrawan û piyawanî ser be rejîm nek bo çînî çewsawey gel. Minalanî Kurd le nêw qur û lîte û sermay zivistan û tepûtoz û germay hawînî Kurdistyana req û wişk ebnewe û minalanî ewanîş le naw pêxef û niwênî germ û şiwênî hesanewe û rabiwardin da pişû deden.

Baskirdin derbarey êş û azar û barî nalebarî minalî Kurd êwendey pê dewê nek be witarêk û du witar belku be çendeha berig kitêbîş tewaw nabêt. Pênûsî bê tiwanay minîş le ast em hemû bedbextî û çermeseriye da her ewendey le tiwana da bû ke be kutî û miştêk le xerwarêkî em hemû derd û azaraney xistibête ber dîdey xiwêneranewe.

Le koteyî da le naxî dilmewe silawim heye bo gişt minalanî Kurdistan û be taybetî ew minalaney ke lem diwaye da wityan: **Em Kurdistanî ne!** ‹5›

Jêderekan:

‹1› Laye laye goraniyeke dayik bo lawandinewey korpekey eylêt le katî xewtinî da.

‹2› Çîrokêkî minalaneye ke le Kurdistan da bawe.

‹3› Kitêbêkî qonaxî qutabxaney seretayî: İlkokul (Okumaya Başlıyorum), Ders Kitabı, Sayfa 77, Baskı Hürriyet Ofset Maatbacılık ve Gazetecilik A.Ş., Sefaköy-İstanbul, 1989.

‹4› Wişeyekî Turkiye: Core kêkêkî bazneyî ye.

‹5› Minalanî herêmî Botan em dirûşmeyan dijî dagîrkeran kirdibiwe qisey ser zimaniyan le katî Serheldane cemaweriyekey em diwayey Kurdistan, Beharî 1990.

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeke niştiman ku hilberînî, danişvaniya tund û bajarvanî li wir dîrokekê çêkirine

MELEDÎ

-I-

NAVÊ ÊRDIMA MELEDÎ XWEDIYÊ ÇI BINYADÊ YE?

Şik û gumana rasttirîn eve, ku navê êrdima **Meledî** ji dema Hîtîtan maye. Gava Hîtîtî vê êrdimê ji xwe re weke warê danişvaniyê bikaranîne, êrdimê bi gotina **Maldîa** bi nav kirine. Navê Maldîa, di berhemên Aşuriyan û Urartuyan (bavpîrên Ermeniyan) de bi şêweyên nivîsinên cuda hatiye bikaranîn. Di berhemên nimandî de navê Meledî, weke "Melîtiea", "Melîd", "Melîde", "Melîddû" an jî "Malîta" hatiye nivîsandin. Navên dîrokî bûne ev nav.

Dewleta Tirk navê **Malatya** daye êrdimê. Lê gelê niştecih û gelê Kurd vî navî weke "Melîd" an jî di dawiyê de weke **Meledî (Meletî)** dinase.

DÎROKA KURT A ÊRDIMA MELEDÎ

Êrdima Meledî yek ji wan êrdimên Kurdistanê ye, ku dîroka wê dewlemendtirîn e. Êrdimeke weha ye, ku rastî damezirîna bi dehan împaratoriyan û dîsa hilweşîna bi dehan împaratoriyan bûye. Şop û pêjnên dîrokî, berma û jêmayên mêjû yên li cihê Meledî avabûye, yan jî li cihê bi navê Melediya kevnare, rastiya vê gumanê datînin peşiya çavan. Ji aliyê erdnîgarî (coxrafî) ve êrdim, bûye ciheki baş û rêdayî ji bo hilberînê û danişvaniyê. Ev jî bûye sedema şerên di nava bajarvaniyên curbecur de. Roleke pêwîst di van şeran de leyistiye.

Dîroka Meledî, pişta xwe dide dema, dîroka berî hatî nivîsînê.

Li gora lêgerîn û hûrkolîneke çêbûyî, eşkere dibe, ku bicihbûna mirovan li Meledî di domana kevintirîn de, di domana "neolîtîk" de çêbûye. Gira bi navê "Gira Şêran (Arslantepe)" ya li rojhilatê bajêr û bermayên qesrekî ji Hîtîtan mayî, ronahî didin dîroka Meledî.

Meledî di dîrokê de, weke bajarekî dewletî cih girtiye. Dewleta wê demê ya bi navê Milîdiya, di navbera salên 2000 û 1000 Berî Zayînê (Bz.) de, weke bajarekî dewletî pêşî li hemberê Aşuriyan û paşê jî li hemberê Urartuyan têkdiçe. Di salên 743'ê Bz. de împaratoriya Aşuriyan Urartuyan têk dibe û dikare wan ber bi aliyê Wanê ve bide ajotin. Li ser vê bingehê împaratoriya Aşuriyan, careka dinê êrdima Meledî tevlî axên xwe dike. Di navbera salên 714 û 690'ê Bz. de Kîmer û Îskît dest bi êrîşan dikin. Bi van êrîşan her diçe Aşuriyan jar dikin. Di vê domanê de Med, di sala 612'ê Bz. de, bi rabûneka seranserî împaratoriya Aşuriyan dihilweşînin. Êrdima Meledî biqasî nîv-sedsalekê dimîne bin destê Medan de. Piştî ku Med li hemberê Persan têk diçin, êrdima Meledî jî tevlî axên împaratoriya Persan dibe. Lê di domana serdestiya Persan de gelek caran serihildanên hundurî çêdibin. Herçiqasî Pers van serihildanan perçiqandin û şikandin jî, nekarin xwe jê rizgar bikin, da her biçe jar nekevin. Lêdana dawiyê jî aliyê Skenderê mezin li Persan dihê xistin û doliwgeriya Persan dirûxe.

Piştî mirina Skenderê Mezin, çend caran Meledî di nava serleşkerên wî de dest diguhure.

Di sala 170'ê Bz. de, bi alîkariya qraliyeta Pontosî, mîrikên xwecih ên girêdayê Pontosan, banduriya Meledî bi destê xwe ve anîn. Piştî 50 salan jî Meledî, tevlî tixûbên dewleta Pontosî dibe.

Di sala 66'ê Bz. de serleşkerê Romayiyan ê bi navê Pompeius, qralê Pontosî Mitridates têk dibe û Meledî dizivirîne eyaleyeteka Romayiyan.

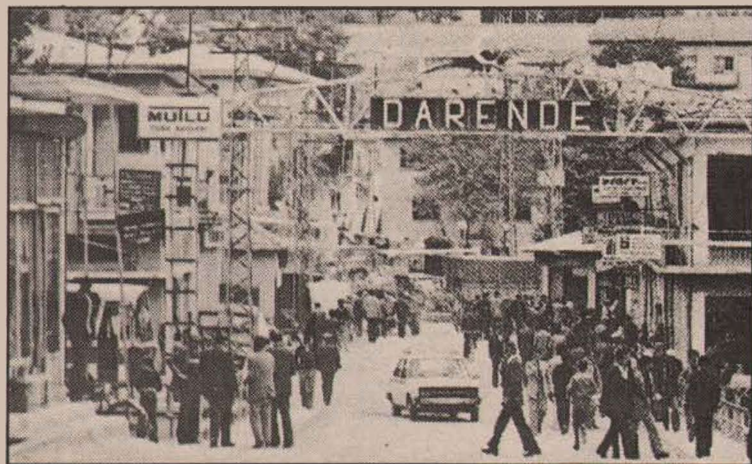
Di sedsala VI'an de Meledî bi împaratoriya Bîzansî ve hat girêdan. Ji sedsala VII'an heya sedsala X'an, bajarê Meledî car caran rastî êrîşên artêşên Ereban bû. Di vê domanê de Meledî, gelek caran di nava Bîzansî û Ereban de dest guhart.

Di sala 1101'ê de vê carê Meledî kete destê Danîşmendan. Di demeke kin weke çar salan de, Kiliç Arslanê Yekem Anatoliya tevlî axên Selçukiyan kir. Danîşmend jî dest bi berxwedanê kirin. Lê nekarîn biserkevin. Di sala 1399'an de Yildirim Beyazîtê Osmanî êrdima Meledî vegirt. Piştî du salan jî, Meledî di encama êrîşên artêşên Tîmur de hat talan û tajan kirin. Piştî demekê, gava Tîmur xwe paş ve kişand, vê carê jî ji bo vegirtina êrdima Meledî şerên dijwar di navbera Memlukiyan û Osmaniyan de derketin. Di domana van şeran de, dewleta Dulkadîrogullari ku di bin doliwgeriya Memlukiyan de nîv-serbixwe bû, li dijî Osmaniyan rabû û şerê Osmaniyan kir. Di encama vê de padîşahê Osmaniyan siltan Yavuz Selim di sala 1515'an de berê xwe da Dulkadîrogullariyan û dawî bi mirikdariya (beglika) wan anî. Di şerê bi dest ve anîna Meledî de Osmanî biserketin. Êrdima Meledî ji tevlî împaratoriya xwe kirin.

Piştî ku Meledî tevlî împaratoriya Osmanî bû, zivirî statuya navenda sencaqekê. Pêşî bi Gurrgumê (Mereş) û paşê jî bi Amedê (Diyarbekrê) ve hate girêdan.

Cihê danişvaniyê yê navendî li êrdima Meledî berê li cihê bi navê Melediya Kevin hatibû avakirin. Melediya Kevin jî qopaniyek bû. Ji sala 1839'an pêve, şênî barkir navenda bajarê Meledî yê niha û xwe bi cih kir. Gava li Melediya Kevin hêzên leşkerî di qesrên bajêr de hatin bi cih kirin, gelê bajêr jî barkir. Ango ev hêzên leşkerî bûn sedema ji bajêr derketina şênî.

Bi damezirîna komara Tirkiyê Meledî giha statuya bajarekî. Berê, heya sala 1954'an, êrdima Pirrînê (Semsûrê) ji tevlî navçeyên Kolik û Bêhiştî girêdayê êrdima Meledî bû.

REWŞA ERDNÎGARÎ LI ÊRDIMA MELEDÎ

Bajarê Meledî li ser erdê li keviya Ava Fêradê, li aliyê Berfêrada jorîn avabûye. Meledî, 900 metran ji deryayê bilindtir e. Êrdima Meledî ji rojhilat ve bi navçeyên Gola Hezar, Baskil, Keban û Egînê yên êrdima Mazra, ji bakur ve bi navçeya Kemaliye ya êrdima Erzînganê, ji bakur û bakurê-rojava ve bi navçeyên Kangal û Dîvrigi yên êrdima Sêwazê, ji rojava ve bi navçeyên Elbistan û Pazarcikê yên êrdima Gurrgumê (Mereşê) û navçeya Gurun a êrdima Sêwazê, ji başûr ve bi navçeyên Serê Golan, Bêhiştî, Kolik û Aldûşê yên êrdima Semsurê û bajarê Semsurê, ji başûrê-rojhilat ve bi navçeya Çunguşê ya êrdima Amêdê re xwedî tixûb e.

Meledî li ser deşteki erdê rast avabûye. Ji aliyê rojava ve bi Tirkiyê re xwedî tixûb e û êrdimeke Kurdistanê ya serxetî ye; ango li ser tixûbê Tirkiyê û Kurdistanê ye.

Li ser erdê êrdimê hema hema hemû formên rû-erdî hene. Lê dîsa ji bi giranî plato û çiya, piştî van bi giranî deşt û newal hene.

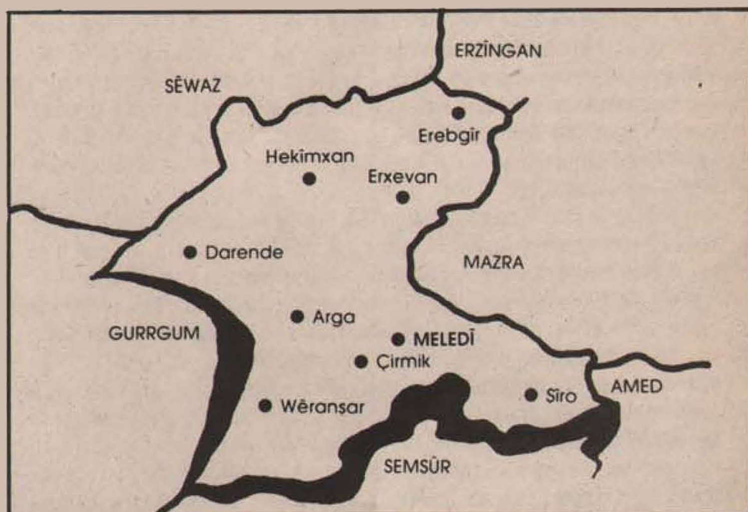
Çiyayên êrdima Meledî:

Pirraniya erdê êrdimê bi çiyan xemilî ye. Şaxên Torosên Başûrê-Rojhilat, başûrê êrdima Meledî ji seriyekî heya seriyê din bi yekcarê digirin. Li aliyê başûr ev çiya dizivirin rêzeçiyayên bi nîzamî. Li aliyên rojava û bakur nîzama wan xiradibe û dizivirin platoyan.

Çiyayên Meledî ku di nava van çiyan de yên pêwîsttir in, piştî Rêbaza Kapidere (Deriyê Çemî) weke çend şaxan ji hev cuda dibin. Çiyayên Meledî navbera Deştên Bêhiştî, Pirrîn, Kolik û Meledî dadigirin. Çiyayên Meledî bilind û gelekî pêl-bi-pêl in. Li gelek deveran bi çem û rûbaran ev çiya hatine birrîn. Xala bilindtir a van çiyan 2.545 metran bilind e. Navê vê xala bilind Girê Şîlan e (bi Tirkî "Bey Dagi").

Çiyayên Nurhaqê ji axa êrdima Gurrgumê dirêjî tixûbên Meledî dibin. Ev çiya, şaxên Torosên Başûrê-Rojhilat in, ku ber bi aliyê bakur ve diçin. Ev çiya rêzên bi nîzamî ava nakin û cih bi cih weke çiyayên tenê bi serê xwe bilind dibin. Xalê van çiyan ê bilindtir 2.428 metran bilind e. Navê vê xalê ji Çiyayê Derbend e. Çiyayên Nurhaqê xwediyê bingeheki volkanikî ye. Ev çiya di rewşa wan bilindahiyan de ne, ku valahiyên di navbera Deşta Meledî, Newala Tehman û navçeyên Darende û Wêranşar (Doganşehir) dadigirin. Kendalên van çiyan li gelek deran serjêr û asteng in. Li ser erdê ev çiya li ser in û cih girtine, deştên pêwîst nîn in, lewma jî hejimara şênî hindik e. Li Çiyayên Nurhaqê zivistan dijwar û sert, havîn jî hênik derbas dibin.

Çiyayên Akçababa jî, weke şaxên Çiyayên Nurhaqê ne, ku ber bi aliyê bakurê-rojhiat ve vedibin û dirêj dibin. Ev çiya bi pirranî rut û tazî ne, bi gelemperî rêzên bi nîzamî ava nakin. Çiyayên Akçababa pir ne bilind in. Xala bilindtir a van çiyan Girê Akcababaçli ye û 2.164 metran bilind e.

Çiyayê Yama ji êrdima Sêwazê dirêj dibe û bakurê êrdima Meledî bi tevayî digire. Bilindahiyên vî çiyayî bi gelemperî li ser 1.500 metran e. Ji aliyê rojava heya Newala Kuruçay û ji aliyê başûrê-rojhilat jî heya Newala Fêradê dirêj dibe. Dirêjahiyên van çiyan bi pirranî xwediyê avahiyeka volkanîkî ne. Bi pirranî ev çiya, bi çêrî, mêrg û çêmenên dewlemend niximîne û ava wan pir û boş e. Bi vê rewşa xwe ev çiya, ji bo ajelvaniyê (xwedîkirina heywanan) destda û rêdayî ne. Girê Hasbekê, ku 2.310 metran bilind e, li ser Çiyayê Yama, xalê bilindtirîn e.

Platoyên êrdima Meledî:

Li ser axê Meledî cihê mezin ê duwemîn, bûye parê platoyan. Çiyayên bi "kalker" bi berdewamî sisttir dibin û bi vî awahî dizivirin platoyan. Li êrdima Meledî di pêşveçûna ajelvaniyê de, rola van platoyan a pêwîst heye. Platoyên li êrdimê di rewşa sê koman de ne.

Platoyên li başûr, li ser Çiyayên Meledî rêz dibin. Ev plato, ji aliyê kehniyên avê û giyayên çêrî û mêrgan, dewlemend in. Ji ber vê yekê jî, ji êrdimên Meledî û Pirrînê di mehên havînê de kêriyên pezan dibin van platoyan û wan diçêrînin. Ji bo ajelvaniya li Meledî, platoyên li başûr heya were gotin rêda û destdayî ne.

Platoyên li rojava, li gora platoyên li başûr nizmtir in. Bilindahiyên wan bi pirranî kêmtirî 1.500 metran in. Ev plato, li gelek deveran ji aliyê Ava Tehman û şaxên Ava Tehman hatine birrîn û perçe bûne. Ev plato zuwa û tazî ne. Di nava gelî û newalên kûr de rêz bûne. Klîmeya li van platoyan sert û dijwar derbas dibe. Li gelek deran tebeqeya axê gelekî tenik û jar bûye. Lê dîsa jî ev plato, ji bo ajelvaniyê rêda û destdayî ne. Ji van platoyan ên pêwîst, zozanên Kuruca yên Mezin û Piçûk in, ku dikevin derdorên navçeya Arga (Akçadag).

Platoyên li bakur, platoyên Meledî yên pêwîsttirîn in. Li kendalên Çiyayê Yama rêz bûne. Ev plato weke platoyên Yama ji dihên bi nav kirin. Bilindahiyên pirraniya van platoyan li ser 1.500 metran in. Platoyên li bakur, ji aliyê kehniyên avê û mêrg û çêriyan heya were gotin dewlemend in. Di mehên havînê de, ji bo çêriyê, keriyên pezan dibin platoyên li bakur.

Av, çem û rûbarên êrdima Meledî:

Êrdima Meledî, ji aliyê çem û rûbaran, di serê êrdimên Kurdistanê yên dewlemendtirîn de ye. Nemaze Meledî, li ser erdê keviya Ava Fêradê avabûye, ku ev erdê beravî di seranserê Kurdistanê û Tirkiyê de yê mezintirîn e. Li pêşiya mizgeftên di nava bajarê Meledî de, bi berdewamî av diherike. Ev av, di zivistanan de germ in û di havînan de jî sar in. Bi vê sixleta xwe herdemê diherikin. Li kêleka vê jî, ji taxa bi navê Kernek, ku li başûrê navenda bajêr li ser girekî avabûye, ber bi aliyê bakur ve ji qanaleki metreyek-du metran fireh aveki boş diherike.

Rûbarê pêwîsttirîn ê li ser erdê Meledî, Ava Fêradê ye. Ava Fêradê, li cihê bi zivrîneke tuj ê riya Meledî û Mazra, tixûbê herdu navçeyan dixîze. Li vê xalê ku Pira Komurxan avabûye, ji newalekî herî kûr, Ava Feradê vedibe deştekî ku li ser çend gund cih girtine. Piştî ku ji bin Pira Komurxan derdikeve, Fêrad ber bi aliyê başûr ve diherike û li vir tixûbê êrdimên Meledî û Amedê dixîze. Li ser Ava Fêradê, li nêzîkî navçeya Çunguşê êrdima Amedê avbendek hatiye çêkirin. Navê vê avbendê pêşî "Karakaya" bû, lê paşê ji aliyê cuntaya leşkerî nav hate guhartin û kirin "Avbenda Ataturk." Niha di vê avbendê de, av dihê komkirin.

Li derveyî Ava Fêradê, li êrdima Meledî, Ava Tohmun, Çemê Kuruçay û Çemê Surgu dihên zanîn û pêwîst in. Hinek rûbar û çemên piçûk ji li êrdimê hene.

Deşt û newalên êrdima Meledî:

Li êrdima Meledî, gelî, newal û deşt ji ciheki pêwîst digirin. Hemû newal û geliyên êrdimê vedibin Newala Fêradê. Ev newal, li ser erdê êrdimê, newala mezintirîn e. Newala Fêradê geleki asteng û kûr e. Li bakurê Kurdistanê jî newala mezintirîn e.

Li derveyî Newala Fêradê, newala din a pêwîst, Newala Tohman e. Ji axa êrdima Sêwazê, bi şêweya du şaxan vedibe axê Meledî. Ev herdu şax-newal li nêzîkî navçeya Darende dest bi firehbûnê dikin û li rojhilatê navçeyê dîsa digihin hevûdu.

Deşta pêwîsttirîn a li êrdimê, Deşta Meledî ye. Firehiya deştî biqasî 830 km^2 ye. Bilindahiya deştî kêm an zêde biqasî 900 metran e. Ji ber kûriyên ku çem û rûbarên piçûk vekirine, Deşta Meledî hindekî pêl-bi-pêl e, lê dîsa jî bi gelemperî deşteki rast e.

Li derveyî Deşta Meledî, Deşta Wêranşar û Deşta Hîzolî, du deştên êrdimê yên pêwîsttirîn in.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Raman ji Berxwedan

Di sersala 15'ê Tebaxê ya seşemîn de Kurdistan bûye navenda guhartinên herêmî

Di şeşsala Hilgavtina 15'ê Tebaxê ya sala 1984'an de, têkoşina me gehîneyeka nuh dije. Ev domana nuh, delamet û karguzariyên nuh datîne pêşiya me gelê Kurdistanê.

Gava niha em ûşt û hoyan ji ber çavan derbas bikin, emê bibînin, ku hîç tiştek ne weke berî niha û bi şeş salan e û ne weke berî niha û bi salekê ye jî. Pêşveçûn bi wê lez û pelê xwe didin şanî kirin, weke ku seriyên mirovî bilerizînin. Niha rastiyeka me heye, ku ev rastî li ser wê bingehê xwe bilind dike; ku cîhan û welatê me jî bi lez xwe diguhurînin. Gava niha mirovatî nêzikî sedsaleka nuh dibe, rêdarî û meylên mirovatiyê ji xwe nuh kirine. Diyar dibe, ku li her kêşoreka cîhanê guhartinên ji ra wê çêbibin. Li cîhanê Rojhilata Navîn û li Rojhilata navîn jî Kurdistan bêhtirîn bûne pêdiviyên guhartinan.

Di şeşsala 15'ê Tebaxê de Rojhilata Navîn bi lez kete nava rewşeka nuh. Hêzên herêmê û navnetewan, niha nema baş dizanin wê sibê li vê herêmê çi çêbibe. Lê tev baş dizanin; statuya herêmê xwe diguhurîne.

Ev rewş bi êrîşa Iraqê ya li ser Kuweytê ve ne girêdayî ye. Berhema pêşveçûnên gelekî mezintir e. Têkoşîna rizgariya netewa Kurdistan, yek ji wan sedemên bingehîn e, ku riya van pêşveçûnan dixize.

Pêwendiyên di nava sistemên împeryalîst û sosyalîst posîdeyên xwe li ser herêma me ji dane şanîkirin. Berî her tiştî rewşa hêzan a li herêmê ya kevin hatiye guhartin. Niha nakokiya di navbera hêzên împeryalîst a li ser herêmê xwe derdixîne ronahiyê. Lê ji aliyê din em dibînin, ku pêşveçûnên li herêmê ji serperiştiya (insiyatîfa) hêzên mezin xwe xilas kiriye. Lewma vê rojê hêzên împeryalîst berê xwe didin xulamê xwe Saddamê faşîst û xwînxwar. Lê tiştê împeryalîstan ditirsîne ne livên Iraqê ne. Bêhtir ji wê rastiyê ditirsin, ku hêzên gelî, xwediyên êrdîmê yên rast wê destê xwe bihavêjin rewşê. Lewma em dibêjin herêma me avisê şoreşên gelan e. Gava em li vê rastiyê binêrin, em dibînin ku Kurdistan şaxrayê pêşveçûnên li herêmê ye. Lewma, di vê sersaliya 15'ê Tebaxê de, divê em rewşê li gora hoyên li Kurdistanê rast binirxînin.

Bi hiceta êrîşa Iraqê ya li ser Kuweytê, Emerîka Bakur hêzên xwe yên leşkerî di nava tixûbên Tirkiyê de têkûz kir. Pêşengiya artêşa Tirkan di destê pisborên Emrîkî de ye. Dagîrkerên Tirk jî armancên xwe yên li ser Musil û Kerkûkê jibîrnekirine. Ev jî dihê wê maneyê ku dewleta Tirk dixwaze teviya Kurdistanê bixe bin hikmê xwe. Ji xwe herdemê xewn û daxwaza vê dewletê ev bûye. Lewma em dibêjin, ew pêşveçûnên li herêmê ji nêzîk ve pêwendiyên xwe bi Kurdistanê re hene. Ji ber ku her kesek dizane pîlaneke împeryalîzmê li ser Kurdistanê heye.

Hinek hêzên çep dibêjin, ku Tirkiye bûye navgînek di destê Emerîka de, gava tevlî pîlanên Emerîka yên li ser Iraqê dibe. Em ne di vê baweriyê de ne. Ji ber ku ev bû şeş sal in, ji roja 15'ê Tebaxê 1984'an heya niha, dewleta Tirk di şerekî karvanî de ye. Têkoşîna rizgariya netewî ya li Kurdistanê bingehên vê dewletê hejandiye. Êdî nema dikare mîna berê hebûna xwe bi hesanî bidomîne. Êdî hatiye fahmkirin, ku dewleta Tirk ne xwediyê wê hîmê ye, ku bikaribe şerê rizgariya netewa Kurdistanê bişikîne û dawî pê bîne. Ji aliyên ramyarî, bîrdozî, aborî û leşkerî, ev dewlet bi tevayî ji hev dibe. Bîrdoza fermî ya vê dewletê perçe perçe bûye. Mekanîzmeya wê ya karbidestiya ramyarî nema dikare bişuxile. Ji aliyê aborî ve ketiye nava gola gemarê. Pêwendiyên di nava serdest û bindestan de xweş ji hev dûr ketine. Artêşa vê dewletê di şerê li Kurdistanê de perîşan bûye. Belê, rastiya dewleta Tirk niha bi kinahî weha ye.

Rolekî nuh ku împeryalîzm dabê yan jî bikaribe bidê Tirkiyê nîn e. Li holê pîlaneka NATO heye û Kurdistan jî navendeke di vê pîlanê de. Heke PKK û têkoşîna PKK bihatan perçiqandin, împeryalîzm hewce nedidît xwe mîna niha bitevgîranda. Lê heya li bakurê Kurdistanê têkoşîn pêşveçûna xwe bidomîne, wê tehlukeyên mezin jî, ji bo împeryalîzmê li herêmê hebin. Lewma hêzên dijmin tev palaftina PKK danîne pêşiya xwe.

Heya niha pêşveçûnên li Kurdistanê li dijî berjewendiyên împeryalîzmê ne. Ji bihara 1990'an vir ve, êdî têkoşîn, ne tenê têkoşîna pîşengî ye. Têkoşîna li Kurdistanê bûye têkoşîna milletekî bi tevayî. Em tev bûyerên di meha Newrozê de, çi li Cizîra Botan û Nisêbînê bûn baş dizanin.

Pirsa Iraq û Kuweytê tenê bû alîkariyek ji bo hewara dewleta Tirk. Ji ber ku bi vê ve girêdayî, NATO karî destê xwe bihavêje Kurdistanê jî. Ji niha pêve emê bibêjin: Şerê li Kurdistanê êdî ne tenê di navbera PKK û dewleta Tirk de ye... di navbera PKK û NATO de ye! Da binketina stratejîkî ya artêşa Tirk çênebe, NATO xwe tevlî şerî kiriye. Guman nîne, ku ev hêz wê bixwaze têkoşîna me biperçiqîne, da bikaribe pirsa Kurdistanê di sistemê de biverisîne.

Bilî van hoyan em dikevin şeşsaliya 15'ê Tebaxê. Lê em ne jar in, em ne tenik û melisî ne. Hîma me ji her demê xurttir e. Eve şeş sal in, ku em li dewleta Tirk dixin û wê didin ber lêdanê.

Niha her kesek çêtir dibîne, ku xwediyên ramyariyên li ser Kurdistanê ne Tirkiye, hêzên împeryalîst bi xwe ne û xulamên împeryalîzmê li hemberê me têkçûne. Dewleta Tirk nema dikare statuya kevin bi serê xwe tenê bidomîne.

Têkoşîna me rewşeke nuh û dalemetên nuh derêxistiye holê. Pirsa me niha eve: Emê çawa bikaribin bersiva van pêşveçûnên nuh bidin? Bê guman, li pêşiya me delametên herî mezin hene. Ev delametên jiyana gelê Kurdistanê ne. Niha em gihane gehîneyeka herî nuh; divê di vir de êdî em viyana gelê Kurdistanê bispêrin teviya cîhanê. Paşê divê êdî em derkevin ser riya bi dest ve anîna mafên xwe û ji bo van em her tiştekî bihênin ber çavên xwe. Divê em hemû derfetên netewê xwe bixin riya şerê rizgariya welatê xwe de. Divê hemû mirov û malbatên Kurdan, li ku derê cîhanê bin, xwediyê wê sincê bin, ku serfiraz dest bi sedsaleke nuh bikin.

Ji aliyê din, divê em ji bîr ji nekin, ku di vê tekoşînê de em ne tenê û bê heval in... gelê Kurdistanê çembera tecrîtê bi tevayî şikandiye.

Heftsaliya Hilpişkîna 15'ê Tebaxê wê bi serîhildanên gelî bigihe bilindahiyan

Li Bêgirê êrîşa pêşmergeyan çû ser navenda navçeyê

Li Şaxê Çiyayê Katoyê Xêrkan şeş serbazên dijmin hatin kuştin

Li Dara Henê du mirî û gelek birîndarên dijmin hene

Li Girgê Amo yekeniyeka dagîrkeran hat belavkirin

Li Qilaban pêşmerge avêtin ser avahiya hikumetê

Li Ebex û Elbakê du navgînên dijmin hatin şewitandin

Li Berwarî gerîlla mayin vedan pêşiya hêzên dijmin

Li Xizxêrê gundek ji cerdevanan hate paqijkirin

Li Aricakê piştî civînekî gundan sîxurek hate cezakirin

Li Cizîra Botan berpirsiyarekî girtîgehê bi mirinê ceza xwe girt

Li Gumgumê dest li ser çekên "parêzkaran" hat danîn

* * *

Li Sêrt û Êlihê daweyên li hemberê welatparêzên didomin

Li Dih, Şirnex, Berwarî û Şax dagîrker gundan dişewitînin

Li ser Pira Xebûrê serbazên dijmin zarokekî 13 salî kuştin

Li Gêwerê dagîrker heft gundiyên sivîl bi hovîtî kuştin

Foto: Medico International

Êrîşa pêşmergeyan çû ser navenda navçeyê

BÊGIR-WAN: Şeva 5'ê Tebaxê, pêşmergeyên Artêşa me ya Rizgariya Gelê Kurdistanê-ARGK, avêtin ser navenda navçeya Bêgirê (Muradiye). Di domana êrîşê de avahiya polîsên parastinê, avahiyên polîsan û avahiyên leşkerî yên navçeyê ketin ber rokêtan û demeka dirêj man bin barana reşandina berikan.

Kuştiyên ji dijmin û hundabûnên dijmin ên di vê êrîşê de nekarîn werin tespît kirin. Di vê êrîşa peşmergeyan de, xusarên gelekî mezin gihan avahiyên dagîrkeriyê. Welatparêzên li êrdîmê agahî û nûçe gihandin me û gotin, ku gelek mirî û birîndarên dijmin hene.

Di dirêjahiya mabûna pêşmergeyan di navçeyê de, pêşmerge bi gel re axifîn, dirûşme bangîn û belavokan dan destê şêniyê navçeyê.

Dijminê dagîrker ji ber vê êrîşê rind kete nava şaşiyê û bi gêjbûna xwe, nezanî çi bike. Piştî êrîşa pêşmergeyan dijminê dagîrker, berê xwe da gel. Roja 6'ê Tebaxê bêhtirî 40 welatparêz hatin girtin. Ji van welatparêzên rastî şikenceyên giran bûne, paşê 35 kes dîsa hatin berdan û pênc jî hîna di destê dijmin de hêsîr in.

Navçeya Bêgirê, pêşemîn di sala 1990'an de bi vî awahî bûye cihekî rêkxistiniya rizgariya netewî û livbaziyên pêşmergeyan. Ev êrîşa çûye ser navenda Bêgirê, li derdorê, posîdeyên herî mezin dagerandiye ser gelê me.

Li Çiyayê Katoyê Xêrkan pozberî: Şeş serbazên dijmin hatin kuştin

ŞAX-WAN: Şerên ku di hefteya dawiyê ya meha Tîrmehê de li derdorên Westanê (Gevaş) destpêkiribûn û li derdorên navçeya Şaxê (Çatak) paşê domabûn, di rojên pêşîn ên meha Tebaxê de jî pêşemîn di Geliya Xelîlan û kendalên Çiyayê Katoyê Xêrkan de doman. Di şerekî ji van şeran de, ku li hawîrdorên gundê Tehta Reş çêbû, şeş serbaz hatin kuştin û çar ji bi xedarî birîndar ketin. Di van şeran de pêşmergeyekî ARGK jî şehîd ket.

Artêşa dagîrkeran bi hezaran serbazan operasyonên xwe birêvedibe. Dagîrker di mehên biharê yên vê salê de "tugay"eka komando ji Tirkiyê birêkiribûn Şaxê. Operasyon ji aliyê vê dihên pêkhanîn. Dagîrker hêviyên mezin ji van operasyonan dikiran, lê belê encama gihanê bû têkçûn û binkeftineke mezin.

Artêşa dagîrker, hundabûn û kuştiyên xwe yên di şerên dawiya meha Tîrmehê de veşartî hêla. Weke agahiyên eseh ên me ji êrdîmê girtine, di navbera hefteya dawiyê ya meha Tîrmehê û rojên pêşîn ên meha Tebaxê de, ji êrdîma Wanê bi firokên leşkerî bi kêmasî 40 tabutên serbazan, dijmin biriye Tirkiye.

Dafa pêşmergeyan li pêşiya koma şerê xweser: Du mirî û gelek birîndarên dijmin hene

DARA HÊNÊ-ÇEWLIK: Pêşmergeyên me yên rizgariya netewî, şeva 7'ê Tîrmehê, li ser riya gundê Yeniyazi, komeka dijmin a taybetî û bi du navgînan xistin dafeka xwe. Di nava endamên komê de, qeymeqamê navçeya Dara Hênê (Genç) jî hebû.

Di vê êrîşa pêşmergeyan de dixtorê ajêlan ê navçê Mahmut Turel û serbazê bi navê Dursun Sertan hatin kuştin. Qeymeqam Fuat Ergul, polîsê parastina wî Kenan Vedat, şiforê qeymeqam Ahmet İltaş, serokê navenda perwerdekirina gel Katip Artuk, teknisyenê kiştûkala navçeyê Mustafa Metin û alîkarê miftiyê navçeyê Bahattin Haydaroglu jî birîndar ketin.

Di êrîşê de navgîna ku qeymeqam

Dûmahîk di rûpela 19'an de